

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. M608 विषय धर्मशास्त्र
नाव. शुद्धिविवेक (मुद्रित)
लेखक/लिपीकार रत्नधर कृष्ण
पृष्ठ 39 काल शके 1816 पूर्ण/अपूर्ण

Checked 2017

॥ अथ शुद्धिविवेकः प्रारभ्यते ॥

शुद्धिविवेकस्थविषयानुक्रमणिका प्रारभ्यते ।

प्रकरणम्	पृ. पत्र	पं.	प्रकरणम्	पृ. पत्र	पं.	प्रकरणम्	पृ. पत्र	पं.
अथसामान्यतश्चातुर्वर्णस्य ...			अथगर्भस्रावाशौचं ...	२	९१३	अथपुत्रिकापुत्रलक्षणम् ...	२	२१
मृतकाशौचं ...	१	१	अथासपिंडाद्यशौचं ...	१	१२	अथपौनर्भवलक्षणम् ...	१	२२
अथजननाशौचं ...	२	१	अथनिर्हाराद्यशौचं ...	२	१४	अथकानीनः ...	"	"
अथजननमरणाशौचयोर्नियमः	१	२	अथानशौचिनः ...	२	१६	अथगूढोत्पन्नः ...	"	"
अथवर्णानांविशेषतोशौचं ...	१	३	अथअधिकारिणः ...	१	१८	अथसहोढः ...	"	"
अथाशौचसंकरः ...	२	४	अथानधिकारिणः ...	२	२०	अथदत्तकः ...	२	"
अथविदेशस्थाशौचं ...	१	६	अथोदकाद्यनर्हः ...	१	२१	अथक्रीतः ...	१	२३
अथबालाद्यशौचं ...	२	७	अथपुत्रलक्षणं ...	"	"	अथस्वयमुपगतः ...	"	"
अथरूपशौचं	२	८	अथक्षेत्रजलक्षणम् ...	२	"	अथापविद्धः ...	"	"

अनुक्रम-

॥ १ ॥

प्रकरणम्

पृ. पत्र पं.

अथकृत्रिमः ... ..
अथशूद्रापुत्रः ... ..
अथसापिंडादिलक्षणं ... ..
अथदेहादिद्रव्यशुद्धिस्तत्र
प्रथमं देहशुद्धिः ... ..
अथप्रक्षालनादिशुद्धिः ... ..
अथाचमनानुकल्पः ... ..

प्रकरणम्

पृ. पत्र पं.

अथाचमनापवादः ... ..
अथस्नानशुद्धिः ... ..
अथतैजसादिद्रव्यशुद्धिः
अथात्यंतोपहतशुद्धिः
अथपक्वात्रशुद्धिः ... ..
अथभूमिशुद्धिः ... ..
अथोदकशुद्धिः ... ..

प्रकरणम्

पृ. पत्र पं.

अथरजस्वलाशुद्धिः ... ..
अथरजस्वलायाश्चांडालादिस्प
र्शेशुद्धिः ... ..
अथान्यापिरजस्वलास्पर्शेशुद्धिः
अथोच्छिष्टस्पर्शेशुद्धिः ... ..
अथस्वभावशुद्धिः ... ..

णिका.

॥ इति शुद्धिविवेकस्थवियानुक्रमणिका समाप्ता ॥

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः॥हरतुदुरितजातंकेशवस्यैकबाहुर्विपुलगलविलांतःकेशिनःसंप्रविष्टः॥ असुपवनमिवास्यप्राशितुंसंप्रवृत्तः कुवलयदल
 नीलःपंचशीर्षोभुजंगः ॥ १ ॥ चिरंतनानेकनिबंधसिद्धःसुसंप्रदायानुगतःस्फुटार्थः ॥ नत्वाहरिरुद्रधरेणसम्यग्वितन्यतेशुद्धिविवेक
 एषः॥२॥ संत्येवरत्नाकरपारिजातमिताक्षराहारलतादयोऽन्ये ॥ तथापितत्रालसमानसानांभवेत्प्रमोदायममप्रयासः॥३॥ शुद्धिस्ता
 वदखिलविहितकर्माधिकारापादकोधर्मविशेषः।अशुद्धिस्तुतद्विरोधीधर्मविशेषएवसर्पिंडजन्मादिनिमित्तकः।तदत्राशुद्धिविगमकथनेन
 समयकथनेनप्रशुद्धिर्विविच्यते।तत्रसर्पिंडजन्मादिश्वज्ञातोशुद्धिहेतुस्तेनयदिसर्पिंडादेर्जन्ममरणंवावृतमस्तिनचाशौचप्रतियोगिनाज्ञा
 यतेप्रतिग्रहादिकर्त्राज्ञायतेतदापितत्सकाशात्प्रतिग्रहादानेतदन्नभोजनेचनदोषः॥ यदाहब्रह्मपुराणे ॥ अपिदातृगृहीत्रोश्चसूतकेमृतके
 तथा।अविज्ञातेनदोषःस्याच्छूद्धादिषुकदाचन।विज्ञातेभोक्तुरेवस्यात्प्रायश्चित्तादिकंक्रमात्॥अथसामान्यतश्चातुर्वर्ण्यस्यमृतकाशौचं
 तत्रमनुः।शुद्धयेद्विप्रोदशाहेनद्वादशाहेनक्षत्रियःवैश्यः।पंचदशाहेनशूद्रोमासेनशुध्यति॥ ब्रह्मपुराणे । शौचाशौचंप्रकुर्वीरच्छूद्रवद्वर्णसं
 कंराः॥ वर्णसंकराअपकृष्टवर्णेनोत्कृष्टवर्णासुस्त्रीषुजाताः।अनुलोमानांतुस्वजात्युक्तमशौचं।तत्रापिविशेषमाहबृहस्पतिः।दशाहेनस
 र्पिंडास्तुशुद्धयंतिप्रेतसूतके।त्रिरात्रेणसकुल्यास्तुस्नात्वाशुद्धयंतिगोत्रजाः॥अत्रदशाहपदंस्वस्वजात्युक्ताशौचोपलक्षकं सर्पिंडाःसप्तपु
 रुषावधयःस्ववंश्याःसप्तमपुरुषादनंतरंदशमंपुरुषंयावत्सकुल्याः दशमपुरुषादनंतरंजन्मनामोरविज्ञानेऽस्मत्कुलजाएवमाकारज्ञानगो
 चरागोत्रजाः ज्ञायमानजन्मनाम्नांतुदशमपुरुषाधिकानांमरणजन्मनोः पक्षिणी पक्षिणीमसर्पिंडइत्यनेनाग्रेवक्ष्यते तदयंसर्वैकवाक्यत
 यावाक्यार्थः।ब्राह्मणस्यसर्पिंडेब्राह्मणेमृतेदशरात्रेणशुद्धयति सकुल्येमृतेत्रिरात्रेण।तदूर्ध्वंज्ञायमानजन्मनामकेकुलजेमृतेपक्षिण्या गोत्र

शुद्धि-

॥ १ ॥

जेस्नानमात्रेण।क्षत्रियस्यसपिंडेक्षत्रियेमृतेद्वादशाहेनशुद्धिः।सकुल्येत्रिरात्रेण तदूर्ध्वपक्षिण्या गोत्रजेस्नानमात्रेण वैश्यस्यसपिंडेवैश्येमृते
पंचदशदिनैःशुद्धिः।सकुल्येत्रिरात्रेण तदूर्ध्वपक्षिण्या गोत्रजेस्नानमात्रेण।शूद्रस्यसपिंडेशूद्रेमृतेमासेनशुद्धिः सकुल्येत्रिरात्रेण तदूर्ध्वपक्षि
ण्या गोत्रजेस्नानमात्रेण।अत्रचसर्वत्रअहःपदंरात्रिपदंचअहोरात्रपरंज्ञातव्यं।यदारात्रौसंध्ययोश्चमरणजन्मनीभवतः तदातीतादिनेनैवस
हाहोरात्रोग्राह्यः।यदाहकश्यपः।रात्रावेवसमुत्पन्नेमृतेरजसिसूतके।पूर्वमेवदिनंग्राह्यंयावन्नैवोदितोरविः॥उदितेतुयदासूर्येनारीणांदृ
श्यतेरजः॥जननंवाविपत्तिर्वायस्याहस्तस्यशर्वरी॥अंगिराः॥चतुर्थेहनिकर्तव्यःसंस्पर्शोब्राह्मणस्यतु॥पंचमेहनिविज्ञेयः संस्पर्शःक्षत्रि
यस्यतु॥षष्ठेहचथतुवैश्यस्यविज्ञेयंस्पर्शनंबुधैः।दशमेहनिशूद्रस्यकार्यंस्पर्शनंबुधैः।अत्रेदंतात्पर्यं।सर्वाशौचस्यतृतीयभागेऽ
तीतेऽगस्पर्शःकर्तव्यः।तथाचदेवलः।आशौचकालाद्विज्ञेयंस्पर्शनंतुत्रिभागतः।शूद्रविद्वक्षत्रविप्राणांतथाशास्त्रप्रदर्शनात्॥एवंच
सतिब्राह्मणादीनांदशाहादिभ्योमनूक्तेभ्योयदूनाधिकसमयत्वमशौचस्यऋष्यंतरोक्तंतद्गुणयुक्तगुणहीनविषयंज्ञेयं।अथजननाशौचं।तत्र
मनुः।जननेप्येवमेवस्यान्निपुणाशुद्धिमिच्छतां।सर्वेषांशावमाशौचंमातापित्रोस्तुसूतकं॥मातुर्वासूतकंप्रादुरूपस्पृश्यपिताशुचिः॥अ
स्यार्थः।जननेजन्मन्यपि एवमेवमरणवदशौचंदशाहादिव्यापकंभवति।अयंविशेषः।शावमाशौचंमरणहेतुकमस्पृश्यत्वंसर्वेषा
मशौचभागिनांसूतकंप्रसवनिमित्तकंपुनरस्पृश्यत्वंमातापित्रोरेव तत्रापिविशेषमाह।मातुर्वेति।वाशब्दएवकारार्थः।मातुरेवसूतकंदशाह
व्यापकमस्पृश्यत्वलक्षणंप्राहुः।उपस्पृश्यस्नात्वापिताशुचिःस्पृश्योभवतीतिअशौचमितिअशुचेर्भावइति इगंताच्चलघुपूर्वादित्यण्
तत्र शुचीश्चरेत्यादिनोभयपदवृद्धिः।संवर्तः।जातेपुत्रेपितुःस्नानंसचैलस्यविधीयते।माताशुद्धयेदशाहेनस्नानात्तुस्पर्शनंपितुः।

विवेक.

॥ १ ॥

अंगिराः । सूतकेसूतिकावर्जमंगरूपशौनदुष्यति । संस्पर्शसूतिकायास्तुस्नानमेवविधीयते ॥ यदि तु जनकः पत्नीसंस्पर्शसूतकेकरोति तदा
 तस्यापियावत्सूतकमस्पृश्यत्वं । तथाचपाराशरः । यदिपत्न्यांप्रसूतायांद्विजःसंपर्कमिच्छति । सूतकंतुभवेत्तस्ययदिविप्रःषडंगवित् ॥
 षडंगविदपिविप्रोयदिसंपर्कसंस्पर्शकरोति प्रसूतायाःपत्न्यास्तदातस्यसूतकंदशाहमस्पृश्यत्वंभवतीत्यर्थः । अत्रसंपर्कोऽभिगमइ
 तिव्याख्यानमप्युक्तं । मातुरेवसूतकंतांस्पृशतस्तुपितुर्नैतरेषामिति सुमंतुनैकमूलत्वात् । ब्रह्मपुराणे । सूतकेतुमुखंदृष्ट्वाजातस्यजनकः
 शुचिः । कृत्वासचैलंस्नानंतुशुद्धोभवतितत्क्षणात् ॥ अन्याश्चमातरस्तद्वत्तद्वेहंनव्रजंतिचेत् । सपिंडाश्चापिसंस्पृश्याः संतिसर्वेपिनित्यशः ॥
 अन्यामातरःसपत्नीमातरस्तद्वेहंनव्रजंति तद्वेहंगत्वातांचेन्नस्पृशंतितदाशुद्धाएवस्नानंविनापि । एवंसपिंडाअपितत्स्पर्शेतुस्नानेनशुद्ध्यन्ति
 एवमेवहारलता । आचारोपि अत्रस्त्रीजन्मनिस्नानात्तूपदेशात्पितुरपिस्नानंविनैवशुद्धिरितिज्ञेयं । तथा । ब्राह्मणीक्षत्रियावैश्याप्रसूतादशभि
 दिनैः ॥ गतैःशूद्राचसंस्पृश्यात्रयोदशभिरेवच ॥ यातुसूतिकासर्ववर्णानांदशरात्रेणशुद्ध्यतीतिशूद्रायाअपिदशरात्रेणशुद्धिःस्पर्शः काथेता
 प्रचेतसा । सासच्छूद्राविषयाज्ञातव्या पैठीनसिः । सूतिकांपुत्रजननींविंशतिरात्रेणस्नातांसर्वकर्माणिकारयेतमासेनस्त्रीजननीं । अस्यार्थः । पु
 त्रेजातेसूतिकांविंशतिरात्रेऽतीतेपुनःकृतस्नानांपाकादिदृष्टार्थमदृष्टार्थंचकर्मकारयेत् । रुयपत्योत्पत्तौमासेऽतीतेसर्वकर्माणिकारयेत् । इदं
 तुशूद्रातिरिक्तविषयंज्ञातव्यं ॥ अथजननमरणशौचयोर्नियमः । तत्रजाबालिः । संध्यांपंचमहायज्ञान्नैतिकंस्मृतिकर्मच । तन्मध्ये
 हापयेत्तेषांदशाहांतेपुनःक्रिया ॥ नैतिकंवैधस्नानतर्पणादितन्मध्येऽशौचमध्येहापयेत्त्यजेदित्यर्थः । दशाहांतइत्यशौचांतोपलक्षणंतेना
 शौचांतेतेषांब्राह्मणादीनांपुनःक्रियासंध्यादिकर्मकरणमित्यर्थः । मनुः । उभयत्रदशाहानिकुलस्यान्नंभुज्यते । दानंप्रतिग्रहोहोमःस्वा

शुद्धि-
॥ २ ॥

ध्यायश्चनिवर्त्यते ॥ उभयत्रजननेमरणेचदशाहानीत्यशौचकालोपलक्षणं । तेनदशाहानितत्तदशौचकालंव्याप्यकुलस्यसिद्धान्नंभोक्त
व्यमित्यर्थः । अत्रहोमेविशेषमाह छंदोगपरिशिष्टेकात्यायनः । सूतकेकर्मणांत्यागःसंध्यादीनांविधीयते।होमःश्रौतेतुकर्तव्यःशुष्कान्ने
नापिवाफलैः॥अकृतंहापयेत्स्मार्तैतदभावेकृताकृतं॥कृतमोदनसक्त्वादितंदुलादिकृताकृतं । ब्रीह्यादिचाकृतंप्रोक्तमितिद्रव्यंत्रिधाबुधैः।
अस्यार्थः । अशौचेसंध्यादीनांविहितकर्मणांत्यागः । अग्निमतातुश्रौताग्नौशुष्कान्नेनफलेनवाहोमः कर्तव्यः । स्मार्ताग्नौतुब्रीह्यादि
नातंदुलादिनावापरद्वाराहोमःकारयितव्यः कृतमोदनसक्त्वादिपरद्वारापिनहापयेत् । अत्रतंदुलादीत्यादिपदेनमाषमुद्गादिग्रहणं । ब्री
ह्यादिपदेनयवगोधूमादिग्रहणं । ओदनसक्त्वादिपदेनलाजमोदकलड्डुकादीनांग्रहणं । दानप्रतिग्रहयोर्विशेषमाह मनुः । जातेकुमारेत
दहःकामंकुर्यात्प्रतिग्रहं । हिरण्यधान्यगोवासस्तिलान्नगुडसर्पिषाम् । शंखलिखितौ । कुमारप्रसवेनाढ्यामच्छिन्नायांगुडतिलहिरण्यव
स्त्रप्रावरणगोधान्यप्रतिग्रहेषुनदोषः । तदहरित्येकेगुर्वर्थकर्मकुर्वतः प्रावरणंकंबलादि। अयमर्थः।पुत्रजन्मनिनाडीछेदात्पूर्वहिरण्यधान्या
दिदद्यात् दातुःप्रतिग्रहीतुश्चदोषोनभवति।गुर्वर्थप्रतिग्रहीतुस्तद्दिनेनाडीछेदादनंतरमपिनदोषः।ब्रह्मपुराणे । देवाश्चपितरश्चैवपुत्रेजाते
द्विजन्मनां॥आयांतितस्मात्तदहःपुण्यंषष्ठंचसर्वदा॥तत्रदद्यात्सुवर्णंचभूमिगांतुरंगंरथं ॥ छत्रंछागंचमालयंचशयनंचासनंगृहं ॥ जातश्रा
चनददेत्यक्त्वान्नंब्राह्मणेष्वपि।तदहःपुण्यंषष्ठंचदिनंपुण्यमित्यर्थः । पुत्रोत्पन्नेनाडीछेदात्पूर्वजातश्राद्धमसिद्धान्नेनकर्तव्यं।एवंरूपेचद्धे
श्राद्धेअवनेजनपिंडदानादिनास्तीतिभर्तृयज्ञस्वामिनावितिरत्नाकरः।मार्कंडेयः।षष्ठेन्हिरात्रियागंतुजन्मदानांचकारयेत् । रक्षणीयंतथाप
ष्टौनिशांतत्रविशेषतः। जन्मदानांषोडशमातृणांषष्टिकासहितानांरात्रियागंकुर्यादित्यर्थः । स्मार्तक्रियानिवृत्तौविशेषमाह शंखः । दानं

विवेक-

॥ २ ॥

प्रतिग्रहोहोमः स्वाध्यायः पितृकर्मच ॥ प्रेतपिण्डक्रियावर्जमशौचेविनिवर्तते ॥ प्रेतपिण्डदानादिवर्जसर्वदानादिकर्माशौचेसतिनिवर्त
 तइत्यर्थः । वस्तुविशेषेदोषाभावमाहमरीचिः । लवणेमधुमांसेचपुष्पमूलफलेषुच । शाककाष्ठतृणेष्वेवंदधिसर्पिःपयःसुच ।
 तैलोषध्याजिनचैवपक्वापक्वेस्वयंग्रहे ॥ पुण्येषुचैवसर्वेषुनाशौचंमृतसूतके ॥ पयःपदमत्रदुग्धपरं । दध्यादिसाहचर्याद्वाक्यां
 तरानुरोधाच्च । पक्वंसक्तुमोदकादि । अपक्वंतंदुलादि । तत्स्वयंगृह्यमाणंस्वाम्यनुमत्यानदोषोभवतीत्यर्थः । अत्रपक्वापक्वइत्यत्रैव
 स्वयंग्रहइत्यन्वेतिनतुलवणादिष्वपि । एवमेवरत्नाकरस्वरसउन्नीयते तत्स्वयंगृह्यमाणमितिपूर्वपदाक्रांतस्यपक्वापक्वस्यैकवचनांतस
 र्वनाम्नाप्रत्यवमर्षात् तेनलवणादीनामशौचिद्वारापिग्रहणेदोषाभावइतिसिद्धं । अथवर्णानांविशेषतोशौचंतत्रदक्षः । सद्यःशौचंतथैकाह
 ह्यहश्चतुरहस्तथा ॥ षड्दशद्वादशाहश्चपक्षोमासस्तथैवच ॥ मरणांतंतथाचान्यदशापक्षास्तुसूतके ॥ उपन्यासक्रमेणैतान्व
 क्ष्याम्यहमशेषतः । सूतकमशौचंतदशविधंभवति । तत्रसद्यःशौचंसद्यस्तत्क्षणे स्नानमात्रेणयत्रशौचंभवति तत्सद्यःशौचंस्ना
 नमात्रापनेयमशौचं एकाहएकाहोरात्रिज्ञापकं एवंत्र्यहाद्यपि तत्कालव्यापकमशौचंमरणांतमन्यदितिजननमरणनिमित्तकाद्भिन्नं
 मरणांतमन्यमशौचंदशममित्यर्थः । तत्रसद्यःशौचमाह । ग्रंथार्थतोविजानातिवेदमंगैः समन्वितं ॥ सकल्पंसरहस्यंचक्रियावां
 श्वेन्नसूतकम् ॥ अस्यार्थः ॥ यदिग्रंथतोऽर्थतश्चेवंदविजानातिसम्यक् सिद्धांतन्यायानुसारेणअर्थजानातिसकल्पंकल्पोज्योतिष्टो
 माद्यनुष्ठानपद्धतिस्तत्साहितं अंगैः समन्वितं शिक्षाद्यपरपंचांगसहितंसरहस्यंरहस्यप्रतिपादकब्रह्ममीमांसादिनिर्णीतार्थसहितंजाना
 ति क्रियावान्श्रौतस्मार्ताग्निहोत्रादिक्रियावान्भवति । तदासूतकंनभवति एकाहाद्यशौचंनभवति । तेनसद्यःशौचंभवतीत्यर्थः । तथा

शुद्धि-

॥ ३ ॥

एकाहाद्ब्राह्मणः शुद्धचेदग्निवेदसमन्वितः॥हीनेहीनतरेचैवत्र्यहश्चतुरहस्तथा॥अग्निःश्रौतः स्मार्तश्च । वेदः सांगोज्ञातार्थश्च । ब्राह्मणश्चात्र
विहितक्रियैकदेशवान्विवक्षितः । तस्य एकाहः हीनः श्रौताग्निहीनः स्मार्ताग्निवान्सांगसार्थज्ञानसंपूर्णवेदवान् तस्य चतुरहोऽशौचका
लः । बृहस्पतिः । त्रिरात्रेण विशुद्धचेत्तु विप्रो वेदाग्निसंयुतः । पंचाहेनाग्निहीनस्तु दशाहाद्ब्राह्मणब्रुवः । अत्राग्निः स्मार्तः । तद्वतो वेदज्ञ
स्य च पूर्ववत् अहः । अग्निद्वयहीनस्य अर्थाद्वेदांगशून्यकृत्स्नवेदाध्यायिनः पंचाहः । परिशेषादग्निद्वयहीनस्य वेदैकदेशाध्यायिनः षडहः ।
अत्र वाक्यद्वयतुल्येन्यायतया अग्निद्वययुतस्या विज्ञातार्थकृत्स्नवेदवतः । सकलविहितक्रियावतः एकाहः । तथा अग्निद्वययुतस्य वेदविही
नस्य त्र्यहः । ब्राह्मणब्रुवस्य दशाहः । ब्राह्मणब्रुवश्च परिभाषितो व्यासेन । गर्भाधानादिभिर्युक्तस्तथोपनयनेन च । न कर्मकृत्स्नचाधीते स भवे
द्ब्राह्मणब्रुवः ॥ तदयं सर्वैकवाक्यतयार्थः । सांगसार्थज्ञानवेदवतोऽग्निद्वययुतस्य सकलविहितक्रियावतो विप्रस्य सद्यः शौचम् । अवि
ज्ञातार्थसांगवेदवतोऽग्निद्वययुतस्य एकाहः । श्रौताग्निहीनस्मार्ताग्निमतः सांगसार्थज्ञानवेदवतः त्र्यहः । वेदशून्यस्याग्निद्वयवतश्च त्र्यहः ।
सांगसार्थज्ञानकृत्स्नवेदाध्यायिनोऽग्निद्वयहीनस्य चतुरहः । अंगशून्यकृत्स्नवेदाध्यायिनोऽग्निद्वयहीनस्य पंचाहः । वेदैकदेशाध्यायिनोऽग्नि
द्वयहीनस्य षडहः । ब्राह्मणब्रुवस्य दशाह इति । पराशरः । संपर्काद्दूष्यते विप्रोजनने मरणेषु च ॥ संपर्कविनिवृत्तानां न प्रेतं नै
व सूतकं ॥ प्रेतं मरणाशौचमित्यर्थः ॥ अत्र सर्वैचैते यथोक्ताः । सद्यः शौचादिका अपकर्षपक्षां सपिंडांतराणामशौचिनां संपर्काभावे
सति बोद्धव्याः । संपर्कै च तेषामिव दशाहाद्यशौचं भवति । आचारोपेतथा संपर्कश्चात्र एकत्रासनशयनभोजनादिरूपो विवक्षि
त इति रत्नाकरः । क्षत्रियवैश्ययोरप्यग्निमतोर्दशाहद्वादशाहौ । तथा च पराशरः । क्षत्रियस्तु दशाहेन स्वकर्मनिरतः शुचिः । तथैव

विवेक-

॥ ३ ॥

द्वादशाहेन वैश्यः शुद्धिमवाप्नुयादिति । शूद्रस्यापि विशेषमाह याज्ञवल्क्यः । क्षत्रस्य द्वादशाहानि विशांपंचदशैव तु ॥ त्रिंशद्दिनानि शूद्रस्य
 तदद्धेन्यायवर्तिनः । न्यायवर्तिनः श्रद्धया द्विजशुश्रूषया च यज्ञादिशूद्रविहितक्रियावतः । शूद्रस्य पंचदशाहा शौचं सर्वं चेत्तदशौचसंकोचवि
 धानं नियतेष्वेव होमादिविधिषु न तु सर्वेषु दानान्नभोजनप्रतिग्रहादिषु तेऽप्युक्तव्येषु ब्राह्मणादीनां दशाहादिकं संपूर्णशौचमेवानुवर्तते इति
 मिताक्षराकारादयः । तथा हि दशाहं शावमाशौचमिति सामान्यप्राप्तदशाहबाधपुरस्सरमेव ह्येकाहाद्ब्राह्मणः शुद्धयेदित्यादिविधायकं भवति
 बाधस्य चानुपपत्तिनिबंधनत्वाद्यावत्तयाधितेनुपपत्तिप्रश्रमो न भवति तावदनेन बाधितव्यं । अतः । कियदनेन बाधितव्यमित्यपेक्षायामपेक्षि
 तविशेषसमर्पणक्षमस्याग्निवेदसमन्वितेत्यादिवाक्यशेषस्य दर्शनादग्निहोत्रादौ कर्मणि स्वाध्यायादौ च व्यवतिष्ठते । न पुनर्दानादावपि तथा
 च ब्राह्मणस्य स्वाध्यायाध्यापनानिवृत्त्यर्थं सद्यः शौचमिति । शुद्धयेद्विप्रो दशाहेनेत्येवमादिभिर्मन्वादिवचनैरेकवाक्यता तथा उभयत्र द
 शाहानि कुलस्थानं न भुज्यते । इति दशाहपर्यंतभोजनादिकं प्रतिषेधयद्भिः यमादिवचनैरविरोधोपि सिध्यतीत्यतः क्वचित्कमेवेदमशौच
 विधानं न पुनः सर्वसंव्यवहारादिगोचरमित्यलमिति प्रपंचेनेति मिताक्षराकाराह । हारलताकारोपि । अयं चाशौचसंकोचो होमाध्ययनार्थ एव
 च ॥ न तु संध्यापंचमहायज्ञान्नैतियकं स्मृतिकर्म च । तन्मध्ये हापयेत्तेषां दशाहांते पुनः क्रिया । उभयत्र दशाहानि कुलस्थानं न भुज्यते ॥ दानं प्रति
 ग्रहो होमः स्वाध्यायश्च निवर्तते इति जाबालिवचनयमवचनाभ्यां प्रतिषिद्धानां संध्यापंचमहायज्ञमृत्तिकाग्रहणमार्जनप्राणायामतर्पणाद्युपेत
 प्रधानक्रियारूपस्नानात्मकनैतियकं स्मृतिकर्म कुलान्नभोजनदानप्रतिग्रहकाम्यहोमस्वाध्यायानामप्यनुष्ठानार्थः । अनेकवचनविरोधात्
 अतो वेदाग्निसंयोगादिना एकाहत्रयहादिभिः सर्वाशौचनिवृत्तिरिति व्यामोह एवेत्याह पारस्करगृह्यव्याख्याता हरिहरमिश्रोप्येवमाह । एवं च

शुद्धि-

॥ ४ ॥

शिष्टाचार एवात्र शरणम् । यावज्जीवा शौचदशममाह दक्षः । व्याधितस्य कदर्यस्य ऋणग्रस्तस्य सर्वदा ॥ क्रियाहीनस्य मूर्खस्य स्त्रीजितस्य विशेषतः । व्यसनासक्तचित्तस्य पराधीनस्य नित्यशः । श्रद्धात्यागविहीनस्य भस्मांतं सूतकं भवेत् ॥ कदर्योऽत्र देवलेन परिभाषितः । आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रदारांश्च पीडयन् ॥ लोभाद्यः प्रचिनोत्यर्थान्सकदर्य इति स्मृतः ॥ अत्र सर्वदेति प्रत्येकमभिसंबध्यते तेन सर्वदा व्याधितस्य सर्वदा ऋणग्रस्तस्य मरणांतमशौचं भवतीत्यादिरर्थ उन्नेय इति रत्नाकरः । व्याधितस्य कर्मासामर्थ्यापादकव्याधिमतः । ऋणग्रस्तस्य नित्यंधनिकांसे धितस्य । क्रियाहीनस्य उपनयनादिक्रियाहीनस्य इदं च दृष्टांतत्वेनोपात्तम् ॥ मूर्खस्य गायत्रीरहितस्य स्त्रीजितस्य भार्यावशतया गुरुनिर्भर्त्सकस्य व्यसनासक्तचित्तस्य संध्याकालेऽप्यकार्यगतचित्तस्य पराधीनस्य श्रद्धादिकालेऽप्यनापन्नचित्तस्य श्रद्धात्यागविहीनस्य श्रद्धावेदबोधितेष्वित्थमेवेति निश्चयः त्यागोऽत्रावश्यकश्चाद्धादिताभ्यां रहितस्य । सर्वदेति प्रत्येकमभिसंबध्यते । तेन सर्वदा व्याधितादेर्नाशौचनिवृत्तिः । प्रायश्चित्तेन कर्मण्यनधिकार इति शुद्धिप्रदीपः । इदं चाशौचजननमरणनिमित्तिकाद्भिन्नमेव दशमं । ब्रह्मपुराणे । अन्यपूर्वागृहेयस्य भार्यास्यात्तस्य नित्यशः । आशौचं सर्वकार्येषु गृहे भवति सर्वदा । दानं प्रतिग्रहो होमः सर्वतस्य वृथा भवेत् । गेहे इत्युपादानात् यस्य गृहकृत्यकारिणी अन्यपूर्वा भार्या भवति तस्य ब्राह्मणादेः सर्वस्य सर्वदा शौचं भवतीति । एवमेवरत्नाकरादयः । शंखः । हीनवर्णा तु यानारी प्रमादात्प्रसवं व्रजेत् ॥ प्रसवे मरणे तज्जमशौचं नोपशाम्यति ॥ हीनवर्णा शूद्रा । प्रमादाद्वा गांधतया कृतसंगात् । ततोऽयमर्थः अपरिणीता वा शूद्राय द्युत्तमवर्णेन रागकृतसंगमात्प्रसूता स्यात्तदा तत्प्रसवमरणयोः गर्भजनकस्य यावज्जीवमशौचमित्यर्थः । अथाशौचसंकरः । तत्र कूर्मपुराणे । अघानां यौगपद्येतु ज्ञेया शुद्धिर्गरीयसा ॥ मरणोत्पत्तियोगे तु गरीयो मरणं भवेत् ॥ अघानामशौचानां विषमकालव्यापकानां यौगपद्ये एकस्मि

विवेक-

॥ ४ ॥

नस्त्यपरोपनिपाते अधिकदिनव्यापकेनाशौचेनातीतेन शुद्धिर्ज्ञेया । अस्यापवादमाह । मरणोत्पत्तियोगेतु गरीयो मरणं भवेदिति । ज
 ननमरणाशौचसंकरे मरणाशौचमल्पकालव्यापकमपि गरीयः । तेन जननाशौचमध्ये मरणनिमित्तकसद्यःशौचांतरोपनिपातेनैव जन
 नाशौचं बाध्यते । सजातीयसमानदिनव्यापके व्यवस्थामाह । ब्रह्मपुराणे । आद्यं भागद्वयं यावत्सूतकस्य तु सूतके । द्वितीये प
 तिते चाद्यात्सूतकाच्छुद्धिरिष्यते । अत ऊर्ध्वं द्वितीयात्सूतकांताच्छुचिः स्मृता । एवमेव विचार्य स्यान्मृतके मृतकांतरे । अत्र
 चतुर्द्धा विभक्ताशौचकालस्य आद्यभागद्वये यदि समानदिनव्यापकं सजातीयमशौचांतरमापतति तदा पूर्वाशौचव्यपगमेन शुद्धिः । अग्रि
 मभागद्वये शौचांतरोपनिपाते अग्रिमाशौचव्यपगमेनैव शुद्धिः । तत्रापि अशौचांतिमदिने आशौचांतरोपनिपाते विशेषमाह विष्णुः । रा
 त्रिशेषे दिनद्वयेन प्रभाते दिनत्रयेणोति अत्र रात्रिशब्दोऽहोरात्रपरः । रात्रिरहोरात्रः शेषो यत्र तद्वा त्रिशेषमशौचं तस्मिन्नशौचे शौचांतरो
 पनिपाते दिनद्वयेन शुद्धिः । अवाशिष्टाहोरात्रादधिकेन दिनद्वयेन शुद्धिः । यदित्वशौचांतदिने समं दिनद्वयं स्यात्तदा एकेनेत्येवं ब्रूयात् ।
 तदयमर्थः । अशौचांतिमेहोरात्रे यद्यपरं सम्पूर्णाशौचमापतति तदा पूर्वाशौचांतराधिकेन दिनद्वयेन शुद्धिरिति । प्रभातेऽशौचांतराहोरात्रशेषे
 सूर्योदयात् प्राक्प्राचीप्राकाशे वृत्तसंपूर्णाशौचांतरोपनिपाते सूर्योदयादनंतरं दिनत्रयेण शुद्धिः । अत्र च अथ यदि दशरात्राः सन्निपाते
 पुराद्यं दशरात्रमशौचमित्यादिवाक्येन परिशेषेण च संपूर्णसमानजातीयाशौचांतरोपनिपाते व्यवस्थाविज्ञायते । तथाहि । गरीयसाल्प
 दिनव्यापकानां सजातीयानां बाध्यत्वविधानात् विजातीयानां जननाशौचानामल्पदिनव्यापकत्वेनापि मरणशौचेन बाध्यत्वविधानात् परि
 शेषेणा बाध्यं समानकालव्यापकं सजातीयं यत्राशौचद्वयं निपतति तत्रेयं व्यवस्था । विषमदिनव्यापकयोर्विजातीययोश्च नेयं व्यवस्था । तत्र

शुद्धि-

॥ ६ ॥

गरीयसैवव्यवस्थेति। एवमेवरत्नाकरप्रभृतयः। असंपूर्णाशौचानां समकालव्यापकानां यौगपद्ये उत्तरेणैव शुद्धिः। पूर्वव्यवस्थायाः संपूर्णाशौचविषयत्वात्। वर्द्धिते द्व्यहाशौचे त्र्यहाशौचे च संपूर्णमशौचांतरं यदि निपतति तदा द्व्यहत्र्यहयोर्लघुत्वाद्भूत रात्रिमाशौचव्यपगमेनैव शुद्धिरिति प्रतिभाति। देवलः। परतः परतः शुद्धिरद्यवृद्धौ विधीयते। स्याच्चेत्पंचतमादह्नः पूर्वेणाप्यनुशिष्यते। अस्यार्थः। एकस्मिन्नशौचे स तितच्छेषदिना समानाशौचांतरोपनिपाते पंचमादह्नः परतः। परेण चेत्स्यादद्यवृद्धिस्तदा परतः परेण संपूर्णाशौचेनातीतेन शुद्धिः। पूर्वेणाप्यनुशिष्यतेति पंचतमादह्नः। पूर्वेण तादृशाशौचांतरोपनिपाते पूर्वेणैवाशौचेनापगतेन शुद्धिः। एवं चैतद्वाक्यं ब्रह्मपुराणीयवाक्यसमानार्थमेवेति मंतव्यम्। कूर्मपुराणे। अद्यवृद्धिर्यदाशौचमूर्ध्वचैतेन शुद्धयति। अथ चेत्पंचमी रात्रि मतीत्यपरतो भवेत्। उर्ध्वप्रथमाशौचादनंतरमद्यवृद्धिर्यदाशौचं भवति तदा तेन प्रथमेनैव शुद्धिः। अथ चेत्पंचमी रात्रि मतीत्यपरतो भवेत्। तदा परतः परेण शुद्धिरित्यर्थः। एवं च ब्रह्मपुराणकूर्मपुराणदेवलवाक्यैकवाक्यतया विष्णुवाक्यमपि संपूर्णाशौचप्रथमार्धविषयमित्यवसीयते। तदा ह विष्णुः। जननाशौमध्ये यद्यपरं जननं स्यात्तदा पूर्वाशौचव्यपगमेन शुद्धिः। रात्रिशेषे दिनद्वयेन प्रभाते दिनत्रयेण मरणाशौचमध्ये ज्ञातिमरणेऽप्येवम्। रात्रिशेष इत्यादि पूर्वमेव व्याख्यातम्। बौधायनः। जननमरणयोः सन्निपाते समाने दशरात्रयः। अथ यदि दशरात्राः सन्निपते युराद्यं दशरात्रमशौचमानवमात्तदिवसात्। समाने एकस्मिन् दिने जनने जननांतरस्य मरणे मरणांतरस्य सन्निपाते दशरात्र एव न न्यूनं नाधिकमशौचं व्यवहर्तव्यं दिनांतरे आनवमादिवसात् यदि दशरात्राः सन्निपते युराद्यं दशरात्रमशौचं स्यात्। अयं सामान्यविधिः। ब्रह्मपुराणैकवाक्यतया पंचमदिनानंतरोपनिपाते बाधकेनापोह्यते एवमेव वाक्यांतरा विरोधोऽप्यूह्यः। अत्र च प्रकरणे पंचमपदं संपूर्णाशौचार्थोपलक्षकं नवमपदं संपूर्णाशौचोपांत्यदिनपरम्। दशरात्रपदं

विवेक.

॥ ६ ॥

संपूर्णाशौचोपलक्षकम् । यमः । अद्यवृद्धावशौचं तु पश्चिमेन समापयेत् । एतदसंपूर्णाशौचानां संनिपाते ज्ञेयम् । लघुहारीतः । सूतके मृतकं चे
 तस्यान्मृतके सूतकं तथा । मृतेन सूतकं गच्छेन्नैतरत्सूतकेन तु । तदेषा व्यवस्था । दशाहाशौचे पंचमदिनपर्यंतं यदि द्वितीयं सजातीयं द
 शाहाशौचमापतति तदा पूर्वाशौचव्यपगमेन शुद्धिः । पंचमदिनानंतरं नवमदिनपर्यंतं द्वितीयशौचे सत्यग्रिमाशौचव्यपगमेन शुद्धिः । द
 शमदिने संपूर्णाशौचांतरे सति तद्दिनानंतरं दिनद्वयेन शुद्धिः । दशमदिनरात्रिशेषे अरुणोदयवेलायां संपूर्णाशौचांतरोपनिपाते सूर्योदया
 दनंतरं त्रिरात्रेण । एवं क्षत्रियवैश्यशूद्राणां संपूर्णस्वस्वाशौचपूर्वार्द्धे समानदिनव्यापकमशौचांतरं यदि भवति तदा पूर्वाशौचव्यपगमेन शु
 द्धिः । अग्रिमार्द्धे अग्रिमाशौचव्यपगमेन शुद्धिः । अशौचांतदिने अशौचांतरोपनिपाते सर्वेषां तद्दिनानंतरं दिनद्वयेन शुद्धिः । अशौचांतदि
 नशेषप्रभातकालेऽशौचांतरोपनिपाते अधिकेन दिनत्रयेण शुद्धिः । त्र्यहाद्यसंपूर्णाशौचे समकालाशौचांतरोपनिपाते अग्रिमाशौचव्यपग
 मेन शुद्धिः । सूतकाभ्यंतरे मरणोपनिपाते मरणे वा सति सूतकोपनिपाते मरणाशौचव्यपगमेनैव शुद्धिः । एषाच कुलप्रयुक्ताशौचे
 व्यवस्था । यत्तु स्त्रीणां स्वप्रसवनिमित्तमशौचं तत्प्रातिस्विकं तदन्येन न बाध्यते । तेन स्त्रीणां पतिमरणेऽपि पुत्रजन्मनि विंशतिदिनेभ्य ऊर्द्ध्वं क
 न्याजन्मनि मासादूर्ध्वं श्राद्धाद्यदृष्टार्थकर्मणि दृष्टार्थपाकादिकर्मणि चाधिकारः । एवमेव प्रामाणिकव्यवहारः । अत्र पित्रादिमरणे अशौ
 चांतरोपनिपाते विशेषो दर्शितो हारलतामिताक्षराभ्यां । सतुरत्नाकरादिषु दर्शनाभावादुपेक्षितः । अथ विदेशस्थाशौचम् । तत्र मनुः । विगतं
 तु विदेशस्थं शृणुयाद्यो ह्यनिर्दशम् । यच्छेषं दशरात्रस्य तावदेवाशुचिर्भवेत् । अतिक्रान्ते दशाहेतु त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् । संवत्सरे व्यती
 तेतु स्पृष्ट्वैवापो विशुध्यति । यद्देशमरणे तद्दिने वा तान् प्राप्तासविदेशः । तत्र विगतं विनष्टं अनिर्देशमनतीतदशाहं यः पुरुषः शृणुयात्त

शुद्धि-

॥ ६ ॥

स्ययच्छेषमवाशिष्टं तावदेवाशुचिर्भवेत् । अतिक्रान्ते दशाहेतुत्रिरात्रमशुचिर्भवेत् । संवत्सरेऽतिक्रान्ते तु स्पृष्ट्वैवापो विशुद्धयति । अत्र अनिर्देश इति दशशब्दः । संपूर्णाशौचोपलक्षकः । दशरात्रदशाहशब्दावपि संपूर्णाशौचोपलक्षकौ तेनायमर्थः । विदेशस्थसर्पिड मरणश्रवणेऽशौचकालाऽनपगमेयावदवाशिष्टमशौचकालस्य तावदशौचं चतुर्भिर्वर्णैः कर्तव्यम् । अतिक्रान्ते तु संपूर्णाशौचकाले त्रिरात्रमशौचं कर्तव्यम् । वर्षानन्तरं सर्पिडमरणश्रवणे स्नानमात्रेण शुद्धिः । एवं चैतदेकवाक्यतया स्वेस्वेऽहनि व्यतीते तु त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् । इत्यत्र स्वस्वाहपदं चातुर्वर्ण्यसंपूर्णाशौचकालपरमेव । तेन त्रिरात्रादावशौचकाले व्यतीते ज्ञात्यादिमरणश्रवणेऽशौचाभाव एव । यदि तु स्वेस्वेऽहनि यस्य यावानशौचकालस्तदतिक्रमे त्रिरात्रमविशेषेणैवेत्यर्थः स्यात्तदैकाहाशौचातिक्रमेऽपि त्रिरात्रं स्यात् । एवं सति न्यायसिद्धिरागमिकश्चाशौचातिक्रमे । शौचापकर्षः साधुसमर्थितः स्यात् । तस्मादसंपूर्णाशौचेऽहादावतीते स्नानोदकदाने एव । तथा च याज्ञवल्क्यः । प्रोषिते कालशेषः स्यात्पूर्णे दत्त्वोदकं शुचिरीति पूर्णेऽशौचकाल इत्यर्थः । अत्रोदकदानेन स्नानमप्याक्षिप्यते । प्रेतोदकदानस्य सर्वत्र स्नानपूर्वकत्वात् । मनुः । निर्देशं ज्ञातिमरणं श्रुत्वा पुत्रस्य जन्म च । सवासाजलमापुत्य शुद्धो भवति मानवः । अत्र निर्देशं निष्क्रान्ताशौचोपलक्षकमित्यर्थः । तेनैव तदपि त्रिरात्राशौचातिक्रमविषयं बोद्धव्यम् । सर्पिडमरण एव दशाहानन्तरं श्रवणे विशेषमाह गौतमः । श्रुत्वा चोद्धे दशम्याः पक्षिणीति । दशम्या अशौचांतररात्रे ऊर्ध्वं सर्पिडमरणं श्रुत्वा पक्षिणी अशौचकालः पुरुषस्य भवति । आगामि वर्तमानदिनद्वयसहितरात्रिः । तुल्यतया पूर्वापररात्रिसहितं दिनं वा । देवलः । अशौचाहः स्वतीतेषु बंधुश्चेच्छूयते मृतः । तत्र त्रिरात्रमाशौचं भवेत्संवत्सरांतरे । ऊर्ध्वं संवत्सराद्धात्तु श्रूयते चेन्मृतः स्वकैः । भवेदेकाहमेवात्र तच्च संन्यासिनां न तु । नाशुच्यं प्रसवस्यास्ति व्यतीतेषु दि

विवेक-

॥ ६ ॥

नेष्वपि । तदत्र गौतमोक्तपक्षिणीसंवत्सराद्धादूर्ध्वव्यवतिष्ठतेततःपूर्वेदेवलेनत्रिरात्राभिधानात् । देवलोक्तएकाहस्तदुपरिमासत्रयेव्यवति
 ष्टते । तदयं सर्वैकवाक्यतयार्थः । अनतीताशौचकालं यदि विदेशस्थसर्पिडमरणं श्रूयते तदा यावदवशिष्टमशौचकालस्य तावदाशौचं कर्तव्यं ।
 यदि तु संपूर्णाशौचस्य कालेऽतीते षण्मासाभ्यन्तरं सर्पिडमरणं श्रूयते तदा त्रिरात्रं तदूर्ध्वनवममासपर्यंतं पक्षिणी तदूर्ध्ववर्षयावदेकमहोरात्रम
 शौचं वर्षानंतरं स्नानमुदकदानं च त्र्यहोराशौचादावतीते सर्वदेवस्नानोदकदानमात्रम् । जननाशौचकाले त्वतीते जननश्रवणे सर्वदा अशौचाभा
 वः । अत्र पित्रादीनां विदेशस्थानां मरणश्रवणे मिताक्षराहारलताभ्यां विशेषोलक्षितः । सतुरत्नाकरादिभिरलिखितत्वादपेक्षितः । महानद्यादि
 व्यवहिते देशांतरमृतस्य मरणश्रवणे सद्यः शौचम् । तथा च पैठीनसिः । देशांतरमृतस्य सद्यः शौचम् । अत्र देशांतरं परिभाषितं । अत्र बृहस्पतिः
 देशांतरं वदंत्येकेशतयोजनमायतम् । चत्वारिंशद्वदंत्येके त्रिंशदेके तथैव च । वृद्धमनुरप्याह । वाचो यत्र विभिद्यंते गिरिर्वा व्यवधायकः । महा
 नद्यंतरं यच्च तद्देशांतरमुच्यते । देशनाम नदीभे सन्निकटे तु भवेत्तु यत् । तत्तु देशांतरं प्रोक्तं स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ दशरात्रेण यावार्त्तायत्र न श्रूयतेऽ
 थवा । अत्र नाना कल्पेष्वननुगत्या न ध्यावसायस्तस्माद्व्यवस्थोच्यते ॥ अत्रोत्सर्गस्तावत्षष्टियोजनानंतरं । यत्तु चत्वारिंशद्योजनानंतरस्य
 त्रिंशद्योजनानंतरस्य च देशांतरत्वमुक्तं तद्भाषाभेदेऽपि गिर्यादिव्यवधाने सतियोजनं नियमाभावं दर्शयितुं । तेनायमर्थः । षष्टियोजनाभ्यं
 तरेऽपि यत्र भाषाभेदो गिरिमहानदीव्यवधानं चास्ति तत्र तावत्तैव देशांतरत्वं न तु योजनापेक्षा । एतद्विषय एव वृद्धमनुवचनम् । तच्च स्वयमेव
 विवृणोति स्म देशनाम नदीभेदादित्यादिना । गिर्यादिव्यवधानाभावे तु नियमार्थमाह दशरात्रेणेत्यादि । तेन गिर्यादिव्यवधानाभावे
 यत्र स्थवार्ता दशाभ्यन्तरेन श्रूयते तद्देशांतरम् । एतदपि पुरुषशक्त्यऽपेक्षयाऽव्यवस्थितमतः षष्टियोजनांतरोपलक्षकमेव तावद्देशस्य द

शुद्धि-

॥ ७ ॥

शोहेनोत्सर्गतः पुरुषेण गंतुमशक्यत्वात् । अतएव गिर्यादिसमुदायव्यवधानाभावे पिशास्त्रीयषष्टियोजनानंतरे प्रयागे मृतस्य तीरभुक्तिदेश
स्थितं प्रतिदेशांतरमृतत्वव्यवहारः । गिरिवैतिवाशब्दः समुच्चये । ततश्चायमर्थः । षष्टियोजनानंतरोद्देशोद्देशांतरं षष्टियोजनाभ्यंतरे
पियत्रभाषाभेदगिरिनदीव्यवधानानि भवन्ति तदपि देशांतरम् । तस्मिन्देसांतरे मृतस्य सद्यः शौचम् । अथवा लाघवशौचम् । तत्र याज्ञव
ल्क्यः । आदंतजननात् सद्यः आचूडान्नैशिकी स्मृता । त्रिरात्रिमात्रतादेशाद्दशरात्रमतः परं । नैशिकी अशुद्धिः । अहोरात्रमशौचमित्यर्थः ।
अत्र दंतजननशब्देन दंतजन्मकालोलक्ष्यते । सच सप्तमो मासः । दंतजन्मसप्तमे मासीत्युपनिषद्दर्शनात् । चूडाशब्देनापि
चूडाकालोलक्ष्यते । सच तृतीयं वर्षं तृतीये वा अप्रतिहत इति चूडाविधानात् । अत्र यद्यपि सांवत्सरिकस्य चूडाकरणमिति । प्रथमवर्षवि
धानमप्यस्ति । तथापि विप्रेन्यूने त्रिभिर्वर्षैरित्यादिवाक्येन द्वितीयवर्षसमाप्त्यावत्तन्नैशिकीविधानात्तदेकवाक्यतया तृतीया एव गृ
ह्यते । चूडाकालोत्सर्गिकस्तृतीयाब्दः । प्रथमाब्दे तु कुलधर्मवशादपवादतश्चूडाकरणमिति हारलता । व्रतं उपनयनेनापित्वकाल
उपलक्ष्यते । सच षड्वर्षानंतर एव पर्यवसितः । तच्च ब्रह्मपुराणे । द्विजन्मनामयंकालस्त्रयाणां तु षडाद्विक इति सुव्यक्तमेव । मर्या
दायां चात्राङ् । तेन सप्तममासमेवाधिकृत्य बालमरणे सद्यः शौचं । सप्तममासमारभ्य द्वितीयवर्षसमाप्त्यावदेकाहोरात्रम् । ततः षष्ठं वर्षं व्या
प्य त्रिरात्रम् । तदनंतरं दशरात्रादिकं स्वस्वजात्युक्तं ब्राह्मणादीनां त्रयाणां शूद्राणां विशेषो भविष्यति । अत्रोपनयनेन कालव्यवस्थापनात् ।
बालस्य पुंस्त्वं विवक्षितं तेन कन्यानां मरणेनेदमशौचं । तत्र विशेषो वक्ष्यते पारस्करः । अंतःसूतके चेदा जननाशौचमध्ये बालमरणे सूतक
उत्थानादाशौचं मृतवत्तत्रोक्तं कर्म । अस्यार्थः । अंतःसूतके सूतकाभ्यंतरे चेद्बालो विपद्यते तदा आउत्थानाद्दशमादिनयावदशौचं भ

विवेक.

॥ ७ ॥

वति इदं च आउत्थानादित्यभिधानान्मातुरेव । अन्येषां तु पूर्वोक्तं सद्यः शौचमेव । अपत्यमात्रमरणं चेहविवक्षितं शेषानुपस्थापनात् ।
 अंगिराः । विप्रेन्यूनेत्रिभिर्वर्षैर्मृते शुद्धिस्तु नैशिकी । ब्रह्मेन क्षत्रिये शुद्धिस्त्रिभिर्वर्षे मृते सति । निर्वृत्तचूडके विप्रेत्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते । नि
 वृत्ते क्षत्रियेषु द्विभिर्वर्षे नवभिरेव च । त्रिभिर्वर्षे न्यून इत्यत्र त्रिभिर्वर्षैरुपलक्षिता तन्यूने संपूर्णद्विवर्ष इत्यर्थः निर्वृत्तचूडक इति । निर्वृत्ता
 चूडा विहिता यस्येति निर्वृत्तचूडकः । शेषं सुबोधं । ब्रह्मपुराणे । अनुपनीतो विप्रस्तुराजा चैव धनुर्ग्रहात् । अग्रहीतप्रतोदस्तु वैश्यः
 शूद्रः स्ववस्त्रयुक् । म्रियेत यत्र तत्र स्यादशौचं न्यहमेव हि । द्विजन्मना मयंकालस्रयाणां तु षडाब्दिकः । पंचाद्विकस्तु शूद्राणां स्वजात्युक्तम
 तः परं । अत्र क्षत्रियवैश्ययोः षडब्दभ्यंतरे त्रिरात्राभिधानं वेदाग्निमतोरेव । अन्येषां षडहनवाहौ पूर्वोक्तौ एवमेव हारलताकारः । शूद्रस्यापि पं
 चाब्दाभ्यंतरे त्रिरात्राभिधानं सच्छूद्रविषयम् । इत्थमेव हारलतारत्नाकरौ । सच्छूद्रास्तु विशेषाशौचे पूर्वदर्शिताः । यदपि अनूठानां तु कन्यानां
 तथा वैशूद्रजन्मनामिति शूद्रस्य त्रिरात्राभिधानं तदपि सच्छूद्रविषयमेव । सामान्यतस्तु शूद्राणामंगिरोवाक्येनैव व्यवस्था । तद्यथा । शूद्रे द्विव
 र्षान्यूनस्तु मृते शुद्धिस्तु पंचभिः । अत ऊर्ध्वं मृते शूद्रे द्वादशाहो विधीयते । षड्वर्षांतमतीतस्तु शूद्रः स म्रियते यदि । मासिकं तु भवेच्छौचमित्यांगि
 रसभाषितम् । एतत् षड्वर्षोपरि मासिकाशौचविधानं विवाहितशूद्रविषयम् । अविवाहितस्य षोडशवर्षावद्वादशाहस्तदनंतरं मासिकमेवा
 शौचं । तथा च शंखः । अनूठभार्यः शूद्रस्तु षोडशाद्वत्सरात्परं । मृत्युं समधिगच्छेच्चेन्मासं तस्यापि बांधवाः । शुद्धिं समधिगच्छंति नात्र कार्या वि
 चारणा । तदेषा समस्ता खंडलकेन व्यवस्था । ब्राह्मणानां सप्तममासात्प्राक् बालके मृते सद्यः शौचं सप्तममासादारभ्य द्वितीयवर्षसमाप्तियावत्
 एकमहोरात्रमशौचं । तृतीयवर्षादारभ्य षड्वर्षांतयावत् त्रिरात्रं । तदुपरि द्वादशाहमशौचं भवति । क्षत्रियाणां सप्तमासात्प्राक् सद्यः शौचम् । तदनं

शुद्धि-

॥ ८ ॥

तरं द्वितीयवर्षांत्यावद्वहं । द्वितीयवर्षादारभ्य षड्वर्षांत्यावत्पडहः । तदुपरि द्वादशाहमशौचं भवति । वैश्यानां सप्तमासात्प्राक्सद्यः शौचं
तदनंतरं द्वितीयवर्षांत्यावद्वहम् । तदुपरि षड्वर्षांत्यावन्नवाहम् । तदुपरि पंचदशाहं शौचं भवति । शूद्राणां सप्तमासात्प्राक्सद्यः शौचम् ।
सप्तमासादारभ्य द्वितीयवर्षसमाप्त्यावत्पंचाहम् । तृतीयवर्षादारभ्य षोडशवर्षावत् अविवाहितमृते द्वादशाहम् । तदुपरि मासमशौचं
भवति । विवाहितेषु षड्वर्षादेवोपरि मृते सति मासमशौचं भवति येषां शूद्राणां द्विजोच्छिष्टभोजनं द्विजशुश्रूषामासिमुंडनं च ते सच्छूद्राः । तेषां
सप्तमासादारभ्य पंचवर्षावन्मृते बाले त्रिरात्रम् । तदुपरि षोडशवर्षाण्यवदविवाहितमृते द्वादशाहम् । तदुपरि पंचदशाहमशौचं ।
विवाहिता विवाहिते साधारणम् । प्रसूतिकानां तु सर्वासामेव दशाहं भ्यंतरे बालमरणे यावद्दशाहः पूर्यते तावदशौचं भवति । अत्र सर्ववर्णा
नाम संपूर्णं द्विवर्षं बालो मृतो भूमौ निखननीयः । अग्निदानं तस्य न कर्तव्यं । यदि तु प्रमादादिना तस्याग्निदाहः क्रियते तदा ब्राह्मणानां त्रिरात्रं ।
क्षत्रियाणामेव दशाहं । वैश्यानां द्वादशाहं । शूद्राणां विंशतिरात्रमशौचं भवति । तथा च ब्रह्मपुराणे अनतीतद्विवर्षस्तु प्रेतो यत्रापि दह्यते ।
अतिमोहाभिभूतैश्च देशसाधर्म्यमार्हवात् । अशौचं ब्राह्मणानां तु त्रिरात्रं तत्र विद्यते । राज्ञामेकादशाहं तु वैश्यानां द्वादशाहं तु शूद्राणां विंशतिरात्रं । अपि विंशति
रात्रं तु शूद्राणां भवति क्रमात् । अथ यहा शौचं ब्रह्मपुराणे । आजन्मनस्तु चूडांतं यत्र कन्या विपद्यते । सद्यः शौचं भवेत्तत्र सर्ववर्णेषु नित्यशः । ततो
वाग्दानपर्यंतं यावदेकाहमेव हि । अतः परं प्रवृद्धानां त्रिरात्रमिति निश्चयः । वाक्प्रदानकृते तत्र ज्ञेयं चोभयतरुयहं । पितुर्वरस्य च ततो दत्तानां
भर्तुरेव हि । स्वजात्युक्तमशौचं स्यात्सूतके मृतकेऽपि वा । अतः परमकृतवाग्दानावस्थातः परं प्रवृद्धानां प्राप्ताधिकरूपाणामित्यर्थः । अधिरू
पं व्यक्तीकरोति वाक्प्रदाने कृत इति । उभयत इति व्याकरोति पितुर्वरस्य चेति । वरस्य भर्तुरित्यर्थः । ततो दत्तानां विधिपूर्वदत्तानां भर्तुरेव

विवेक.

॥ ८ ॥

स्वजात्युक्तमशौचं भवतीत्यर्थः। एवमेव हारलता। यत्र तु वाग्दानं न भवति तत्र चूडानंतरं विवाहपर्यंतमेकाहमेवाशौचं भवतीत्यर्थः। तथा च या
 ज्ञवल्क्यः। अहस्त्वदत्तकन्यासु बालेषु च विशोधनं। अस्यार्थः। अदत्तकन्यासु मृतासु बालेषु च जातदंतेषु मृतेषु अहरेकमहोरात्रमशौचं भ
 वति। अयमत्र समुदायार्थः। सर्ववर्णानां द्वितीयवर्षांतयावत्कन्यामरणे सद्यःशौचं। तदनंतरं विवाहपर्यंतमेकाहोरात्रमशौचं। विवाहानंतरं
 पितृकुलेऽशौचं न भवति। स्वामिकुले संपूर्णशौचं भवति। यत्र तु यातुभ्यमेषादातव्येति वाग्दानं क्रियते तत्र चूडानंतरं मृतायां तस्यां विवाह
 पर्यंतं पितृपतिपक्षयोर्द्वयोरपि त्रिरात्रमिति विशेषः। विवाहितासु विशेषमाह। ब्रह्मपुराणे। दत्तानारीपितुर्गृहे सूयते म्रियतेऽथवा॥ स्वयंशौचं
 चरेत्सम्यक्पृथक्स्थाने व्यवस्थिता॥ तद्धंधुवर्गस्त्वेकेन शुध्यते जनकस्त्रिभिः॥ अत्र जनकस्त्रिभिरिति जनकशब्देन जननकर्तृत्वोपलक्षणा
 जनन्या अपि त्रिरात्रेण शुद्धिः। तथा हि। सिद्धवत्पारिजात रत्नाकरयोर्मातापित्रोस्त्रिरात्रमित्युक्तं। हारलताकारेणापितथैव हेतुपूर्वकमलेखि।
 बंधुवर्ग इत्यत्रापि वर्गशब्देन एकक्रियापत्रा एकाश्रमस्था भ्रातृवैमात्रेयापितृव्यतत्पुत्रास्तेषां पुत्राश्च गृह्यन्ते। तेषामेकाहः। अतएव सिद्धवत्पा
 रिजातहारलतारत्नाकरेषु भ्रात्रादीनामेकाह इत्युक्तं। पितुर्गृहेति सनाभिगृहोपलक्षणं। निजगृहेऽसपिंडमरणे पितृत्रतत्राशौचश्रवणाद
 त्रापि भ्रात्रादिगृहमरणमपि विवक्षितं। मरणसाहचर्यादत्र जननमपि तादृग्लभ्यते। एतच्च पारिजातस्यानुमतमेव। तथा हि। तेन निजव्याख्याने
 विशेषमनभिधाय पितृगृह इति पितृशब्दस्य विवक्षितत्वात्। भ्रात्रादिगृहे निवसंत्याः प्रसवे मरणे च सत्यशौचं न भवतीति प्रकाशकार इत्युक्त
 मतः प्रकाशकारस्य मतमेतत्। मम तु मते पितृशब्दस्याविवक्षितत्वं। किं त्वशौचभागिगृहं विवक्षितमिति तस्यार्थो वगम्यते। विशेषानभिधा
 नात्। रत्नाकरस्वरसोप्येपलक्ष्यत इति तदियमत्र व्यवस्था। विवाहितास्त्री यदि पितृगृहे सूयते म्रियते वा तदामातापित्रोस्त्रिरात्रमशौचं। एका

शुद्धि-
॥ ९ ॥

श्रमवासिनां भ्रातृवैमात्रेयपितृव्यपुत्राणां तत्पुत्राणां पितृव्यस्य चैकरात्रं । पितुर्भिन्नाश्रमवासिनां भ्रात्रादीनामशौचं न भवति पितुरभावे मातृ
गृहे दुहितुर्मरणे प्रसवे वा मातुस्त्रिरात्रमेव मातुरभावे भ्रातृगृहे भगिन्याः प्रसवे मरणे वा भ्रात्रादीनामेकरात्रमेवाशौचं भवति । तथा । पित्रादत्ता तु
या कन्या स्वातंत्र्यादन्यमाश्रिता । यं यं श्रितवती भूयस्तस्याशौचं त्र्यहं त्र्यहं । मृतायां वा प्रसूतायां नान्येषामिति निश्चयः । कामादक्षत
योनिश्चेदन्यंगत्वाप्यवस्थिता । तस्यान्यस्यसगोत्रासागत्वाश्रितवती स्वयं । अस्यार्थः । विवाहितास्त्री पाणिग्राहकादन्यं यं पुरुष
माश्रयति । तस्यैव पुरुषस्य तस्यां मृतायां प्रसूतायां वा त्रिरात्रमशौचं भवति । स्वयंग्राहककुलजानामशौचं तत्र न भवति । यदि च पा
णिग्राहकेण तस्याः संगमः कृतस्तदा तस्याः पाणिग्राहकगोत्रमेव तिष्ठति स्वयंग्राहकगोत्रं न भवति । यदि तस्यास्तत्संगमो न वृत्तस्तदा यमे
वाश्रितवती भवति तस्यैवान्यस्यान्यगोत्रस्यसगोत्रासा भवति । अशौचं तत्रापि त्र्यहमेव । तथा । पदे तु सप्तमे यत्र बलात्काचिद्धृता भवेत् ।
स्वामिगोत्रं भवेत्तस्यास्तच्च भूयो विशिष्यते । पितृकं त्वप्रसूतायां ततः पौर्विकं भर्तृकं । अस्यार्थः पाणिग्रहणे वृत्तेऽसमाप्ते सप्तपदी समारो
हणे या बलात् हृता अन्यमाश्रिता भवति तस्याः स्वामिगोत्रं पाणिग्राहकगोत्रमेव भवति । तत्रापि विशेषमाह । तच्च भूयो विशिष्यते ।
भूयः पुनस्तद्गोत्रं विशिष्यते विभज्यते इत्यर्थः । विभागमाह पैतृकं त्वप्रसूतायामित्यादि । तस्य बलात्कारहृताया यावत्प्रसवो न भव
ति तावत्पितृगोत्रमेवावतिष्ठते । प्रसवानंतरं पौर्विकस्य भर्तुः पाणिग्राहकस्यैव गोत्रमवतिष्ठते । बलात्कारहर्तुर्गोत्रं कदापि न भवति तस्या इ
ति अशौचे तत्प्रसवमरणयोस्त्रिरात्रमेव हर्तुरिति । शंखः । पितृवैश्मनियानारीरजः पश्यत्यसंस्कृता । प्रसवे मरणे तज्जमशौचं नोपशाम्यति ।
पितुरितिशेषः । इति रुयशौचं । अर्थगर्भस्त्रावाशौचं । ब्रह्मपुराणे । षण्मासाभ्यन्तरे यावद्गर्भस्त्रावो भवेद्यदि । तदामाससमैस्तासां दिवसैः शुद्धिरिति

विवेक-

॥ ९ ॥

प्यते। अत ऊर्ध्वं स्वजात्युक्तमशौचं तासु विद्यते । सद्यः शौचं सपिंडानां गर्भस्य पतने सति । अत्र दिवसैरिति बहुत्वश्रवणान्मासानां बहुत्वं यतः प्रभृतिसंभवति । तत्रेयं व्यवस्था । तेन तृतीयमासोपरिषण्मासपर्यंतं यावन्तो मासा अतीतास्तावन्ति दिनानि तासां स्त्रीणां ब्राह्मण्यादीनामशौचं भवति । सपिंडानां स्वामिपुत्रप्रभृतीनां सद्यः शौचं । मासत्रयाभ्यन्तरे विशेषमाह । मरीचिः । गर्भस्तुत्यायथामासमचिरेतूत्तमेऽयहं । राजन्ये तु चतुरात्रं वैश्ये पंचाहमेव च । अष्टाहेन तु शूद्रस्य शुद्धिरेषा प्रकीर्तिता । यथामासमिति । यावन्तो मासा अतीतास्तावन्ति दिनानि व्याप्या शौचं एतच्च मासत्रयादूर्ध्वं षण्मासं यावत् । मासत्रयाभ्यन्तरे त्वाह । अचिरेतूत्तमेऽयहमिति । अचिरे मासत्रयाभ्यन्तरे गर्भस्त्रावे सति उत्तमे उत्तमजातीये ब्राह्मण्यां त्रिरात्रं । क्षत्रियाणां चतुरात्रं । वैश्यानां पंचाहं । शूद्राणामष्टाहमशौचं भवतीत्यर्थः । कूर्मपुराणे । गर्भच्युता व होरात्रं सपिंडे सति निर्गुणे । यथेच्छाचरणे ज्ञातौ त्रिरात्रमिति निश्चयः । अत्यंतनिर्गुणे इति वेदैकदेशवेदांगस्वक्रियाशून्ये एकाहः । यथेच्छाचरणे सर्वांशित्वसर्वविक्रयित्वादिसति त्रिरात्रं । एवमेव हारलता । यदपि त्रिरात्राशौचं हारीते नोक्तं जातमृतमृतजातवाकुलस्येतितदपि यथेच्छाचरणे ज्ञातिविषयमेव एवमेवरत्नाकरः । जातमृतइति जन्मानंतरमव्यवहितकालमृतइत्यर्थः । तदूर्ध्वं जातमरणे सर्वेषामेव सपिंडानां सद्यः शौचं । एवं च गर्भस्त्रावे सपिंडानां गुणवतां सद्यः शौचं तद्देवसमुदायार्थः । गर्भस्त्रावे मासत्रयाभ्यन्तरे ब्राह्मण्यास्त्रिरात्रं । मासत्रयोपरिषण्मासं यावत् ॥ यावत्सुमासेष्वतीतेषु गर्भस्त्रावो भवति तावन्त्येव दिनान्यशौचं । षण्मासोपरि दशाहमशौचं भवति । पतिपुत्रादिसपिंडानां सद्यः शौचं भवति । क्षत्रियायामासत्रयाभ्यन्तरे दिनचतुष्टयं । वैश्यायाः पंचाहं । तदुपरि षण्मासं यावत् । उभयोरपि अतीतमाससमसंख्यानि दिनानि । तदुपरि स्वजात्युक्तं द्वादशाहं च दशाहं वा शौचाशौचं भवति । शूद्रायामासत्रयं यावदष्टाहं । ततः षण्मासं यावदतीतमाससमसंख्यानि दिनानि । तदुपरि मासम

शुद्धि-
॥ १० ॥

शौचं भवति। अत्र सर्वत्रानिगुणसर्पिण्डानामेकाहं। यथेच्छाचरणानां सर्पिण्डानां अहाशौचं विज्ञेयं। अथ मृत्युविशेषाशौचं प्रारभ्यते। वृद्धगार्ग्यः।
वृद्धः शौचं स्मृतेर्लुप्तः प्रत्याख्यातभिषक् क्रियः। आत्मानं घातयेद्यस्तु भृगवश्यं नशनां बुभिः। तस्य त्रिरात्रमशौचं द्वितीयेन स्थितिं संचयः। तृती-
येतूदकं कृत्वा चतुर्थे श्राद्धमाचरेत्। अत्र शौचतोलुप्त इति यो वृद्धो मूत्रोच्चारणादिशौचं कर्तुं न शक्नोति। अनुभूतार्थस्याचिरेणैव स्मृतिशून्यः।
एवंविधो भृगुप्रपातादिभिरात्मानं घातयेत्। भिषजैर्वैद्येनाप्रतिक्रियारोगश्च पुरुषात्मानं घातयेत्। तत्रात्मघाते दोषाभावः त्रिरात्रशौचा-
चरणंतयोः कर्तव्यमित्यर्थः। ब्रह्मपुराणे। दुश्चिकित्सैर्महारोगैः पीडितस्तु पुमानपि। प्रविशेज्ज्वलनं दीपं करोत्यनशनं तथा। अगा-
धतो यराशिं च भृगोः पतनमेव च। भृगोः पर्वतादित्यर्थः। गच्छेन्महापथं वापितुषारगिरिमादरात्। प्रयागवटशाखाग्रादेहत्यागं करो-
तियः। स्वयं देहविनाशे तु प्राप्ते काले महामतिः। उत्तमान् प्राप्नुयाल्लोकान्नात्मघातो भवेत्कचित्। महापापक्रियः स्वर्गो दिव्याल्लोकान्समश्नुते॥
एतेषामधिकारस्तु तपसां सर्वजंतुषु। नराणारथनारीणां सर्ववर्णेषु सर्वदा। ईदृशं मृतकं येषां जीवता कुत्रचिद्भवेत्। अशौचं स्याद्यहंतेषां व-
ज्रानलहते तथा। महामतिरिति स्वयं देहविनाशोऽपस्थिते। अन्यथापि रोगेण संप्रत्येव मर्तव्यमतः सात्विकतया स्वयमेवैतेषु स्थानेषु देहं त्यजा-
मीति कृतबुद्धिः। महापापक्रिय इति। महापापक्रियोपीत्यर्थः। तेन महापापक्रियोप्येवं कृतमरणे दिव्याल्लोकान्समश्नुते। किमु तर्धार्मि-
क इत्यतिशयप्रदर्शनं। एतेषां मरणरूपाणां तपसां सर्ववर्णव्यक्तिसाधारणेऽधिकारः। ईदृशमित्यादेरयमर्थः। एवंविधमरणप्रवृत्तानां देववशा-
त्काले जीवतां कालांतरे मृतानां त्रिरात्रमेवाशौचं। तत्कालमरणे त्रिरात्रमित्यविवादमेव। वज्रानलहते तथेति एतदप्येवंविधेषु प्रायश्चित्तेषु व-
ज्रानलहतेषु त्रिरात्रमिति दर्शयति। प्रायश्चित्त इति तु कश्यपवाक्यैकवाक्यतया लभ्यते। अंगिराः। व्यापादयेदथात्मानं स्वयं योऽप्युदकादि

विवक.

॥ १० ॥

ना । विहितं तस्य नाशौचं नाग्निर्नाप्युदकक्रिया । यस्तुरोषादिना हेतुना अश्यादिभिरात्मानं वा तयति तस्या शौचाग्निदानादिक्रियानकर्त
 व्या । अथ कश्चित्प्रमादेन म्रियते श्युदकादिषु । तस्या शौचं विधातव्यं कार्याचारस्योदकक्रिया । प्रमादेनानवधानेनाश्युदकवज्राद्यपमृत्युहेतु
 भिम्रियते तस्य संपूर्णमशौचं कर्तव्यं । संकोचे प्रमाणाभावात् उदकक्रिया कर्तव्या । अग्निसंस्कारोदकदानादिकाः कर्तव्या इत्यर्थः । उदक
 क्रियेत्यस्योपलक्षकत्वात् । तदेवमत्र समुदायार्थः । शौचाचमनाद्यसमर्थस्य वृद्धस्य असाध्यव्याधिगृहीतस्य च पुरुषस्य मरणेच्छायामग्निज
 लप्रवेशेन मरणे सपिंडानां त्रिरात्रमशौचं । तत्काले अश्यादिप्रवेशेऽपि अमृतानां पश्चान्मृतानां त्रिरात्रमशौचं । रोषादिना ये जलादिष्व्वात्मानं वा
 तयंति तेषामग्निदाहादिकं न कर्तव्यं । तन्मरणानिमित्तकमशौचमपि न कर्तव्यं । प्रमादेनाश्युदकवज्रादिना मरणे संपूर्णमशौचमग्निसंस्कारा
 दिकाश्चक्रियाः कर्तव्याः । सद्यः शौचानुवृत्तौ यमः । डिंवाहवहतानां च विद्युतापार्थिवेन च । गोब्राह्मणस्य चैवार्थे यस्य चेच्छतिपार्थिवः ।
 डिंबः शस्त्रं विना कलहः । संमर्दो वा आहवः संग्रामः । विद्युतावज्रानलेन । इदं च वज्रानलमरणे सद्यः शौचाभिधानं मरणांति
 के प्रायश्चित्ते प्रवृत्तस्य मरणे ज्ञेयं । पार्थिवो राजत्वेन प्रसिद्धो न क्षत्रिय एवेति रत्नाकरः । गोब्राह्मणस्य चैवार्थे युद्धादन्यत्रापि जल
 पंकोद्धारादौ मृतानां सद्यः शौचं । यस्य चेच्छतिपार्थिवः । यस्य प्रैष्यस्य स्वकार्यतया कदाचित्पृथिवीपतिः सद्यः शौचमिच्छति । आह
 व इति यदुक्तं तत्र विशेषमाहुः । उद्यतैराहवेशस्त्रैः क्षत्रधर्महतस्य च । सद्यः संतिष्ठते यज्ञः तथा शौचमिति स्मृतम् । सद्यः शौचमिति योजनं । क्षत्र
 धर्मो अकातरत्वादिः । शस्त्रैर्विषादिदिग्धैः । यज्ञः पिंडदानादिरूपः । संतिष्ठते समाप्तिमोति । सद्य एवेत्यर्थः । पराशरः । ब्राह्मणार्थे
 विपन्नानां दंडिनां यो ग्रहेषु च । आहवेषु विपन्नानामेकरात्रमशौचकम् । अत्र दंडिनामिति त्रिष्वपि संबध्यते । ततश्चायमर्थः । गोब्राह्मणार्थे गोग्रहे

युद्धेचदंडेनमृतानामेकाहोरात्रमशौचम्। एवमेवहारलता। अत्रदंडिनामित्यत्रबंदिनामितिरत्नाकरेपाठः । बंदिनांचौरादिगृहीतानांत
दशायामेवचरणेएकरात्रमशौचमिति व्याख्यातम्। बृहस्पतिः । डिंवाहवेविद्युताचराज्ञागोविप्रपालने । सद्यःशौचहतस्यादुरुयहंचान्ये
महर्षयः । अत्रशस्त्रैरभिमुखहतस्यसद्यःशौचम् । लगुडादिनापरंमुखहतस्यत्रिरात्रमिति व्यवस्थितविकल्पार्थश्चकारः । यमः ।
डिंवाशनिहतानांचतथैवप्राणसत्रिणाम् । नदीश्वापददंष्ट्रिभ्यःसद्यःशौचंविधीयते । प्राणसत्रिणामितिपरार्थेप्राणत्यागिनामित्यर्थः ।
नदीतिजलाशयोपलक्षणम् । श्वापदानखायुधास्तरक्षुऋक्षादयःदंष्ट्रिनोदशनायुधाःसर्पवराहादयः । एतन्नद्यादिमरणेसद्यःशौचं । मर
णांतिकेप्रायश्चित्तेकाम्येचत्रिवेणीसंगमादौमरणेसद्यःशौचानुवृत्तौशंखलिखितौ । अथशस्त्रानाशकाग्निरज्जुभृगुजलप्रमापणेष्वेवमे
व । अनाशकमभोजनम् । एतदपिसद्यःशौचंकाम्येप्रयागादौशस्त्रादिनामरणेप्रायश्चित्तेमरणांतकेज्ञेयम् । तदयंसद्यःशौचादिबोधकसम
स्ताखंडलकार्यः । संमर्दहतानांशस्त्रशून्यकलहमृतानांराज्ञाहतानांगोब्राह्मणार्थजलपंकादिमग्नानांसंग्रामेशस्त्रसंमुखहतानांमरणांति
केकाम्येकर्मणिप्रयागादौप्रायश्चित्तेचशस्त्रजलाग्निश्वापदादिभिर्मृतानांचसद्यःशौचम् । सकलस्यापिराजाज्ञयासद्यःशौचम्। ब्राह्मणार्थे
चगवार्थेचदंडेनविपन्नानांसंग्रामेचदंडेनविपन्नानांबंदीकृतानांमृतानामेकाहोरात्रमशौचं । लगुडसंग्रामेपराङ्मुखहतस्यत्रिरात्रमशौचं ।
पराशरः । उपसर्गेमृतेचैवसद्यःशौचंविधीयते। एतच्चप्रचुरोपसर्गोपद्रवसन्नियतविषयमितिभाति । उपसर्गमरणसंपूर्णाशौचस्याप्रामाणि
कव्यवहारविषयत्वात् । तथाच । आपद्यपिचकष्टायामित्यत्रसद्यःशौचेऽत्यंतदुर्भिक्षेऔपसर्गिकात्यंतमरणादिपीडायांनाशौचमि
तिहारलताकारआहस्म । तथाचदक्षः । स्वस्थेकालेत्विदंसर्वसूतकंपरिकीर्तितम् । आपद्रुतस्यसर्वसूतकेपिनसूतकम् ।

यत्तूपसृज्यत इत्युपसर्ग इत्यबहिर्भूतोपसर्गमरणे सद्यः शौचं व्रणपाकपरंपर्यामरणे संपूर्णशौचमिति । व्याख्यातकैश्चित् । तन्मतेऽबहि
र्भावेऽपसर्गस्याज्ञानमबहिर्भावे च व्रणपाकपूर्वावस्थायां मरणेऽनध्यवसाय एव स्यादिति तद्विभावेनीयम् । अथ सर्पिं डाद्यशौचम् । तत्र बृह
स्पतिः । दशाहेन सर्पिं डास्तु शुध्यंति प्रेतसूतके । त्रिरात्रेण सकुल्यास्तु स्नात्वा शुध्यंति गोत्रजाः । सर्पिं डाः सप्तपुरुषावधयः । स्ववंश्याः सकुल्या
दशपुरुषावधयः । तदूर्ध्वगोत्रजाः । प्रेतसूतके प्रेते सूतके चेत्यर्थः । मनुः । गुरोः प्रेतस्य शिष्यस्तु पितृमेधं समाचरेत् । प्रेतहारैः समंतत्र दश
रात्रेण शुध्यति । अस्यार्थः । यः शिष्यो वेदाध्येता गुरुकुले तिष्ठन् गुरोः संस्कारं करोति । सदशरात्रेण शुध्यति । गुरुलक्षणमाह । अल्पं वा बहु
वा यस्य श्रुतस्योपकरोति यः । तमपीह गुरुं विद्यादिति । श्रुतस्याध्ययनं तस्य वेदविषयस्योपकरोतीत्यर्थः । त्र्यहमित्यनुवृत्तौ गौतमः । आचा
र्यतत्पुत्रस्त्रीयाज्यशिष्येषु चैवमिति । आचार्य उपनयनपूर्वकसांगवेदाध्यापकस्तस्मिन् तत्पुत्रे च मृते तत्पत्न्यां च मृतायां शिष्या त्रिरात्रम
शौचं । ज्योतिष्टोमादियागं कुर्वतो यस्य सर्वदा आर्त्विज्यं क्रियते स याज्यः तस्मिन्मृते सति ऋत्विजां त्रिरात्रमशौचं शिष्यस्योपनीयसांगवेदम
ध्यापितस्तस्य गुरुकुलस्थितस्यैव मरणे आचार्यस्य त्रिरात्रमशौचम् । मनुः । त्रिरात्रमाहुराशौचमाचार्यैः संस्थिते सति । तस्य पुत्रे च प
त्न्या च दिवारात्रमिति स्थितम् । दिवारात्रमहोरात्रमित्यर्थः । एतच्चाहोरात्रं शौचं शिष्यस्य निवृत्ताध्ययनस्याचार्यपत्नीपुत्रयोरपि मरणे
ज्ञेयम् । अधीयानस्य तु तयोरपि मरणे त्रिरात्रं गौतमोक्तं । बृहस्पतिः । त्र्यहं माता महाचार्यं श्रोत्रियेष्वशुचिर्नरः । मातुले पक्षिणी रात्रिः शिष्य
र्त्विग्वांधवेषु च । अश्रोत्रिये त्वहः कृत्स्नमनूचाने तथा गुरौ । मृते राजनि सज्योतिर्यस्य स्याद्विषये स्थितिः ॥ श्रोत्रिय एकशाखाध्येता । ए
कां शाखामधीत्यश्रोत्रिय इति बोधायनवचनात् । तस्मिन्स्वगृहे मृते स्वगृहपते त्रिरात्रमशौचम् । तथांगिराः । गृहे यस्य मृतः कश्चिदसर्पि

शुद्धि-
॥ १२ ॥

डः कथंचन। तस्याप्यशौचं विज्ञेयं त्रिरात्रमिति निश्चयः। अत्रासपिण्डः श्रोत्रियः अश्रोत्रिये त्वसपिण्डे स्ववेदमनिमृते एकाहोरात्रम्। तथा चैक
रात्रमित्यनुवृत्तौ विष्णुः। असपिण्डे स्ववेदमनिमृत इति अत्रासपिण्डोऽश्रोत्रियः। मातुले पक्षिणीति मातुः सहोदरे भ्रातरि शिष्ये
पिगुरुकुलान्निवृत्ताध्ययने मृते पक्षिणीति कृत्वा उपनीय वेदैकदेशमध्यापितेऽनुपनीयसंपूर्णवेदमध्यापिते च स्वगृहे मृते शिष्ये चाचार्यस्य प
क्षिणीक्रान्तिमृते यजमानस्य पक्षिणी बांधवो मातृष्वस्रेयादिरग्रे वक्ष्यते तन्मरणे पि पक्षिणी पक्षिणी तु पूर्वापरदिनसहितो रात्रिपूर्वापररात्रि
सहितं दिनं वा। अश्रोत्रिय इत्यादि। अश्रोत्रिये च स्वगृहे मृतेऽहः कृत्स्नमहोरात्रं व्याप्य अनूचानः सांगवेदाध्येता तस्मिन्नेकग्रामे मृते गुरौ अल्पा
ध्यापके मृते एकमहोरात्रं। एवमेव हारलता। मृते राजनि स्वतंत्रे तद्देशाधिपे सज्योतिः। दिवामरणे दिनमात्रं रात्रौ मरणे रात्रिमात्रमशौचं प्रजाना
मित्यर्थः। गौतमः। पक्षिणी मसपिण्डे योनि संबंधे सहाध्यापिनि असपिण्डे समानोदके दशमपुरुषादूर्ध्वं ज्ञायमानजन्मनामिके मृते पक्षिणी।
सहाध्यापिनि च एकस्माद्गुरोः सह वेदमधीयान एव विनष्टे पक्षिणी। अन्यत्रैकाहः। योनि संबंधे मृते पक्षिणी। योनि संबंधाश्च मातृष्वसृपितृष्वसृ
मातुलमातुलानीमातुलपुत्रमातृष्वस्रेयपैतृष्वस्रेयदौहित्रभगिनीभागिनेयाः श्वश्रूः श्वशुरौ च तथा च यम इत्यनुवर्त्य मिताक्षराकारः। श्वशुर
योश्च भगिन्यां च मातुलान्यां च मातुले। पित्रोः स्वसरितद्वयं पक्षिणी क्षिपयेत्तिशाम्। तथा मातुले श्वशुरे मित्रे गुरौ गुर्वङ्गनासु च। अशौचं पक्षिणी
रात्रिर्मृतामातामहीयदि। तथा। संस्थिते पक्षिणी रात्रिर्दौहित्रे भगिनीसुते। अत्र श्वश्रूश्च श्वशुरमरणे पक्षिण्यशौचं निर्गुणजामातृविषयं मित्रे
च स्वगृहे मृते पक्षिणी। गुरुरत्र उपनीय किंचिद्वेदाध्यापकः। अनुपनीयैकशाखाध्यापकश्च तादृशगुरोः पत्नी गुर्वङ्गना तयोर्मृतयोः पक्षिणी।
जावालः। समानोदकानां त्र्यहंगोत्रजानामहः स्मृतं। मातृबंधौ गुरौ मित्रे मंडलाधिपतौ तथा। गुरुर्वात्र वेदांगाध्यापकः। मातृबांधवाः

विवेक-

॥ १२ ॥

परिभाषिताः । मातुःपितृष्वसुः पुत्रामातुर्मातुःस्वसुः सुताः । मातुर्मातुलपुत्राश्चविज्ञेयामातृबांधवाः ॥ तेषुमृतेष्वेकाहः । मंडलाधिपतौ
 राजनिमृतेएकाहः । बौधायनः । त्रिरात्रमहोरात्रमेकरात्रमिति कुर्वीत । आचार्योपाध्यायतत्पुत्रेषु त्रिरात्रमृत्विजामपि । शिष्यसतीर्थ
 स ब्रह्मचारिषु त्रिरात्रमेकरात्रमिति कुर्वीत । यथा संख्यमन्वयः । उपाध्यायोऽत्रयार्त्तिकचिदध्यापकः । ऋत्विजांचेति सप्तम्यर्थे षष्ठी । ऋत्विक्षु
 मृतेष्वित्यर्थः । एतच्च यजमानगृह एव मृतेषु त्रिरात्रं यजमानस्य ज्ञेयम् । शिष्येऽपि गुरुकुलमृते त्रिरात्रं । सतीर्थः समानगुरुकः ।
 स ब्रह्मचारी समानाचार्यः । एकरात्रपदमुभयत्रादिनमात्रं रात्रिमात्रं चालक्षयति । शुध्येदित्यनुवृत्तौ विष्णुः । आचार्य्येमा
 तामहेऽतीते त्रिरात्रेण । अनौरसेषु पुत्रेषु जातेषु च मृतेषु च । परपूर्वासु भार्यासु सूतासु च मृतासु च ॥ आचार्य्यपत्नीपुत्रोपाध्यायमातुलश्च
 शुरश्च शूश्चाशुर्यसहाध्यायि शिष्येषु चैकरात्रेण स्वदेशराजनिच । अनौरसेषु औरसं वर्जयित्वा एकादशविधपुत्रेषु जातेषु मृतेषु च त्रिरात्रं ।
 परपूर्वासु पूर्वपरिगृहीतासु भार्यासु त्रिरात्रं । अत्र यद्यपि इदं त्रिरात्राभिधानं त्रैवर्णिकविषयमिति रत्नाकरशुद्धिविश्वयोर्व्याख्यानं तथापि वि
 शेषानभिधानात् सर्ववर्णविषयतया सर्वप्रामाणिकानुमतत्वाच्चातुर्वर्ण्यतासाधारणमेव विज्ञेयं । हारलतादिष्वपि विशेषोक्तः । आचार्य्य
 शब्दः पत्नीपुत्रयोर्विशेषणम् । उपाध्यायोऽर्त्तिकचिदध्यापकः । मातुलादयः प्रसिद्धाः । सहाध्यायी वैदिकदेशसहाध्येता संपूर्णवेदे सहा
 ध्यायिनिवृत्ताध्ययनश्च । शिष्योऽन्योपनीतो वेदं सांगमध्यापितः । स्वदेशराजः स्वकर्मस्थः । एतेषु मृतेषु एकरात्रं मातुलोऽत्र
 मातृवैमात्रेयः । मातुः सोदरे पक्षिणी । मातुलादिषु स्वगृहमृतेषु त्रिरात्रं । तथाच प्रचेताः । मातृष्वसृमातुलयोः शूश्च शुरस्योर्गुरौ ऋ

शुद्धि-
॥ १३ ॥

त्वितिचोपरतेत्रिरात्रम् । याज्ञवल्क्यः । अनौरसेषुपुत्रेषुभार्यास्वन्यगतासुच । निवासराजनिप्रेतेतदहःशुद्धिकारणम् ॥ अनौरसाःपुत्राःअसवर्णाः भार्याश्वासवर्णाःसवर्णेषुपुत्रेषुसवर्णभार्यासुचत्रिरात्रम् । तथाचशंसः । अनौरसेषुपुत्रेषुभार्यास्वन्यगतास्वपि । परपूर्वासुचस्त्रीषुत्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ॥ अत्रभार्यास्वन्यगतासुत्रिरात्रंसजातीयोत्कृष्टजातीयपुरुषांतरगासुमृतासुप्रसूतासुचविज्ञेयं । अपकृष्टजातीयगमनेमहापातकित्वादशौचाभावादितिहारलता । एवमेवमिताक्षरापि । तथाचशंसखलिखितौ । अन्यपूर्वासुभार्यासुकृतकेषुसुतेषुच । नानध्यायो नोदकक्रिया । अत्रअन्यपूर्वाभार्यासतीपुनरधमजातीयगाकृतकःपुत्रोऽशास्त्रीयःकल्पितस्तयोर्मृतयोर्नाशौचनोदकक्रियाइतिरत्नाकरः । ब्रह्मपुराणे । आदावन्यस्यदत्तायांकुत्रचित्पुत्रयोर्द्वयोः । पितुर्यत्रत्रिरात्रस्यादेकंतत्रसपिंडनम् ॥ एकामाताद्वयोर्यत्रपितरौद्वौचकुत्रचित् । तयोःस्यात्सूतिकादैक्यमृतकाद्वापरस्परम् अस्यार्थः । आदौप्रथममन्येनविवाहितातेनैवजनितपुत्रायदाअन्यमाश्रितातेनापिजनितपुत्राभवतितदाद्वयोरपिपुत्रयोर्मरणेप्रसवेचद्वितीयपितुस्त्रिरात्रम् । एवंविधेचविषयेतत्सपिंडानामेकरात्रम् । एकामाताइत्यादि एकमातृकभिन्नपितृकयोःपुत्रयोर्मध्येएकस्यप्रसवेमरणेचेतरस्यमातृजात्युक्तमशौचम् । परपूर्वास्वन्यगतासुचभार्यासुअनौरसेषुपुत्रेषुचयत्प्रतियोगिकभार्यात्वंयत्प्रतियोगिकंपुत्रत्वंतस्यैवत्र्यहाशौचम् । भार्यापुत्रशब्दयोःसंबन्धिशब्दत्वात्सपिंडानांत्वशौचाभावः । अतएवमिताक्षरायांप्रजापतिः । अन्याश्रितेषुदारेषुपरपत्नीसुतेषुच । गोत्रिणःस्नानशुद्धाःस्युस्त्रिरात्रेणैवतत्पिता ॥ तदयंसमस्तप्रकरणार्थः । सपिंडमरणेदशरात्रम् । अष्टमपुरुषादारभ्यदशमपुरुषंयावत्सकुल्यमरणेत्रिरात्रंतदूर्ध्वज्ञायमाननामजन्मपरंपराकेज्ञातिमरणेपक्षिणी । अज्ञायमाननामजन्मपरंपराकेअस्मद्गोत्रजइत्येवमाकारमात्रज्ञानगोचरमृतेस्नानमात्रं । आचा

विवेक.

॥ १३ ॥

॥ ७४ ॥
 र्यमरणेतत्संस्कारकर्तुःशिष्यस्यदशरात्रं । यदि संस्कारं न करोति तदा शिष्यस्य त्रिरात्रम् । आचार्यपत्नीमरणे आचार्यपुत्रमरणे च गुरुकुलस्थितस्य शिष्यस्य त्रिरात्रम् । गृहस्थितस्य शिष्यस्य तयोर्मरणे एकरात्रम् । उपनीय किंचिद्वेदाध्यापकेऽनुपनीयसंपूर्णवेदाध्यापके च गुरौ मृते पक्षिणी । तथा विधगुरुपत्न्यां च मृतायां पक्षिणी । यत्किंचिदध्यापके उपाध्याये मृते एकरात्रं । उपाध्यायपत्न्यां च मृतायामेकरात्रम् । उपाध्यायपुत्रे च मृते एकं दिनमात्रं रात्रिमात्रं वा । आचार्यगृहस्थितस्य शिष्यमरणे आचार्यस्य त्रिरात्रम् । उपनीयवेदैकदेशमध्यापितस्यानुपनीयसंपूर्णशाखामध्यापितस्य एकाहोरात्रं । वेदसहाध्यायिनि मृते इतरस्य पक्षिणी । यत्किंचित्पाठसहाध्यायिनि मृते एकरात्रं समानब्रह्मचर्ये एकस्मादधीयाने मृते इतरस्य एकरात्रं समानब्रह्मचर्येभिन्नाङ्कुरोरधीयानेऽपरस्य एकं दिनमात्रं रात्रिमात्रं वा । संनिधिवासिनि मित्रे स्वगृहमृते गृहस्थस्य त्रिरात्रं । अन्यस्मिन्मित्रे स्वगृहमृते पक्षिणी । अन्यत्र मृते मित्रे एकरात्रं । श्रोत्रिये स्वगृहमृते गृहस्थस्य त्रिरात्रं । अश्रोत्रिये स्वगृहमृते एकरात्रं । एकग्रामेश्रोत्रिये मृते ग्रामवासिनामेकरात्रं । यजमानस्य स्वगृहे मृते ऋत्विजि त्रिरात्रं । अन्यत्र मृते एकरात्रं । सदायाज्ये यजमाने मृते याजकस्य त्रिरात्रं । मातामहे मृते दौहित्रस्य त्रिरात्रं । मातामह्यां मृतायां पक्षिणी । मातुले मातृष्वस्रे ये मातुलपुत्रे दौहित्रे भागिने ये च मृते पक्षिणी । भगिन्यां मातुलान्यां मातृष्वसरि च मृतायां पक्षिणी । मातुले वैमात्रे ये मातुःपैतृष्वस्रे ये मातुर्मातृष्वस्रे ये मातुर्मातुलपुत्रे श्वशुरेश्वश्र्वांश्यालके च मृते एकरात्रं । निर्गुणजामातुः श्वश्रूश्च शुरमरणे पक्षिणी । स्वगृहमृते मातुलेश्वशुरे गुरौ स्वगृहमृतायां मातृष्वसरि च त्रिरात्रं । स्वतंत्रे राजनि स्वकर्मस्थे मृते एकाहोरात्रं प्रजानां । अस्वकर्मस्थे राजनि मृते एकं दिनमात्रं रात्रिमात्रं वा । क्षेत्रजादिष्वेकादशपुत्रेषु जातेषु मृतेषु च मातापित्रोस्त्रिरात्रं । क्षेत्रजादीनामपि मातापितृमरणे त्रिरात्रं । परपूर्वासु अन्यगतासु च भार्यासु मृतासु प्रसूता

शुद्धि-
॥ १४ ॥

सुचत्रिरात्रं । एकमातृकयोर्भिन्नपितृकयोर्भ्रात्रोः परस्परं जननमरणयोः स्वमातृजात्युक्तसंपूर्णाशौचं तयोर्मरणे प्रसवे च पितुस्त्रिरात्रं । तत्सर्पिडानां तयोर्मरणे एकरात्रमशौचं भवति । हीनवर्णगामिनीषु भार्यासु त्वशौचाभावः । अथ निर्हाराद्यशौचं । अंगिराः । यः कश्चिन्निर्हरे त्प्रेतमसर्पिडः कथंचन ॥ स्नात्वा सचैलः स्पृष्ट्वाग्निं तस्मिन्नेवाह्निशुद्ध्यति ॥ निर्हरेद्वहिर्नयेत् । इदं च धर्मबुद्ध्यानाथप्रेतवहने शौचं । पराशरः । अनाथं ब्राह्मणं प्रेतं ये हरंति द्विजातयः । पदे पदे यज्ञफलमानुपूर्व्यां भुवंति ते । न तेषामशुभं किंचित्पापं वा शुभकर्मणां । जलावगाहनात्तेषां सद्यः शौचं विधीयते । प्रेतसंस्पर्शसंस्कारैर्ब्राह्मणो नैव दुष्यति । वोढाचाप्यग्निदाता च सद्यः स्नात्वा शुचिर्भवेत् । संस्कारोऽत्र प्रेतप्रसाधनं । अग्निदानस्य पृथगुपादानात् । पैठीनसिः । असंबन्धिद्विजान्वहित्वा च सद्यः शौचं । संबन्धे त्रिरात्रं सद्यः शौचं धर्मबुद्ध्यादाहादौ संबन्धे सति त्रिरात्रं । मातुलमातृष्वस्रेयादीनां येषां मरणे अशौचत्वमुक्तं तेषां दाहादौ त्रिरात्रमशौचं । तंच मातुलादयो व्यवस्थायां लिखति मनुः । अनुगम्येच्छया प्रेतं ज्ञातिमज्ञातिमेव च । स्नात्वा सचैलः स्पृष्ट्वाग्निं घृतं प्राप्य विशुद्ध्यति ॥ ज्ञात्यनुगमने अग्निस्पर्शघृतप्राशनमात्रमधिकं विधीयते । अशौचंतु यथोक्तमेव । कूर्मपुराणे । असर्पिडं द्विजं प्रेतं विप्रो निर्हृत्य बंधुवत् । अशित्वा च सहोषित्वा दशरात्रेण शुद्ध्यति ॥ यद्यत्र प्रतितेषां तु त्रिरात्रेण ततः शुचिः । अनदन्नन्नमन्हैवन चेत्तस्मिन् गृहे वसेत् ॥ सोदरेष्वेतदेव स्यान्मातुराप्तेषु बंधुषु । निर्हृत्येति निर्हाराद्युपलक्षणं वाक्यान्तरे वहनादावपितुल्या शौचविधानात् । गृहवासाभावे तदन्नभोजने यथा त्रिरात्रं तथा न्नभोजनाभावे तद्गृहवासेपि त्रिरात्रंतुल्यन्यायात् । एतच्च सर्वनिर्हरणाद्यशौचं ब्राह्मणनिर्हरणादौ ब्राह्मणस्यैव । अन्यत्र विशेषो वक्ष्यते । कूर्मपुराणे । यस्तैः सहाशनं कुर्याच्छयनादीनि चैव हि । बांधवो वा परो वापि स दशाहेन शुद्ध्यति ॥ आदिपदमालिङ्गनांगसंवाहनादिपरं ॥ दशाहपदमुपलक्षणं ॥ तदशौचापगमेन शुद्ध्य

विवेक-

॥ १४ ॥

तीत्यर्थः । तथायस्तेषामन्नमश्रातिसकृदेवापिकामतः । तदशौचेनिवृत्तेसौस्नानंकृत्वाविशुध्यति ॥ तेषांब्राह्मणादीनामशौचेयः सकृदपि
 कामतोबुद्धिपूर्वमश्रातिसयज्जातीयाशौचान्नभुंक्तेसतज्जातीयाशौचापगमेशुध्यति । शेषेचस्नानं । प्रमादतस्तुभोजनेकृतेनदोषः । दुर्भिक्षबु
 द्धिपूर्वकेभोजनेविशेषमाह । यावत्तदन्नमश्रातिदुर्भिक्षोपहतोनरः । तावंत्यहान्यशौचंस्यात्प्रायश्चित्तंततश्चरेत् ॥ प्रायश्चित्तंचात्रत्रिरा
 त्रंदुग्धपानमात्ररूपं । तथाचांगिराः । ब्रह्मक्षत्रविशांभुक्त्वानदोषोस्त्यग्निहोत्रिणां ॥ सूतकेशावआशौचेचास्थिसंचयनात्परां ॥
 अत्रसन्नप्रवृत्तानामाममन्नमगर्हितं । भुक्त्वापक्त्वान्नमेतेषांत्रिरात्रंतुपयःपिबेत् । ब्राह्मणादीनांत्रयाणामग्निहोत्रिणांसूतकेसिद्धान्नभोजने
 दोषाभावः । मरणाशौचेत्वास्थिसंचयानंतरंतत्सिद्धान्नेभोजनेदोषाभावः । अनग्नीनामन्नसन्नप्रवृत्तानांनियमपूर्वकंप्रात्यहिकान्नदा
 यकानामामान्नेदोषाभावः । सिद्धान्नेतुभुक्तेदोषएव । तत्रत्रिरात्रंदुग्धमात्रपानंप्रायश्चित्तं । पयःपदंदुग्धपरमितिहारलता । अशौचंतुत
 तज्जात्युक्तमेवाशौचान्नभोजनेवाक्यांतरोक्तं । कूर्मपुराणे । दशाहेनशवस्पर्शोऽसपिंडस्तुविशुध्यति । यदिनिर्दहतिप्रेतंप्रलोभाक्रां
 तचेतनः । दशाहेनद्विजः शुध्येद्वादशाहेनभूमिपः । अर्द्धमासेनवैश्यस्तुशूद्रोमासेनशुध्यति ॥ यद्रात्रेणाथवाशुद्धिस्त्रिरात्रेणाथवा
 पुनः ॥ अत्रचषड्रात्रमशौचमापत्कालेमूलेनदाहेकृतेअत्यंतापत्कालेदाहेकृतेत्रिरात्रमिति विभागः । मनुः । अवरश्चेद्वरं वर्णमवरं वाव
 रोयदि । अशौचेसंस्पृशेत्स्नेहात्तस्याशौचेनशुध्यति ॥ अवरोहीनजातिः । वरः उत्कृष्टजातिः । सयदिस्पृशेद्दहनार्थतस्यशवस्य
 यज्जातीयः शवस्तज्जात्युक्तेनाशौचेनाशौचकालेनशुद्ध्यतीत्यर्थः । पराशरः । प्रेतीभूतंतुयः शूद्रंब्राह्मणोज्ञानदुर्बलः । अनुगच्छेन्नी
 यमानंत्रिरात्रमशुचिर्भवेत् ॥ याज्ञवल्क्यः । ब्राह्मणेनानुगंतव्योनतुशूद्रः कथंचन । अनुगम्यांभसिस्नात्वाऽग्निंस्पृष्ट्वाघृतभुक्छुचिः ॥

शुद्धि-

॥१५॥

इदंच सर्वथा शूद्रानुगमननिषेधे सति । यदितु कार्यातरेणापिशवशूद्रानुगमनमवर्जनीयं भवति तदा स्नानादिना शुद्धिः । ब्रह्मपुराणे ।
यो सवर्णं तु मूल्येन नीत्वा चैव दहेन्नरः । अशौचं तु भवेत्तस्य प्रेतजातिसमं नृप ॥ सर्ववर्णाः सजातीयं दग्ध्वाऽत्र्यहमशौचिनः । भवंति
परजातीयं निर्दह्य परजातिवत् ॥ सर्ववर्णानां स्वजातीयदाहे यदि दं त्रिरात्रं तस्मिन्नेन कृते तदन्नभोजनतद्ब्रह्मवासयोरेकं यः करोति तत्परं
च । तथा । आचार्य्यं चाप्युपाध्यायं गुरुं वा पितरं च वा । मातरं वा स्वयं दग्ध्वा व्रतस्थस्तत्र भोजनं ॥ कृत्वा पतति नो तस्मात्प्रेतान्नं
तत्र भक्षयेत् । अन्यत्र भोजनं कुर्यान्न च तैः सह संवसेत् ॥ एकाहमशुचिर्भूत्वा द्वितीये हनिशुध्यति ॥ व्रतस्थो ब्रह्मचारी । आचा-
र्य्यादिकं स्वयं दग्ध्वा तद्ब्रह्मभोजनं कृत्वा पतति व्रतानाधिकारी भवति तस्मात्तत्र गृहेन्नं न भक्षयेत् । तथा । दाहयित्वा तु मूल्येन गुरुं प्रेतं भ-
वेत्ततः । अशौचं दशरात्रं तु शिष्यस्येति विनिश्चयः ॥ वेतनदानेन परद्वारा यदा गुर्वादिकं दाहयेत्तदा शिष्यस्य दशरात्रमन्यथाऽन्यदेवेत्य-
र्थः । तथा । ब्राह्मणेन दहेच्छूद्रं मित्रं वाप्यन्यमेव वा । मोहाद् दग्ध्वा ततः स्नात्वा स्पृष्ट्वाऽग्निं प्राशयेद्घृतम् ॥ उपवास रतः पश्चात्त्रिरात्रेण विशु-
ध्यति । सर्वेषां स्यादहोरात्रं सर्वानुगमनादपि ॥ शवस्पर्शविधानोक्तं विहितं सार्ववर्णिकं ॥ अत्र ब्राह्मणस्य शूद्रदाहे त्रिरात्रमुक्तं तत्पुत्र-
भ्रात्रादिरूपस्य शूद्रस्य दाहे द्रष्टव्यं । संबन्धरहितशूद्रदाहे यत्तदशौचतुल्यमेवाशौचं ब्राह्मणवर्जं सर्वेषां सर्वाऽनुगमनेऽहोरात्रं शवस्पर्शविधा-
नोक्तमिति प्रकरणार्थोपसंहारः । तदियमत्र व्यवस्था । ब्राह्मणस्य धर्मबुद्ध्या नाथमृतब्राह्मणो द्वहने तथा विधब्राह्मणादाहे च स्नानमात्रे-
ण शुद्धिः । तथा विधमृतब्राह्मणानुगमने स्नानानंतरमग्निरुत्पत्तिं न घृतप्राशने कृत्वा शुद्धिः । यदि घृतप्राशनं न भवति तदा तमहोरात्रं व्याप्या
शुद्धिः । उदासीनस्य स्नेहेन दाहादौ कृते एकरात्रमशौचं । मातुलमातृष्वस्रेयपैतृष्वस्रेयमातुलपुत्रमातुलानीमातृष्वसृपितृष्वसृभागे

विवेक.

॥१५॥

नीभागेनेयमातामहमातामहीदौहित्रभगिनीपतिजामातृश्वशुरश्वश्रूयालकशिष्याचार्याचार्यपुत्राचार्यपत्नीगुरुगुरुपत्नीगुरुपुत्रया
ज्यऋत्विग्मातुर्मातुलमातृष्वस्रेयमातुःपैतृष्वस्रेयमातुर्मातृष्वसृमातुर्मातुलपुत्राणांदाहादौकृतेत्रिरात्रं । दाहादिकृत्वामृतसंबन्धिगृहे
योवसतितत्सिद्धान्नचभुंकेतस्यमृतजात्युक्तमशौचं । यस्तन्मृतसंबन्धिगृहेवसतितदन्नंभुंकेतोवातदन्नंभुंकेतद्वहेनवसतितस्यत्रिरा
त्रमशौचं।योबुद्धिपूर्वकंयस्याशौचेऽन्नमश्रातितस्यतदशौचसमानमेवाशौचं । शेषेचस्नानं।प्रमादतोशौच्यन्नभोजनेदोषाभावः । दुर्भिक्षे
बुद्धिपूर्वकमपियावदशौचान्नमश्रातितावदेवाशौचं।अशौचापगमानन्तरेत्रिरात्रंदुग्धपानरूपंप्रायश्चित्तं । मूल्येनप्रेतदहनवहनयोः कृत
योर्दाहजात्युक्तमशौचं । अशौचिभिःसहशयनासनालिंगनांगसंवाहनानिकृत्वातत्तजात्युक्ताशौचं । शिष्यस्यगुरूपाध्यायाचार्यदाहेमू
ल्येनपरद्वाराकारितेदशरात्रमशौचं । ब्रह्मचारिणःपित्रादिदाहंकृत्वाएकरात्रं । क्षत्रियाणांचातुर्वर्णानुगमनेऽहोरात्रं । ब्राह्मणस्यक्षत्रियवै
श्यानुगमनेऽहोरात्रं।शूद्रस्यशवानुगमनेत्रिरात्रं । प्रसंगेनशूद्रशवानुगमनेस्नानाग्निरुपशर्षघृतप्राशनैःशुद्धिः । पारस्करः । अस्थिसंचय
नादर्वाग्यदिविप्रोऽश्रुपातयेत् । मृतेशूद्रेगृहंगत्वात्रिरात्रेणविशुध्यति ॥ अस्थिसंचयनादूर्ध्वमासंयावद्विजातयः । दिवसेनैवशुध्यंतिवा
ससांक्षालनेनच ॥ स्वजातेर्दिवसेनैवह्यहात्क्षत्रियवैश्ययोः । मासंयावदितिशूद्राशौचकालंव्याप्येत्यर्थः । स्वजातेरितिशूद्रस्य । ते
नायमर्थः । शूद्रस्यशूद्रेऽसपिंडेमृते ऽश्रुपातने एकाहः । शूद्रेमृते ऽश्रुपातनेक्षत्रियवैश्ययोर्द्वर्चहाच्छुद्धिः । तथा । मृतस्ययावद
स्थीनिब्राह्मणस्यहुतान्यपि।तावद्योबांधवस्तत्ररौतितद्वांधवैःसह॥स्नानात्तस्यभवेच्छुद्धिस्ततस्त्वाचमनंभवेत् । अबांधवोत्रब्राह्मणएव।
ततस्त्वाचमनमितिस्नानानंतरमाचमनंचेत्यर्थः । तथा। अनस्थिसंचयाद्विप्रोरौतिचेत्क्षत्रवैश्ययोः । ततःस्नातःसचैलस्तुद्वितीयेऽन्हि

शुद्धि-
॥ १६ ॥

विशुध्यति ॥ सचैलस्नानमन्येषामकृतेऽप्यस्थिसंचये । कृते तु केवलं स्नानं क्षत्रे विदुः शूद्रजन्मनां ॥ अस्थिसंचयनादूर्ध्वमहोरात्रेण शुध्यति । अन-
स्थिसंचितेशूद्रे ब्राह्मणो रौतिचेज्जडः ॥ ततः स्नातः सचैलस्तु शुध्येत्तु दिवसैस्त्रिभिः ॥ सचैलस्नानमित्यादिनाऽकृतेऽप्यस्थिसंचये यद-
न्येषां क्षत्रियादीनां शूद्रे मृतेऽश्रुपातने सचैलं स्नानमुक्तं तत्तद्गृहगमनाभावपक्षेऽन्यथा ब्रह्मः क्षत्रविशोः । एकाहः शूद्रस्य पूर्वोक्तः । कूर्मपुराणे ।
अस्थिसंचयनादूर्वागेकाहं क्षत्रवैश्ययोः । अन्यथा चैव सज्योतिर्ब्राह्मणे स्नानमेव च ॥ इदमेकाहविधानं गुणवत्क्षत्रवैश्ययोः ॥ मृतयोरश्रुपा-
तेने विप्रस्य गुणहीनयोः ॥ तयोर्मरणे अश्रुपातने द्वितीयेऽहनि पूर्णसंध्यापर्यन्तेन ब्राह्मणः शुध्यति । अस्थिसंचयादित्यादिवाक्येन पूर्वो-
क्तेन । अन्यथेति अस्थिसंचयने कृते सज्योतिर्यदिवाऽश्रुपातनंतदादिनां तेन यदि रात्रौ तदारात्र्यन्तेन शुद्धिरित्यर्थः । शुध्येदित्यनुवृत्तौ वि-
ष्णुः । सर्वस्यैव प्रेतस्य बांधवैः सहा श्रुपाते कृते स्नानेनाकृतेऽस्थिसंचयने सचैलस्नानेनाचमनेन च विप्रस्य शुद्धिः । इदं तद्गृहगमनाभावपक्षे ज्ञेयं ।
तदयं प्रकरणार्थः । असपिंडे मृते ब्राह्मणे तद्गृहे गत्वा तद्धुभिः सहा श्रुपातमस्थिसंचयनात्पूर्वकृत्वा सचैलस्नानेनाचमनेन च शुद्धिर्ब्राह्मणस्य ।
अस्थिसंचयनानंतरं स्नानमात्रेण । क्षत्रिये मृतेऽस्थिसंचयनात्पूर्वरोदने विप्रस्य ब्रह्मेन वैश्येऽपि ब्रह्मेन । अस्थिसंचयनादूर्ध्वक्षत्रिये वैश्ये च दिन-
मात्रं रात्रिमात्रं वा । शूद्रे मृतेऽस्थिसंचयनात्पूर्वरोदने विप्रस्य त्रिरात्रं । अस्थिसंचये एकाहोरात्रं । क्षत्रिये वैश्ये च मृतेऽस्थिसंचयनात्पूर्वक्षत्रिये वैश्य-
योरश्रुपाते सचैलस्नानं । अस्थिसंचयनानंतरं स्नानमात्रं । शूद्रे मृते क्षत्रिये वैश्ययोरस्थिसंचयनात्पूर्वब्रह्मेन । तदनंतरं दिनमात्रेण रात्रिमात्रेण वा ।
शूद्रे मृते शूद्रस्याश्रुपातेऽस्थिसंचयनात्पूर्वमेकाहनेन । तदनंतरं सचैलस्नानेन । यदितु मृतगृहगमनं कृत्वैवाश्रुपातयति तदा सर्वस्मिन्वर्णे सर्व-
स्यास्थिसंचयनात्पूर्वसचैलस्नानेन । तदनंतरं स्नानमात्रेण शुद्धिः । इति निहाराद्यशौचं । अथानशौचिनः । तत्र प्रचेताः । कारवः शिल्पिनो

विवेक.

॥ १६ ॥

वैद्यादासीदासास्तथैवच । राजानोराजभृत्याश्चसद्यःशौचाःप्रकीर्तिताः । कारवःशूर्पकारादयःशिल्पिनश्चित्रकाररजकादयः । वैद्याश्चिकि
 त्सकाः । दासीदासाःकर्मकराः । राजानोभूपतयः । राजसेवकाः । एतेसद्यःशौचाःसद्यस्तत्क्षण एवशौचंशुद्धिर्येषांएवंभूताभवन्ति । एषा
 मशौचंनभवत्येवेत्यर्थः । अस्मिन्प्रकरणेसद्यःशौचशब्देनाशौचाभावएवोक्तइति । शुद्धिर्विवरत्नाकरौ । अयंचाशौचाभावः कारुप्रभृती
 नांप्रतिनियतएवस्वाशिल्पादौकार्यैरस्पृश्यत्वप्रतिषेधरूपोज्ञातव्यः । न तुसर्वेषुदानश्राद्धादिधर्मकृत्येष्वशौचाभावः । तथाचविष्णुः । अ
 शौचंनराज्ञांराजकर्मणिनव्रतिनांव्रतेनसत्रिणांसत्रेनकारुणांस्वकर्मणिनराज्ञामाज्ञाकारिणांनदेवप्रतिष्ठाविवाहयोः । पूर्वसंभृतयोः व्रति
 नामारब्धव्रतानांसत्रिणांदानेकृतसंकल्पानांदेवप्रतिष्ठाविवाहयोः । पूर्वसंभृतयोः प्रारब्धयोः एवंचकर्मविशेषोअशौचाभावविधेरन्यत्रसं
 ध्यावंदनादिकादृष्टकर्मणिस्वस्वजात्युक्तमेषामशौचमवतिष्ठते । छंदोगपरिशिष्टेकात्यायनः । नत्यजेत्सूतकेकर्मब्रह्मचारीस्वयंक
 चित् । नदीक्षणात्परंयज्ञेनकृच्छ्रादितपश्चरन् । पितर्यपिमृतेनैषांदोषोभवतिकर्हिचित् । अशौचंकर्मणोन्तेस्यात्त्र्यहंवाब्रह्मचा
 रिणां । सूतकमितिमृतकस्याप्युपलक्षणं । ब्रह्मचारीसूतकेअशौचेस्वकर्मब्रह्मचर्याश्रमविहितंनत्यजेत् । यज्ञेदीक्षणात्परंदीक्षणीयेष्टेरनं
 तरमशौचेसतिस्वकंकर्मनत्यजेत् । याज्ञिकः दीक्षणात्पूर्वत्वशौचे वृत्तेयज्ञेप्यशौचमवतिष्ठतएवेत्यर्थः । तपस्वीकृच्छ्रादितपश्चर
 न्स्वकंकर्मनत्यजेत् । एतदप्यशौचाभावविधानंतत्तत्कर्मविषयमेवकर्मन्तरेत्वशौचमेव । एषांकर्मणोन्तेब्रह्मचर्य्यदीक्षातपो
 रूपस्यान्तेअवसानेस्वजात्युक्तमशौचंभवति । ब्रह्मचारिणः पुनःपित्रोरपिमरणेव्रतचर्यावसानेत्र्यहमेवाशौचंभवति । यदाह
 मनुः । आदिष्टोनोदकंकुर्यादाव्रतस्यसमापनात् । समाप्तेतूदकंकुर्यान्निरात्रमशुचिर्भवेत् ॥ आदिष्टमादेशोगुरोर्मादिवासुषु

शुद्धि-
॥ १७ ॥

प्याइत्यादिकोअस्यास्तीत्यादिष्टीब्रह्मचारी । ब्रह्मपुराणे । गृहीतमधुपर्कस्ययजमानाच्चक्रवर्तिजः । पश्चादशौचेपतितेनभवेदिति
निश्चयः ॥ एवंचमधुपर्कग्रहणात्पूर्वमशौचोपनिपाते अशौचंभवत्येवेत्यर्थः । तथा । गृहीतनियमस्यापिनस्यादन्यस्यकस्य
चित् । निमंत्रितेषुविप्रेषुप्रारब्धेश्राद्धकर्मणि ॥ तथा । नैष्ठिकस्याथवान्यस्यभिक्षार्थप्रस्थितस्यच । वानप्रस्थस्यवान्यत्रसा
धिकारस्यसर्वदा ॥ प्रतिग्रहाधिकाराच्चनिवृत्तस्यनविद्यते । नैष्ठिकस्यनैष्ठिकब्रह्मचारिणःयावज्जीवब्रह्मचारिणः । अन्यस्यचतुर्था
श्रमिणःअशौचिभिक्षाग्रहणेदोषाभावः । उपकुर्वाणस्यतुब्रह्मचारिणोगृहस्थस्यचाशौचिभिक्षाग्रहणेदोषः । वानप्रस्थस्यअन्यत्रव
नादन्यत्रग्रामेसाधिकारस्यभिक्षाधिकारिणोऽशौचिभिक्षाग्रहणेदोषाभावः । अन्यस्यापिसर्वप्रतिग्रहनिवृत्तस्यभिक्षामात्रवृत्तेरशौ
चिभिक्षाग्रहणेदोषाभावः । जावालः । ब्रह्मचारिणिभूपेच यतौशिल्पिनिदीक्षिते । यज्ञेविवाहेसत्रेचसूतकंकनकदाचन ।
अत्रयतेःसंन्यासिनएवात्यन्तमशौचाभावः । अन्येषांकालविशेषेकार्य्यविशेषेचाशौचाभावोवाक्यान्तरात् । ब्रह्मपुराणे । अपिदातृ
गृहीत्रोश्चसूतकेमृतके तथा । अविज्ञातेनदोषःस्यात्श्राद्धादिषुकदाचन ॥ विज्ञातेभोक्तुरेवस्यात्प्रायश्चित्तादिकंक्रमात् ।
विज्ञातेऽशौचेसतियोभुंक्तेतस्यभोक्तुःप्रायश्चित्तमित्यर्थः । तथा । भोजनाद्धेतुसंभुक्तेविप्रैर्दातुर्विपद्यते । यदाकश्चित्तदो
च्छिष्टशेषंत्यक्त्वासमाहिताः ॥ आचम्यपरकीयेनजलेनशुचयोद्विजाः । विप्रैःभोजनाद्धेतुसंभुक्तेसतिदातुःकश्चिद्यदिविपद्यतेप्रियेत
तदाभुक्तशेषंत्यक्त्वाद्विजाः परकीयेनजलेनाचम्यशुचयोभवन्तीत्यर्थः । विपत्तेरुपलक्षणतयाप्रसवेप्येवंज्ञेयं । तथा ।
विवाहयज्ञयोर्मध्येसूतकेसतिचांतरा ॥ शेषमन्नंपरैर्दद्यादातृन्भोक्तृंश्चनस्पृशेत् ॥ परैर्दद्यादिति विवाहेयज्ञेचप्रवर्तमानेमध्ये

विवेक-

॥ १७ ॥

सूतकैमृतकेचपतिते शेषमन्नमपरैः परद्वारादापयेत् । एवंसतिदातृन् भोक्तृन् नरपृशोदोषइतिशेषः । तथा । दानेविवाहेयज्ञेचसं
ग्रामेदेशविप्लवे । आपद्यपिचकष्टायांसद्यःशौचंविधीयते॥दानेतुलापुरुषदानादौ॥विवाहेचारब्धेदेशविप्लवेराष्ट्रभङ्गेचाशौचाभावः॥संग्रामे
मृतस्यान्येषांसद्यःशौचंभवति । कष्टायामापदिग्रासाभावेनप्राणनाशेसंभाव्यमानेप्रतिग्रहेकर्तव्येसूतकंनभवतिइत्यर्थः । यमः । दैवेभये
समुत्पन्नेप्रधानाङ्गे विनाशिते । पूर्वसंकल्पितेचार्थेनस्मिन्नाशौचमिष्यते ॥ दैवेभयेदुर्भिक्षोपसर्गमरणादौजातेप्रधानाङ्गेनृपतौपरचक्रेण
नाशितेराष्ट्रोपप्लवेसत्यशौचंस्वस्वजात्युक्तंनभवतीत्यर्थः । पूर्वसंकल्पितंयत्किञ्चित्पुष्करिण्यादिधर्मकार्यमशौचात् । पूर्वमारब्धंतत्र
सर्वत्रजननेमरणेसत्यशौचंनभवतीत्यर्थः । अत्रचसमस्तएवप्रकरणेतत्तत्कार्यविशेषेएवाशौचाभावोनसर्वकार्येअशौचाभावइत्यवधात
व्यम् ॥ ॥ इतिरुद्रधरकृतौशुद्धिविवेकेजननमरणयोः शुद्धिपरिच्छेदः ॥ ॥ अथाधिकारिणः।तत्रमरीचिः । मृतेपितरिपुत्रेणक्रियाः
कार्याः प्रयत्नतः।बहवःस्युर्यदापुत्राः पितुरेकत्रवासिनः॥सर्वेषान्तुमतंकृत्वाज्येष्ठेनैकेनयत्कृतम् । द्रव्येणचाविभक्तेनसर्वैरेवकृतंभवेत् ॥
पुत्रेणद्वादशविधपुत्रेण । तत्रापिज्येष्ठस्यप्रशंसा।यदितुतस्यक्षतादिनाऽनधिकारस्तदानियतकालकर्तव्येषुप्रेतश्राद्धेषुकनिष्ठस्याप्यधि
कारः । तत्राप्यौरसस्यमुख्यतयाधिकारः। तदभावेपुत्रिकापुत्रस्यतयोरभावक्षेत्रजादीनामधिकारः।पूर्वपूर्वाभावेउत्तरोत्तराणां।तथाचम
नुः । आज्यंविनायथातैलंसद्भिःप्रतिनिधिः स्मृतः । तथैकादशपुत्रास्तुपुत्रिकौरसयोर्विना । पुत्रलक्षणमग्रेवक्ष्यते । लघुहारीतः ।
सपिण्डीकरणंयावत्प्रेतश्राद्धानिषोडश । पृथक्नैवसुताःकुर्युःपृथग्द्रव्याअपिक्वचित् ॥ छन्दोगपरिशिष्टेकात्यायनः ।
पितामहः पितुःपश्चात्पञ्चत्वं यदिगच्छति । पौत्रेणैकादशाहादिकर्तव्यं श्राद्धषोडशम् ॥ नैतत्पौत्रेणकर्तव्यंपुत्रवाँश्चेत्पितामहः ।

शुद्धि-
॥ १८ ॥

विष्णुपुराणे । पुत्रःपौत्रःप्रपौत्रोवातद्वद्वाभ्रातृसंततिः।सपिंडसंततिश्चापिक्रियार्हानृपजायते॥एषामभावेसर्वेषांसमानोदकसंततिः।मातृ
पक्षस्यपिण्डेनसंबंधोयोजनेनच॥भ्रातृसंततिरित्यत्रभ्राताचतत्संततिश्चेतिद्रष्टव्यं। मातृपक्षस्यपिण्डेनसंबन्धोमातृसपिंडमातृपक्षस्यजले
नसंबन्धोमातृपक्षसमानोदकइत्यर्थः।कुलद्वयेपिचोच्छिन्नेस्त्रीभिःकार्याक्रियानृप । संघातांतर्गतैर्वापिकार्याप्रेतस्यसात्क्रिया॥उच्छिन्नबन्धु
रिक्थाद्वाकारयेदवनीपतिः।स्त्रीभिरिति॥यथाविध्यपरिगृहीताभिःसंघातान्तर्गतैरिति विदेशंप्रस्थितानां । सार्थान्तर्गतैरित्यर्थः।उच्छिन्ना
बन्धवोयस्यसउच्छिन्नबन्धुस्तस्यरिक्थात्धनात्।ल्यब्लोपे पंचमी।तेनसर्वबन्धुहीनस्यधनंप्रदायकस्मैचित् तद्वारातदौर्ध्वदैहिकंकारये
दित्यर्थः।तथा।पूर्वाक्रियामध्यमाश्चतथाचैवोत्तराःस्मृताः।त्रिप्रकाराःक्रियाश्चैतास्तासांभेदान्शृणुष्वमे ॥ आदाहाद्वार्यायुधादिस्पर्शाद्य
न्ताश्चयाःक्रियास्ताःपूर्वामध्यमामासिमास्येकोद्दिष्टसंज्ञकाःप्रेते।पितृत्वमापन्नेसपिण्डीकरणादनु।क्रियन्तेयाःक्रियाःपित्रोःप्रोच्यन्तेतानृ
पोत्तराः।तत्रविभागमाहसएव।पितृमातृसपिण्डैस्तुसमानसलिलैस्तथा ॥सद्घातांतर्गतैर्वापिराज्ञावाधनहारिणा॥पूर्वाःक्रियास्तुकर्तव्याः
पुत्राद्यैरेवचोत्तराः।दौहित्रैर्वानरश्रेष्ठकार्यास्तत्तनयैस्तथा । मृताहनिचकर्तव्याःस्त्रीणामप्युत्तराःक्रियाः।प्रतिसंवत्सरंयावदेकोद्दिष्टविधा
नतः॥अत्रपितृमातृसपिंडादयःपूर्वाक्रियांकुर्युर्नोत्तरांमध्यमक्रियांत्वेषामनियमःपुत्राद्याभ्रातृसंततिपर्यन्ताएवोत्तरक्रियायामधिकारिणः
दौहित्रैरितिपुत्रिकापुत्रविषयकमितिकल्पतरुः।गौतमः।पुत्राभावेसपिण्डामातृसपिण्डाःशिष्यावादद्युः।तदभावेऋत्विगाचार्या । एतच्च
भ्रात्राद्यभावेसतिद्रष्टव्यं।तथाचप्रचेताः।पुत्रोभ्रातापितावापिमातुलोगुरुरेवच।एतेपिण्डप्रदाज्ञेयाःसगोत्राश्चैवबान्धवाः ॥ भ्रातेत्यविशेषोप
दानात् कानिष्ठ्यमत्रविवक्षितम्।तनपत्न्यभावेकनिष्ठभ्रातुरधिकारः।तदभावेज्येष्ठस्यतदभावेपितुः।यत्तु।नपुत्रस्यपितादद्यान्नानुजस्य

विवेक.

॥ १८ ॥

तथाग्रजः ॥ इति छंदोगपरिशिष्टवचनं तद्भातृसंभवेपितुरनधिकारबोधकं कनिष्ठभातृसद्भावेज्येष्ठभातुरनधिकारबोधकम् । शंखः । पितुः
 पुत्रेण कर्त्तव्यापिण्डदानोदकक्रिया । पुत्राभावे तु पत्नी स्यात् पत्न्यभावे सहोदरः ॥ भार्यापिण्डं पतिर्दद्यात् पत्ये भार्या तथैव च । श्वश्र्वादेश्च
 सुषाचैव तदभावे सपिण्डकः ॥ अपुत्रायाः पत्न्याः पिण्डं पतिर्दद्यात् । यत्तु न जायायाः पतिर्दद्यात् पुत्राया अपि क्वचिदितिकात्याय न वचनं ॥ त
 दपरिणीत भार्या विषयं । तस्या अपि पूर्वपति सद्भावे उत्तरस्यानधिकारः । तदभावे त्वनन्यगत्या उत्तरस्यैवाधिकारः । ब्रह्मपुराणे । न कदाचि
 त्स्वगोत्राय श्राद्धं कार्यं मगोत्रजैः । असमाप्तव्रतस्यापि कर्त्तव्यं ब्रह्मचारिणः ॥ श्राद्धं तु मातापितृभिर्न तु तेषां करोतिसः । नित्यं गुरुकुलस्थस्य
 गुरुः स ब्रह्मचारिणः ॥ निरन्वये सपिण्डे तु मृते सति दयान्वितः । तदशौचं पुरातीर्त्वा कुर्व्यात्तत्पितृवत्क्रिया ॥ स्वगोत्रायेति स्वंगोत्रं
 विद्यमानं यस्य स स्वगोत्रः । तेनायमर्थः । विद्यमानस्वगोत्रस्यासगोत्रेण मातृसपिण्डादिनाराज्ञावानश्राद्धं कार्यम् । ब्रह्मचारिणोऽपि श्राद्धं
 पित्रैव कर्त्तव्यं । ब्रह्मचारिणा तु मातृपितृश्राद्धं न कर्त्तव्यं । अन्याभावे तु वाक्यान्तरेण दाहादिकर्त्तव्यम् । ब्रह्मचर्य्यसमाप्तौ त्र्यहाशौचं श्राद्धं
 च कर्त्तव्यम् । यदितु ब्रह्मचारिणः सपिण्डोऽपि न भवति तदा पितृवत् । यथा पिता पुत्रस्य श्राद्धादिकं करोति तथाऽसपिण्डोऽपि गुरुरशौ
 चादिकं कृत्वा श्राद्धं कुर्व्यात् । तथा । त्रयाणामाश्रमाणां च कुर्व्याद्दाहादिकां क्रियां । यतेः किञ्चिन्न कर्त्तव्यं न चान्येषां करोतिसः ॥
 तथा । भ्रातृभ्रातास्वयंचक्रे तद्भ्रातृचैन्न विद्यते ॥ तस्य भ्रातृसुतश्चक्रे यस्य नास्ति सहोदरः ॥ अत्र सहोदराभावे भ्रातृपुत्रस्याधिकारबो
 धनात् । बहूनामेकजातानां यद्येकः पुत्रवान् भवेत् । सर्वे ते नैव पुत्रेण पुत्रिणो मनुरब्रवीत् ॥ इति मनुवचनं पितृव्यादीनां पुत्रित्वातिदेश
 कं न तु भ्रातृपुत्रस्य पुत्रत्वातिदेशकमिति व्यक्तमेव प्रतीयते । अन्यथा पुत्रत्वाद्भातृपुत्रस्यैवाधिकारः स्यात् । यावद्वचनं हि वाचनिक

शुद्धि-

॥ १९ ॥

मिति न्यायाच्च भ्रातृपुत्रस्य पुत्रत्वातिदेशकं न मनुवचनमित्यवसीयते । एवं चैतत्तुल्यतया । बह्वीनामेकपत्नीनामेकाचेत्पुत्रिणी भवेत् । सर्वास्तेनैव पुत्रेण पुत्रिण्यो मनुब्रवीत् ॥ इत्यतिदेशेऽपि सत्यपि सपत्नीपुत्रेऽपत्युरेवाधिकारः । न चैवंपितृव्यानां सपत्नीमातुश्च पुत्रित्वातिदेशे किं फलमिति वाच्यम् । पुत्रित्वातिदेशेन पुत्रामनरकगमनाभावस्य सपत्नीमातुश्च पुत्रित्वेऽपि ण्डनसंभवस्य च फलस्य विद्यमानत्वात् । तथा । दत्तानां चाप्यदत्तानां कन्यानां कुरुते पिता । चतुर्थे हनितास्तेषां कुर्वीरन्सुसमाहिताः ॥ दत्तानां वाग्दत्तानामित्यर्थः । माता महानां दौहित्राः कुर्वन्त्यहनि चापरे । तेऽपि तेषां प्रकुर्वन्ति द्वितीये हनि सर्वदा ॥ जामातुःश्च शुराश्च कुस्तेषां तेऽपि च संयताः । मित्राणां तदपत्यानां श्रोत्रियाणां गुरोस्तथा ॥ भागिनेयसुतानां च सर्वेषां त्वपरे हनि । श्राद्धं कार्यन्तु प्रथमं स्नात्वा कृत्वा जलक्रियां ॥ रात्रि मृतेऽसपिण्डे तु निरपत्ये पुरोहितः । मंत्री वा तदशौचं तु पुराचीर्त्वा करोतिसः । अत्र दौहित्रजामातृप्रभृतीनां सपिंडाभावेऽधिकारः । तेषां च द्वितीयाहे । श्राद्धविधानं चास्थिसंचयश्राद्धपरं आद्यश्राद्धं तु चतुर्थदिन एव कर्तव्यं संबन्धे सति त्रिरात्रमिति दाहादिकरणे त्रिरात्राशौचाभिधानात् । दाहाद्यकरणे तु यथोक्तस्वस्वाशौचापगमे दौहित्रादिभिराद्यश्राद्धं कार्यम् । तथा । ब्राह्मणस्त्वन्यवर्णानां न करोति कदाचन । कामाहोभाद्रयान्मोहात्कृत्वा तज्जातितां व्रजेत् ॥ पुत्राः कुर्वन्ति विप्रायक्षत्रविद्विशूद्रयो नयः । स तादृशेभ्यः पुत्रेभ्यो न करोति कदाचन ॥ स्वमाता कुरुते तेषां तेऽपि तस्याश्च कुर्वते ॥ तथा । ब्राह्मणेन न कर्तव्यं शूद्रस्य त्वौर्द्धदैहिकं ॥ शूद्रेण वा ब्राह्मणस्य विना पारशवात् क्वचित् ॥ पारशवस्तु । यं ब्राह्मणस्तु शूद्रायां कामादुत्पादयेत्सुतम् । ऊढायां चाप्यनूढायां सवै पारशवो मतः ॥ शूद्रस्य त्वनूढभार्याजातस्य पुत्रस्य पितृश्राद्धेऽपौनर्भवत्वादधिकारः । क्षतायां वाऽक्षतायां वापौनर्भवइति वचनात् । तथा । अपुत्रा

विवेक-

॥ १९ ॥

शयनं भर्तुः पालयंती व्रते स्थिता । पत्न्येव दद्यात्तत्पिण्डं कृत्स्नमर्थं लभेत च ॥ अत्र च प्रकरणे । अपुत्रस्य च यापुत्री सापिपिण्डप्रदा भवेत् ।
 तस्य पिण्डान्दशैतान्वा एकाहेनैव निःक्षिपेदित्यादिवाक्यानि पुत्राभावे दुहितुरधिकारबोधकानीति रत्नाकरे व्यवस्थापितं । तच्च श्राद्धक
 ल्पतरुस्मृतिसारकृतोर्नानुमतं । ताभ्यां सिद्धवत्पुत्राभावे पत्न्यास्तदभावे सहोदरस्येत्येवमेव लिखनात् । व्यवहारोपितदुभयानुसारी ।
 अतो व्यवहारानुरोधेन रत्नाकरलिखितमप्युपेक्षितं । अत्र चापुत्रस्य च यापुत्रीत्यादिवाक्यानि सपिण्डाद्यभावे दुहितुरधिकारबाधकानीति व्य
 वस्थापयितव्यं । यत्र तु व्यवहारविरोधो नापतति तत्र यथारत्नाकरमेव व्यवस्था । मार्कण्डेयपुराणे । स्त्रीणामप्येवमेवैतदेकोद्दिष्टमुदा
 हृतं । सपिण्डीकरणं तासां पुत्राभावेन विद्यते ॥ प्रतिसंवत्सरं कार्यमेकोद्दिष्टं नरैः स्त्रियः । मृताहनियथान्यायं नृणां यद्वदिहोदितं ॥ स्त्री
 णामप्येवमेवेति यादृशेन संबन्धेन पितृव्यत्वादिना पुरुषाणामेकादशाहादितादृशेन संबन्धेन पितृव्यपत्नीत्वादिना स्त्रीणामपि तत्कार्यमित्य
 र्थः । तदेष प्रकरणार्थः । मृतस्य त्रिविधा क्रिया भवति । पूर्वामध्यमा उत्तरा चेति । तत्र दाहमारभ्याशौचांतं यावत्पिण्डदानादिका क्रि
 या पूर्वा क्रिया । अशौचापगमानंतरमेकादशाहादिसपिण्डनपर्यन्ता मध्यमा । तदूर्ध्वमेकोद्दिष्टरूपा उत्तरा । तत्र त्रयोदशविधानामपि पुत्रा
 णां त्रिविधा सुक्रिया स्वधिकारः । तेषु चौरसः श्रेष्ठः । तदभावे पुत्रिका पुत्रः ततः पूर्वपूर्वाभावे उत्तरोत्तरोधिकारी । ते च औरसपुत्रि
 का पुत्रक्षेत्रजकानीनसहोदगूढोत्पन्नपौनर्भवापविद्धदत्तक्रीतकृत्रिमस्वयमुपगतपारशवाः । तत्र च विभक्तानामविभक्तानां पुत्राणां मध्ये पूर्वा
 यां मध्यमायां च क्रियायां योग्यस्य ज्येष्ठस्यैवाधिकारः । ज्येष्ठस्य क्षतादिनाऽनधिकारे नियतसमयकर्तव्येष्वेकादशाहादिषु कनिष्ठस्याप्य
 धिकारः । उत्तरक्रियायां तु सर्वेषामधिकारः । पुत्राभावे पौत्रोधिकारी तदभावे प्रपौत्रः तदभावे पत्नी तदभावे सहोदरः कनीयान् तदभावे

शुद्धि-
॥ २० ॥

ज्येष्ठः तदभावेपितातदभावेभ्रातृपुत्रः तदभावेपूर्वक्रियायांमध्यमक्रियायांसपिण्डाऽधिकारः तदभावेदुहिता तदभावेसकुल्याः तदभावेमातृसपिण्डाः तदभावेमातृसकुल्याः कुलद्वयाभावेमातरः तदभावेयथाकथंचित् परिगृहीताःस्त्रियः तदभावेएकसार्थप्रयाताः तदभावेराजोऽद्देशेनधनग्राहकोधिकारीपितृहीनौपौत्रप्रपौत्रौसपुत्रयोरपिपितामहप्रपितामहयोःपार्वणेश्राद्धेऽधिकारिणौमृतस्यकन्याविवाहेकन्यादाताप्याभ्युदयिकेधिकारी । असमाप्तषड्वर्षस्यपूर्वक्रियामात्रंतत्रभ्रातृपित्रादयोधिकारिणः । असमाप्तद्विवर्षस्यपूर्वक्रियापि नास्ति किन्तुभूमिनिखननमात्रं । स्त्रियाअपिद्विवर्षाभ्यंतरेभूमिनिखननमात्रम् । तदूर्ध्वविवाहात्पूर्वपूर्वक्रियामात्रं । तत्रपिताधिकारीतदभावेभ्रात्रादिःऊढायाःत्रिविधासुक्रियासुपुत्रोधिकारी तदभावेपतिः तदभावेसपत्नीपुत्रः तदभावेसुपातदभावेपौत्रः तदभावेप्रपौत्राः तदभावेसपिण्डाः तदभावेसकुल्याः तदभावेपितृसपिण्डा इतिश्राद्धमंजरी । शूद्रस्यापरिणीतस्यद्विवर्षादूर्ध्वपूर्वक्रियामात्रम् तत्रभ्रात्रादिरधिकारी । परिणीतस्यत्रिविधाक्रियातत्रपुत्रादिरधिकारीपूर्ववत् । केचित्तुअसमाप्तषड्वर्षस्यत्रैवर्णिकस्यस्त्रीशूद्रयोश्चापरिणीतयोस्त्रिविधापिक्रिया अनुग्रहादिनानत्वावश्यकीत्याहुरिति । श्राद्धकल्पस्मृतिसारौ । गुरुकुलस्थितस्यशिष्यस्यभ्रातृपित्राभावेगुरुरधिकारी गुरोरपिपुत्रपत्नीभ्रातृहीनस्यशिष्यःयजमानस्यान्याभावेऋत्विगिति ॥ अथानधिकारिणः ॥ तत्रयाज्ञवल्क्यः ॥ नब्रह्मचारिणःकुर्युरुदकंपतितान च । पाखण्ड्यमाश्रिताःस्तेनानव्रात्यानविकर्मिणः । गर्भभर्तृदुहश्चैवसुराप्यश्चैवयोषितः ॥ उदकशब्देनात्रप्रकरणेदाहादिकमपिलक्ष्यतेसाहचर्यात् । पाखण्डोवेदप्रामाण्यास्वीकर्त्तास्तेनाअत्रब्राह्मणसुवर्णातिरिक्ताविषयकचौर्ग्यवृत्तयः ब्राह्मणसुवर्णहारिणःपतित्वेनैवग्रहणात् । व्रात्याःस्वस्वोपनयनकालेऽकृतोपनयनाः । विकर्मिणःआलस्यादश्रद्धयाचस्वकर्मत्यागिनो

विवेक-

॥ २० ॥

निदितकर्मकर्त्तारश्च सुराप्यइतिमद्यपायिकाः एतच्चत्रैवर्णिकस्त्रीविषयं । एतेब्रह्मचारिप्रभृतयोऽन्यस्योदकंनकुर्युः । मनुः । आदिष्टीनो
दकंकुर्यादाव्रतस्यसमापनात् । समाप्तेतूदकंकृत्वात्रिरात्रेणैवशुद्धयति । आचार्यस्वमुपाध्यायमातरंपितरंगुरुम् । निर्हृत्यतुव्रतीप्रेतंनव्र
तेनवियुज्यते ॥ आदिष्टीब्रह्मचारीव्रतसमाप्तिर्ब्रह्मचर्यावसानंसमावर्त्तनंआचार्यउपनीयसाङ्गवेदाध्यापकः । गुरुस्तुउपनीयसंपूर्णवेदाध्या
पकः उपनीयवेदैकदेशाध्यापकश्च । उपाध्यायोयत्किञ्चिदध्यापकः । एतेषांमातापित्रोश्चवहनदहनादावन्याभावेब्रह्मचारिणोदोषोभव
ति । वसिष्ठः । ब्रह्मचारिणः शवकर्मणाव्रतान्निवृत्तिरन्यत्रमातापित्रोर्गुरोर्वा । गुरुशब्देनाचार्योपाध्याययोरपिग्रहणं । अथोदकाद्यनर्हाः ।
तत्रमनुः । वृथासंकरजातानांप्रव्रज्यासुचतिष्ठता । आत्मनस्त्यागिनांचैवनिवर्त्ततोदकक्रिया ॥ वृथाशब्दःसर्वत्राभिसंबद्धयते वृथासंक
रजाताअथथाभिधानसंकरजाताः वृथाप्रव्रज्यासुवेदाविहितप्रव्रज्यासु । वृथाआत्मत्यागिनः शास्त्राविहितशरीरत्यागकर्त्तारः ।
तथा । पाखंडमाश्रितानांचयुवतीनांचकामतः । गर्भभर्तृदुहांचैवसुरापीनांचयोपितां ॥ उदकक्रियानिवर्त्ततइतिसंबन्धः । अथ
पुत्रलक्षणम् । तत्रनारदः । औरसःक्षेत्रजश्चैवपुत्रिकापुत्रएवच । कानीनश्चसहोढश्चगूढोत्पन्नस्तथैवच । पौनर्भवोपविद्ध
श्चदत्तःक्रीतःकृतस्तथा ॥ स्वयंचोपगतःपुत्राद्वादशैतेप्रकीर्त्तिताः॥याज्ञवल्क्यः । पिण्डदोशहरश्चैषांपूर्वाभावेपरःपरः॥तत्रौरसलक्षणं ।
तत्रविष्णुः । अथद्वादशपुत्राभवन्ति । स्वेक्षेत्रेस्वयमुत्पादितःप्रथमपुत्रः । मनुः । संस्कृतायांचभार्यायांस्वयमुत्पादयेत्तुयम् । तमौरसंवि
जानीयात्पुत्रंप्रथमकल्पितं ॥ देवलः ॥ सवर्णायांसंस्कृतायांस्वयमुत्पादितमौरसंपुत्रंविद्यादिति । सवर्णासमानवर्णा । अत्रसावर्ण्यंद्वि
जातित्वेनविवक्षितं । यदिब्राह्मणत्वादिनैवसावर्ण्यंविवक्षितंस्यात्तदाब्राह्मणस्यविवाहितयोःक्षत्रियावैश्ययोःस्वयमुत्पादितः सुतऔरसो

शुद्धि-
॥ २१ ॥

नस्यात्पुत्रान्तरेषु तस्यांतर्भावो नास्त्येव । अतस्तस्यौरसत्वमेव । तेन शूद्रा मात्रत्यागाय सवर्णग्रहणमिति पारिजातः । अयमर्थः । विवाहि-
ता सुब्राह्मण क्षत्रिय वैश्य जातीया सुभार्या सुस्वयमुत्पादितः पुत्र औरसः । अथ क्षेत्रजलक्षणम् । विष्णुः । नियुक्तायां सपिण्डेनोत्तमवर्णेनो-
त्पादितः क्षेत्रजो द्वितीयः । मनुः । यस्तल्पजः प्रमीतस्य क्लीबस्य व्याधितस्य वा । स्वधर्मेण नियुक्तायां सज्ञेयः क्षेत्रजः सुतः ॥ तल्पं क-
लत्रम् तत्र जातः प्रमीतस्य मृतस्य क्लीबस्य नपुंसकस्य व्याधितस्य अपत्योत्पादनप्रतिबन्धकदुश्चिकित्स्यरोगवतः स्वधर्मेण घृताभ्यक्तत्वा-
दिना नियुक्तायां पतिश्च शुरादिभिरनुज्ञातायां । तदयमर्थः । मृतस्य वा क्षमस्य वा भार्यायां पतिश्च शुरादिनियोगेन देवरेणान्येन वो-
त्कृष्टजातीयेन घृताभ्यङ्गादिमता उत्पादितः क्षेत्रजः पुत्रः सच क्षेत्रिण एव । यदा तु निरपत्यो देवरादिरत्र यदपत्यं भविष्यति तत् क्षेत्रिणो-
ममचसमानं भविष्यतीति व्यवस्थया अपत्यं उत्पादितवांस्तदा सपुत्रो द्वयोरपि बीजक्षेत्रिणोः पिण्डप्रदो भवति । तदाह मनुः ।
क्रियाभ्युपगमार्थेन बीजार्थं यत्प्रदीयते । तस्येह भागिनौ दृष्टौ बीजक्षेत्रिक एव च ॥ अथ पुत्रिकापुत्रलक्षणं । विष्णुः । यस्त्वस्याः
पुत्रः समे पुत्रो भवेदिति । यापित्रादत्ता सा पुत्रिका पुत्रविधिनाऽप्रतिपादिता पितृभ्रातृहीना पुत्रिकैव । वसिष्ठः । अभ्रातृकां प्रदास्या-
मितुभ्यं कन्यामलंकृतां ॥ अस्यां योजायते पुत्रः समे पुत्रो भविष्यति । मनुः । अपुत्रो नेन विधिना सुतां कुर्वीत पुत्रिकाम् । यदपत्यं
भवेदस्यांतन्ममस्यात्स्वधाकरम् ॥ स्वधाकरं श्राद्धादिकरमित्यर्थः । तदेवं व्यवस्थया यापित्रादत्ता चिंतिता सतीया च न दत्ता सापि पुत्रि-
का तस्याः पुत्रः पुत्रिकापुत्रः । औरसानुवृत्तौ याज्ञवल्क्यः । तत्समपुत्रिकापुत्रः औरसतुल्य इत्यर्थः । सच मातामहस्य पिण्डप्रदः ।
तदाह देवलः । अकृता वा कृता वापि याविन्देत्सदृशं सुतं । पुत्रीमातामहस्तेन दद्यात्पिण्डं हरेद्धनं ॥ मातामहस्येति शेषः । यदा तु पुत्रि-

विवेक.

॥ २१ ॥

कापुत्रस्यापितृमातामहोनिरपत्यौतदातयोरपिश्राद्धकारी । तदाहदेवलः । तत्तुल्यःपुत्रिकापुत्रोदायादःसोथवाभवेत् । पितुर्मा
 तामहस्यापिनिरपत्यस्यपुत्रवत् ॥ मनुः । मातुःप्रथमतःपिण्डंनिर्वपेत्पुत्रिकासुतः । द्वितीयन्तुपितुस्तस्यास्तृतीयन्तुपितुःपितुः ॥
 अथपौनर्भवलक्षणम् । विष्णुः।चतुर्थःपौनर्भवः । यातुपत्यापरित्यक्ताविधवास्वेच्छयाथवा । उत्पादयेत्पुनर्भूत्वासपौनर्भवउच्यते ॥
 पुनर्भूत्वापुनःपुरुषान्तरेणसवर्णेनात्मानंविवाह्ययंपुत्रमुत्पादयेत् सपौनर्भवः । याज्ञवल्क्यः । क्षतायांवाक्षतायांवाजातःपौनर्भवः
 सुतः । कात्यायनः । क्लीबंविहायपतितंयापुनर्लभतेपतिम् । तस्यांपौनर्भवोजातोव्यक्तमुत्पादकस्यसः । अथकानीनः । तत्र
 विष्णुः । कानीनःपंचमः । तथा । अप्रत्तादुहितायस्यपुत्रंविन्देत्तुल्यतः । पुत्रीमातामहस्तेनदद्यात्पिण्डंहरेद्धनम् । तथा ।
 यापितृगृहेसंस्कृताकामादुत्पादयेत्सुतम् सकानीनोमातामहस्यभवतीत्याह । तदेवंकन्यादशायामेवसवर्णेनयः पुत्रउत्पादितः सकानी
 नकः । समातामहस्यैवश्राद्धकारी । यदितुतस्याःपरिणेतापिनिरपत्योभवतितदातस्यापिश्राद्धकारीसः । तथाचब्रह्मपुराणे ।
 अदत्तायांचयोजातःसवर्णेनपितुर्गृहे । सकानीनःसुतस्तस्ययस्मैसादीयतेपुनः । यदितुकानीनस्यमातामहोनिरपत्यःकन्यापरिणे
 ताचनिरपत्यस्तदाद्वयोरपिसश्राद्धकारीति।पारिजातः।अथगूढोत्पन्नः।विष्णुः।गूढोत्पन्नःषष्ठोयस्यतल्पजस्तस्यासौ।मनुः।उत्पद्यतेगृहे
 यस्यनचज्ञायेतकस्यचित् । सगृहेगूढउत्पन्नस्तस्यस्याद्यस्यतल्पजः । तल्पंदाराः । यस्यतल्पजोयस्यभार्यायांजातस्तत्पुत्रः
 सभवतिबीजिनोऽपरिचयान्मातृजातीयश्चासौयदिहीनजातीयसंगमशंकानभवतितच्छंकायांकार्यानुपयुक्तएवसभवतीतिरत्नाकरः । अ
 थसहोढः । विष्णुः । सहोढःसप्तमःपुत्रः । मनुः । यागर्भिणीसंस्क्रियतेज्ञाताज्ञातापिवासती । वोढुःसगर्भोभवतिसहोढइतिचोच्य

शुद्धि-
॥ २२ ॥

ते ॥ विवाहकालीनहोममंत्रैर्यागभिण्येवसंस्क्रियतेतत्सुतःसहोढःसचपरिणेतुरेवभवाति । अथदत्तकः । विष्णुः । दत्तकश्चाष्टमः
सचमात्रापित्रावायस्यदत्तस्तस्यस्यादितिशेषः । तथा । मातापितरौदद्यातांयमाद्भिःपुत्रमापदि । सदृशंप्रीतिसंयुक्तौसज्ञेयोदत्त्रिमःसुतः ॥
आपदिपुत्रगृहीतुः पुत्रासंपत्तौसदृशंसवर्णयमातापितरौप्रीतिसंयुक्तौदद्यातांसदत्त्रिमोदत्तकः सुतः प्रीतिसंयुक्तावित्यभिधानात् भय
लोभादिनादाननिषेधोबोध्यते । वसिष्ठः । शुक्रशोणितसंभवोमातापितृनिमित्तकस्तस्यप्रदानविक्रयत्यागेषुमातापितरौप्रभवतः ।
नत्वेकंपुत्रंदद्यात्प्रतिगृणीयाद्वासहिसंतानायपूर्वेषांनस्त्रीपुत्रंदद्यात्प्रतिगृणीयाद्वा अन्यत्रानुज्ञानाद्भर्तुः । पुत्रंप्रतिगृणीष्यन्बन्धूनाहूयरा
जनिचावेद्यनिवेशनस्यमध्येचव्याहृतिभिर्हुत्वाऽदूरेबान्धवसन्निकृष्टमेवप्रतिगृणीयात् । अस्यार्थः । मातृपित्रोः पुत्रदानादाव
धिकारः पत्यौसतिस्त्रियाः पत्यननुमत्यापुत्रदानेऽनधिकारः । पत्यनुमत्यातुपुत्रदानेऽधिकारः । पत्यभावेनधिकारएव । एकपुत्रस्यदा
नौदौद्वयोरप्यनधिकारः । अथप्रतिगृणीताप्रथमतएवबन्धूनाहूयराज्ञेचकथयित्वास्वगृहमध्येस्वगृहोक्तविधिनाअग्निस्थापनादिकृत्वा
आद्याएवाज्यभागमहाव्याहृतिसर्वप्रायश्चित्तप्राजापत्यस्विष्टकृद्धोमान् नित्यान्कृत्वातत्रनैमित्तकंव्याहृतिहोमंकुर्यात् । ततोहोमान्तर
वत् संस्रवप्राशनादिपूर्णहोमातंकृत्वापुत्रंप्रतिगृणीयात् । अदूरेबांधवसन्निकृष्टंस्वजनभूतमित्यर्थः । तदभावेसन्निकृष्टमेव । एवशब्दोऽप्यर्थः ।
तेनतदभावेऽसन्निकृष्टमपीत्यर्थः । अत्रराजनिबंधुषुचनिवेदनंदृष्टार्थमेवतस्यधनग्रहणेनिःशंकत्वार्थेनत्वदृष्टार्थमतोनिवेदनेतेषांधर्मवि
शेषः । एवंचव्याहृतिहोमस्यपुत्रंप्रतिग्रहांगत्वात् । व्याहृतिमन्त्रपाठेचस्त्रीशूद्रयोरनधिकारात् स्त्रीशूद्रयोर्दत्तकः पुत्रो न भवतीत्येवेति ।
मनुः । ऋक्थगोत्रेजनयितुर्नहरेदत्त्रिमःसुतः । ऋक्थगोत्रानुगःपिण्डोव्यपैतिददतःस्वधा ॥ अस्यार्थः । दत्तस्यजनकगोत्रंनावतिष्ठतेनच

विवेक

॥ २२ ॥

तद्धनं गोत्रग्राहकत्वं च भवति । अस्यार्थः । दत्तस्य जनकगोत्रं नावतिष्ठते न च तद्धनं त्वपत्यार्थं मातापित्रोर्यमंतिकात् । स तु क्रीतः सुतस्त-
 स्य सदृशोऽसदृशोऽपि वा । अस्यार्थः । मातापित्रोः सकाशात् यं क्रीणीयात् सक्रीतः पुत्रः क्रेतुरेव पिण्डप्रदः सदृशः सवर्णः असदृशोऽ-
 सवर्ण इति पारिजातः । प्रकाशकारस्तु अत्र यद्यप्यसदृश इति सामान्यतः श्रूयते तथापि हीनजातीयोऽन्योत्तमजातीयः पुत्रो न
 क्रेतव्यः उत्तमजातीयो न हीनजातीयः पुत्रः क्रेतव्यः सजातीय एव पुत्रः क्रेतव्यः सदृशा सदृशत्वे गुणापेक्षयेति मेधातिथिराह ।
 अथ स्वयमुपगतः । विष्णुः । स्वयं चोपगतो दशमः स च यस्योपगतस्तस्य । पुत्र इति शेषः । मनुः । मातापितृविहीनो यस्त्यक्तो वा स्या-
 दकारणात् ॥ आत्मानं स्पर्शयेद्यस्तु स्वयं दत्तस्तु स स्मृतः । अकारणादल्पापराधान्मातापितृभ्यां त्यक्तो मातपितृविहीनो वायः स्वय-
 मात्मानं स्पर्शयेद्दद्यात् । तवाहं पुत्रो भवामीत्येवं प्रकारेण स्वयमुपागतः पुत्रो भवति प्रतिग्रहीतुरेव पिण्डप्रदः । अथापविद्धः । विष्णुः । अपविद्ध-
 स्त्वेकादशः समात्रापित्रावापरित्यक्तो येन गृहीतस्तस्य । पुत्र इति शेषः । मनुः । मातापितृभ्यामुत्सृष्टं तयोरन्यतरेण वा । यं पुत्रं प्रतिगृह्णी-
 यादपविद्धस्तु स स्मृतः ॥ मातापितृभ्यां पातित्यव्यतिरेकेण दुर्गत्याभरणासामर्थ्यादिना परित्यक्तो येन पुत्रत्वेन गृहीतस्तस्य सोपविद्धः
 पुत्रो भवति । अथ कृत्रिमः । मनुः । सदृशं यं प्रकुर्वीत गुणदोषविचक्षणम् । पुत्रं पुत्रगुणैर्युक्तं स ज्ञेयः कृत्रिमः सुतः । अत्रापि सदृशः सदृशगुण इति मे-
 धातिथिः । गुणदोषविचक्षणम् मातापित्रौर्द्धदैहिककरणाकरणे गुणदोषज्ञम् पुत्रगुणैः शुश्रूषादिभिर्युक्तं एवं भूतं यं पुत्रं करोति सकृत्रि-
 मः पुत्रः स च पुत्रत्वकरस्यापि पिण्डप्रदः निजपित्रादीनां च पिण्डप्रदत्वं तस्य तिष्ठत्येव । तत्र प्रकारः । शुभसमये पुत्रकर्त्ता स्नातः किञ्चिदभी-
 ष्टं वस्तु दत्त्वा त्वं मम पुत्रो भवेति वदेत् । तव पुत्रभूतोऽस्मीति स प्रतिवदेत् । वस्तुदानमत्राचारप्राप्तं न त्वावश्यकं । पुत्रत्वकरणे च तदुभयोरनुम-

शुद्धि-
॥ २३ ॥

तिरेवप्रयोजिकातेनवाक्यविशेषस्यनपुरस्कारः । अथशूद्रापुत्रः । विष्णुः । यत्रकचनोत्पादितस्तुद्वादशः । यत्रकचनेतिऊढायामनूढायां
वाशूद्रायामित्यर्थः । एवमेवरत्नाकरः । तच्चशूद्रापुत्रस्यद्वादशत्वंकल्पांतरमेव । वस्तुतस्तयोदशत्वमेवकृत्रिमस्यैवबहुषुवाक्येषुद्वादशत्वे
नपाठात् । विष्णुस्मृतौतुकृत्रिमःपुत्रःपरिगणितएवनेतितत्रशूद्रापुत्रस्यद्वादशत्वं । मनुः । यंब्राह्मणस्तुशूद्रायांकामादुत्पादयेत्सुतं । सपा
रयन्नेवशवस्तेनपारशवःस्मृतः ॥ पारयन्नेवपितृत्वाभिमतस्यकिञ्चिदुपकुर्वन्नेवाऽल्पोपकारित्वात्पारशवः । सचजनयितुःपिंडप्रदःएवंचा
नूढशूद्राजातस्यपुत्रस्यजनकशूद्रश्राद्धादावतितरामधिकारः । यत्रचशूद्रस्यविवाहिताभार्यास्ति तथाविधःपुत्रश्चतत्रापिसपुत्रएवा
धिकारीतिबृहस्पतिः । पुत्रास्त्रयोःदशप्रोक्तामनुनायेतुसर्वशः । संतानकारणात्तेषामौरसःपुत्रिकस्तथा ॥ आज्यंविनायथातै
लंसद्भिःप्रतिनिधिःस्मृतः । तथैकादशपुत्रास्तुपुत्रिकौरसयोर्विना ॥ अत्रचयद्यपिक्षेत्रजादयः कथितास्तथापिक्षेत्रजपौनर्भवका
नीनसहोढगूढोत्पन्नाःकलौनसंभवंतितेषांनिंदितत्वेनाभिधानात् । तथाचबृहस्पतिरेव । अनेकधाकृताःपुत्राःऋषिभिर्येपुरातनैः ॥
नशक्यास्तेधुनाकर्तुंशक्तिहीनैर्नतत्क्षमं । तत्रनिंदितान्परिगणयति ॥ क्षेत्रजोगर्हितः सद्भिस्तथापौनर्भवःसुतः । कानीनश्चसहो
ढश्चगूढोत्पन्नस्तथैवच ॥ औरसपुत्रिकापुत्रयोरभावेदत्तकादयस्त्वनुज्ञाताएव । तथाचसएवाह । दत्तोपविद्धःक्रीतश्चकृतःशौद्र
स्तथैवच ॥ जातिशुद्धाः कर्मशुद्धामध्यमास्तेसुतामताः ॥ शौद्रःशूद्रापुत्रःइतित्रयोदशपुत्राणालक्षणम् ॥ अथासपिण्डादिलक्षणं ।
तत्रमनुः । सपिंडतातुपुरुषेसप्तमेविनिवर्तते ॥ समानोदकभावश्चजन्मनामोरवेदने ॥ सप्तमेसत्यनन्तरंसपिण्डतानिवर्ततेइत्यर्थः । शंख
लिखितौ । सपिंडितातुसर्वेषांगोत्रतःसाप्तपौरुषी ॥ पिंडश्चोदकदानंचशौचाशौचंतदानुगं ॥ गोत्रतःसंतानतःतदानुगंसमंताद्भावेनता

विवेक.

॥ २३ ॥

मनुगतंतदानुगंतेनसप्तमपुरुषावधिसंतानजानांपरस्परंसर्पिंडतेत्यर्थः । ब्रह्मपुराणे । सर्वेषामेववर्णानांविज्ञेयासाप्तपौरुषी ॥
सर्पिंडताततःपश्चात्समानोदकधर्मता ॥ ततःकालवशात्तत्रविस्मृतैर्जन्मनामभिः । समानोदकसंज्ञातुतावन्मात्रापिनश्यति ॥
सुमंतुः । ब्राह्मणानामेकपिंडस्वधानामादशमात् धर्मविच्छित्तिर्भवतिआसप्तमात्ऋक्थविच्छित्तिर्भवतिआतृतीयात्स्वधाविच्छि
त्तिर्भवति अन्यथापिंडशौचक्रियाविच्छेदात्ब्रह्महत्तुल्योभवतिएकःपिंडःस्वधासंबंधीयेषान्तेएकपिंडस्वधाः तेषांदशममवधीकृत्य
परतोधर्मनिवृत्तिरशौचादिनिवृत्तिः । सप्तममवधीकृत्यपरतोदायनिवृत्तिः । तृतीयमवधीकृत्यस्वधानिवृत्तिः श्राद्धादिनिवृत्तिः
अन्यथाचतुर्थादर्वाक् पिंडनिवृत्तौसप्तमादर्वागृक्थविच्छित्तौएकादशादर्वाक्अशौचनिवृत्तौपापवान्भवतीत्यर्थः । मत्स्यपुराणे । ले
पभाजश्चतुर्थाद्याः पित्राद्याःपिंडभागिनः ॥ पिंडदःसप्तमस्तेषांसापिंड्यंसाप्तपौरुषं ॥ इदंप्रकारांतरमेवाकूर्मपुराणे । अप्रत्तानांतथास्त्री
णांसापिंड्यंसाप्तपौरुषं । प्रत्तानांभर्तृसापिंड्यंप्राहदेवः पितामहः ॥ अप्रत्तानामविवाहितानांप्रत्तानांविवाहितानां । एवंचरत्नाकरलि
खितैतद्वाक्यपर्यालोचनयायद्वसिष्ठवचनेप्रत्तानांस्त्रीणांत्रिपुरुषमितिसापिण्ड्यंप्रतिपादितंतद्वाग्दानोत्तरविषयमितिप्रतिभातिकन्याना
मपिसप्तपुरुषावधिसर्पिंडत्वव्यवहारात् । अत्रचप्रकरणार्थःअशौचभागिनांसमंमृतस्यच प्रसूतस्यच बीजिपर्यन्तगणनयासप्तपुरुषा
भ्यन्तरत्वेसर्पिंडता भवति । दशमपुरुषाभ्यन्तरत्वेसमानोदकताभवति । सैवसकुल्यता । ततःपरमस्मात्पुरुषात् अयंजातइतिज्ञा
नाभावे । अस्मत्कुलजाइत्येवमाकारज्ञानमात्रगोचरागोत्रजाइत्युच्यन्तेदशमपुरुषादनन्तरंज्ञायमानजन्मनामत्वेबान्धवपदव्यपदेशः ।
पक्षिण्यशौचविधानंचप्रकरणांतरादेवेति॥इतिरुद्रधरकृतौशुद्धिविवेकेऽधिकारिनिरूपणेद्वितीयःपरिच्छेदः ॥ २ ॥ अथदेहादिद्रव्यशुद्धि

शुद्धि-
॥ २ ॥

स्तत्रप्रथमं देहशुद्धिः । यमः । सत्यं शौचं तपः शौचं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ॥ सर्वभूतदया शौचं शौचमद्विश्वपंचमं ॥ बृहस्पतिः । परापवादा
श्रवणं परस्त्रीणामदर्शनं ॥ एतच्छौचं श्रोत्रदृशोर्जिह्वाशौचमपैशुनं ॥ प्राणिनामवधोऽस्तेयं शुचित्वं पादहस्तयोः ॥ असंश्लेषाणां निवृत्तिः
शौचमित्यर्थः । मनुः । विष्णुः । सर्वेषामेव शौचानामर्थं शौचं परं स्मृतं ॥ योर्थे शुचिर्हिस शुचिर्नमृद्वारिशुचिः शुचिः ॥ मनुः । वसाशु
क्रमसृङ्मज्जामूत्रं विट्कर्णविण्णखाः ॥ श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदोद्वादशैते नृणां मलाः ॥ कर्णविट्कर्णमलं । नखास्तुकृत्ता एवमलं ।
दूषिकानेत्रमलं । बोधायनः । आददीतमृदोयश्च षट्सु पूर्वेषु शुद्धये ॥ उत्तरेषु च षट्स्वद्विः केवलाभिर्विशुद्ध्यति ॥ पुरीषो
त्सर्गे विष्णुपुराणं । एकालिङ्गे गुदे तिस्रस्तथा वामकरे दश ॥ उभयोः सप्तदातव्या मृदः शुद्धिमभीप्सता ॥ उभयोर्हस्तयोर्मि
लितयोः वामहस्तपृष्ठेषट्मृत्तिकादेयाः । षट्पृष्ठतइति हारीतवचनात् । यमः । तिस्रस्तु पादयोर्देयाः शुद्धिकामेन नित्यशः ।
एतच्च प्रतिपादं । तथा । तिस्रस्तु मृत्तिकादेयाः कृत्वा तु नखशोधनं हस्तद्वयइति शेषः । केवलमूत्रोत्सर्गदक्षः । एकालिङ्गे तु
सव्येत्रिरुभयोरद्वयं स्मृतम् ॥ सव्ये हस्ते उभयोर्हस्तयोरित्यर्थः । ब्रह्मपुराणे । पादयोर्द्वैगृहीत्वा च सुप्रक्षालितपाणिना ॥ आच
म्यतु ततः शुद्धः स्मृत्वा विष्णुं सनातनं । पादयोर्द्वैप्रतिपादमेकैकामृदेया । बोधायनः । मूत्रवद्वेतसः समुत्सर्गे शौचमिति शेषः ।
शंखः । मृत्तिका तु समुद्दिष्टा त्रिपर्वा पूर्यते यया ॥ इदं मृत्तिकापरिमाणकथनं गुदं विहाय । तत्र तु दक्षः । अर्द्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमं
मृत्तिका स्मृता । द्वितीया च तृतीया च तदर्द्धपरिकीर्तिता ॥ ऋष्यशृङ्गः । यस्मिन् स्थाने कृतं शौचं वारिणा तत्तु शोधयेत् ॥ न शु
द्धिस्तु भवेत्तस्य मृत्तिकां यो न शोधयेत् ॥ मृत्तिका संख्यामुक्त्वामनुः । एतच्छौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणां ॥ त्रिगुणं तु वनस्थानां

विवेक.

॥ २४ ॥

यतीनांचचतुर्गुणं ॥ आपस्तंबः । अन्हिशौचंयथाप्रोक्तंनिश्चयंतुतदिष्यते ॥ पथिपादस्तुविज्ञेय आर्तःकुर्याद्यथाबलं ॥ पथी
 तियत्रमार्गेविलंबेसतिचौरादितोऽनिष्टशंकाभवतितत्परं । आर्तोरोगी । यमः । सकर्दमासुरथ्यासुप्रविश्यग्रामसंकरं ॥ जंघाभ्यां
 मृत्तिकास्तिस्त्रःपद्भ्यांतुद्विगुणाःस्मृताः ॥ अथप्रक्षालनादिशुद्धिः । अङ्गिराः । ऊर्ध्वनाभेः अपवित्रद्रव्येणविष्ठादिनाकरौमुत्क्वायदं
 गमुपहन्यतेतत्रस्नानम् । अधस्तात्तुक्षालनेनैवशुद्ध्यति । इन्द्रियेचप्रविष्टंस्यादमेध्यंयदिकुत्रचित् ॥ मुखेपिसंस्पर्शगतंतत्रस्नानंवि
 शोधनं । विष्णुः । नाभेरधस्तात्प्रबाहुषुचकापिकैर्मलैःसुराभिर्मद्यैर्वापिहतोमृत्तोयैस्तदंगंप्रक्षाल्याचम्यातंद्रितःशुद्ध्यति । अन्यत्रोप
 हतोमृत्तोयैस्तदंगंप्रक्षाल्यस्नानेन । चक्षुष्युपहतउपोष्यस्नात्वापंचगव्येनदशनच्छदोपहतश्च । प्रबाहुःकफोणेरधोभागःपंचगव्येनप्रा
 शितेनशुद्ध्यतिदितिशेषः । ऋष्यशृङ्गः । मद्यविण्मूत्रविशुद्धाभिःसंस्पृष्टंमुखमंडलं ॥ मृत्तिकागोमयैर्लेपात्पंचगव्येनशुद्ध्यति ॥ विष्णु
 षोऽत्यन्तमल्पविंदवः । शातातपः । रजकश्चर्मकृच्चैवव्याधजालोपजीविनः ॥ चैलनिर्णेजकश्चैवनटःशैलूषकस्तथा ॥ मुखेभग
 स्तथाश्वाचवनितासर्वगातथा ॥ चक्रीध्वजीवध्यघातीग्रामकुक्कुटशूकरौ ॥ एभिर्यदंगंस्पृष्टंस्याच्छिरोवर्जद्विजातिषु ॥ तोयेनक्षा
 लनंकृत्वा आचांतःशुचितामियात् ॥ रजकोवस्त्ररंजनकर्तानटोनर्तकःशैलूषोनाटकाद्यभिनेतामुखेभगोमुखयोनिरितिप्रसिद्धःचक्री
 तेलिकःध्वजीशौडिकःवद्ध्यघातीचौरादिवधेनियुक्तः । अत्रशिरःशब्देननाभेरूर्ध्वलक्ष्यते । पैठीनसिः । उच्छिष्टरेतोविण्मू
 त्रंसंस्पृश्योन्मृज्याचम्यप्रयतोभवतित्रिःप्रक्षाल्यचतंदेशं । अत्रत्रिःप्रक्षाल्याचम्यप्रयतोभवतीत्यन्वयः । उच्छिष्टमानवंस्पृष्ट्वा
 भोज्यंवापितथाविधं ॥ तथैवहस्तौपादौचप्रक्षाल्याचम्यशुद्ध्यति ॥ भोज्यंतथाविधमुच्छिष्टमेवभक्तादि ॥ यदंभःशौचनिर्मुक्तंक्षितिं

शुद्धि-

॥ २५ ॥

प्राप्यविनश्याति॥प्रक्षाल्याशुचिलिप्तंचसंस्पृश्याचम्यशुद्धयति॥अशौचजलार्द्रितभूमिंस्पृष्ट्वा मलाद्यशुचिलिप्ताङ्गं प्रक्षाल्याचम्यशुद्धयति इति वाक्यार्थः । बौधायनः । नीवीं विस्रस्य परिधायोपस्पृशेदाचमेदित्यर्थः ॥ विष्णुः । पंचनखास्थ्यस्नेहं स्पृष्ट्वा चमेत् । चांडालम्ले छभाषणे च पंचनखास्थिभक्ष्येतरपंचनखास्थि । आपस्तम्बः । रिक्तपाणिर्वयस उद्यम्याप उपस्पृशेत् । शक्तिविषयेन मुहूर्तमप्यप्रयतः स्यात् रिक्तपाणिः शून्यहस्तो वयसेपक्षिणे उद्यम्यपाणिमाचमेदित्यर्थः । हारतिः । देवताभिगन्तुकाम आचामेत् । तथा । नोत्तरेदनुपस्पृश्य जलपारगमने पूर्वमाचमित्यर्थः । यमः । उत्तीर्योदकमाचम्यावतीर्याप उपस्पृशेत् । एवं स्याच्छ्रेयसायुक्तो वरुणश्चैव पूजितः ॥ मन्वाङ्गिरो बृहस्पतयः । सुप्त्वा क्षुत्त्वाथ भुक्त्वा च निष्ठीव्यो क्त्वानृतं वचः ॥ पीत्वा पोध्येष्यमाणश्च आचामेत् प्रयतोपि सन् ॥ क्षुत्त्वा च्छिक्कां कृत्वेत्यर्थः । अत्र शयनादिकृत्वा द्विराचमनं कर्त्तव्यम् । वेदाध्ययनपूर्वकाले च द्विराचमनमित्यर्थः । वायुपुराणे । निष्ठीवने तथाभ्यङ्गे तथापादावसेचने ॥ उच्छिष्टस्य च संभाषादशुच्युपहतस्य च ॥ संदेहेषु च सर्वेषु शिखां मुक्त्वा तथैव च ॥ विनायज्ञोपवीतेन नित्यमेव मुपस्पृशेत् ॥ उष्ट्राय स संस्पृशेदंशने चान्त्यजन्मनाम् ॥ निष्ठीवनं मुखेन श्लेष्मत्यागः निष्ठीवनादौ कृते आचमनं । संदेहेषु चाचमननिमित्तसंशयेषु च आचमनं कर्त्तव्यं शिखां मुक्त्वा विनायज्ञोपवीतेनेत्येताभ्यां शिखामोचनं यज्ञोपवीतत्यागश्चाचमननिमित्तमुक्तं । तेनैतत्करणानंतरं पुनर्बद्धां शिखां धृत्वा च यज्ञोपवीतमाचमनीयमित्यर्थः । संवर्त्तः । चर्मारंजकं वैष्णुं धीवरं नटमेव च । एतान् स्पृष्ट्वा नरो मोहादाचामेत् प्रयतोपि सन् ॥ अथाचमनानुकल्पः ॥ मार्कण्डेयपुराणे । कुर्यादाचमनं स्पृशेद्गोपृष्ठस्यार्कदर्शनं ॥ कुर्वीतालं भनं वापि दक्षिणश्रवणस्य च ॥ यथाविभवतो ह्येतत्पूर्वाभावे ततः परं ॥ न विद्यमाने पूर्वस्मिन्नुत्तरप्राप्तिरिष्यते ॥

विवेक.

॥ २५ ॥

वृद्धशातातपः । वातकर्मणिनिष्ठीव्यदंतश्छिष्टेतथानृते ॥ क्षुतेपतितसंभाषेदक्षिणंश्रवणंरूपृशेत् ॥ अग्निरापश्च देवाश्चंद्रादित्यनिलास्त
 था ॥ एतेसर्वेहिविप्राणां श्रोत्रेतिष्ठंतिदक्षिणे ॥ बौधायनः । आर्द्रतृणंभूमिगोमयंवाउपरूपृशेत् । अथाचमनापवादः । देवलः ।
 भोजनेदंतलग्नानि निर्हयाचमनंचरेत् । दंतलग्नमसंहाय्यलेपंमन्येतदंतवत् ॥ नतत्रबहुशःकुर्याद्यत्नमुद्धरणेपुनः ॥ तत्रात्यं
 तमशौचंस्यात्तृणवेधाद्वेकृते ॥ आपस्तंबः । नश्मश्रुभिरुच्छिष्टोभवत्यन्तरारूपृशद्विर्यावन्नहस्तेनोपरूपृशति । वसिष्ठः ।
 दंतवदंतलग्नेषुयच्चाप्यंतमुखे भवेत् ॥ आचांतस्यावशिष्टंस्यान्निगिरन्नैवतच्छुचिः ॥ यच्चापीति आचमनानन्तरमापिप्रमाद
 तोवशिष्टंयदन्नकणाद्युपलभ्यतेमुखाभ्यन्तरेतन्निगिरन्नेवशुचिर्भवति । मनुः । रूपृशंतिविंदवः पादौयआचामयतः परान् ॥ भूमिगैस्ते
 समाज्ञेयानतैरप्रयतोभवेत् ॥ यमः । प्रयांत्याचमतांयास्तुशरीरेविप्रुषोनृणाम् ॥ उच्छिष्टदोषोनास्त्यत्रभूमितुल्यास्तुताः स्मृताः ॥
 मनुः । नोच्छिष्टंकुर्वतेमुख्याविप्रुषोंगनयंतियाः ॥ मुख्यामुखभवाविप्रुषोंगन्नयन्तियांतिताउच्छिष्टंनकुर्वतइत्यर्थः । अंगंगतासुच
 द्विरोमक्लेदनकरणक्षमास्वाचमनं ॥ तथापैठीनसिः । द्विरोमक्लेदनेष्वाचामेत् । अत्र्याङ्गिरसौ । मधुपर्केतुसोमेच अप्सुप्राणाहुती
 पुच । नोच्छिष्टस्तुभवेद्विप्रोयथात्रैर्वचनंतथा ॥ अप्सुअपोशाने । एवमेवकल्पतरुः । प्राणाहुतिषुपंचग्रास्यां । शातातपः । दंतल
 ग्नेफलेमूलेभक्ष्येस्नेहेतथैवच ॥ तांबूलेचेशुखण्डेचनोच्छिष्टोभवतिद्विजः ॥ फलेतिक्तकषायेजातीफलादौसमाचारादित्याहुः प्रामा
 णिकाः । भक्ष्येकटुकषायेमनुः । उच्छिष्टेनतुसंरूपृष्टोद्रव्यहस्तः कथंचन । अनिधायैवतद्रव्यमाचान्तः शुचितामियात् ॥
 द्रव्यहस्तोदुग्धादिहस्तएवाचान्तः शुचितांप्राप्नुयादिति रत्नाकरः । द्रवमत्रान्नपानव्यतिरिक्तमित्याचारादर्शः । बृहस्पतिः । प्रचरं

शुद्धि-
॥ २६ ॥

श्चान्नपानेषु यदोच्छिष्टमुपस्पृशेत् । भूमौ निधाय तद्द्रव्यमाचम्य प्रचरेत्पुनः ॥ प्रचरन्परिवेषणं कुर्वाणः अन्नपानेषु स्नेहपक्वादिष्विति
रत्नाकरः । भूमिनिहितस्य तु द्रव्यस्याभ्युक्षणं । तथा । अरण्ये नुदके रात्रौ चौरव्याघ्राकुले पथि । कृत्वामूत्रं पुरीषं च द्रव्यहस्तो न दुष्यति ॥
शौचं तु कुर्यात्प्रथमं पादौ प्रक्षालयेत्ततः । उपस्पृश्य तद्भ्युक्ष्य गृहीतं शुचितामियात् ॥ आपस्तम्बः । कृत्वामूत्रं पुरीषं च द्रव्यहस्तः
कथंचन । भूमावन्नं प्रतिष्ठाप्य कृत्वा स्नानं यथाविधि ॥ तत्संयोगात्तु पक्वान्नमुपस्पृश्य ततः शुचिः ॥ अथ स्नानशुद्धिः । तत्र मनुः ।
दिवा कीर्त्तिमुदक्यां च सूतिकां पतितं तथा । शवं तत्स्पृष्ट्विदं चैव स्पृष्ट्वा स्नानेन शुद्ध्यति ॥ आचम्य प्रयतो नित्यं जपेदशुचिदर्शने । सौरान्म
न्त्रान्यथोत्साहं पावमानीश्च शक्तितः ॥ नारं स्पृष्ट्वा स्थिसस्नेहं स्नात्वा विप्रो विशुद्ध्यति । दिवा कीर्त्तिश्चां डालः उदक्यारजस्वला सूतिका प्रसवे स
त्यप्रातस्नानसमया । तत्स्पृष्ट्विदं चैव स्पृष्ट्वा तु कामतः ॥ स्नात्वा सचैलं हुत्वाग्निघृतं प्राश्य विशुद्ध्यति ॥ सचैलमिति यद्रस्त्रम
ङ्गलग्नस्पर्शकाले भवति तेन सहैव स्नातव्यमित्यर्थः । स्नानं चेदं जलाशयावगाहनासंभवे उष्णोदके नापि कर्त्तव्यं । यदा ह शंखः । नित्यं नैमिति
कंचैव क्रियांगं मलकर्षणम् । तीर्थाभावेपि कर्त्तव्यमुष्णोदकपरोदकैः ॥ अशुचिदर्शने तु पावमानीः सौरान्मन्त्रांश्च आचम्य प्रयतो जपेत् ॥ अ
शुचिश्चां डालादिरेवेति रत्नाकरः । पावमान्यत्र ऋग्विशेषाः । बहुत्वं च त्रित्वपर्यवसितं । अस्थिरस्पर्शं चात्र स्नानमकामकृते । कामकृते तु ब्रह्मपुरा
णे । मानुषास्थितु संस्पृश्य स्निग्धं निःस्नेहमेव वा । स्नायाद्वा संस्पृशेत्सूर्यपश्येद्विष्णुमनुस्मरेत् ॥ निःस्नेहास्थिसंस्पृशेत् अकामकृते
आचमनमात्रं विष्णुसूक्तं । एतच्च सर्वद्विजास्थिरस्पर्शं । अन्यत्र तु कामकृते वसिष्ठः । मानुषास्थिस्निग्धं स्पृष्ट्वा त्रिरात्रमाशौचं । अस्निग्धे त्वहो

विवेक-

॥ २६ ॥

रात्रमिति । अत्रसर्वैकवाक्यतयायमर्थः । भक्ष्यपंचनखास्थिरुपशोदोषाभावः । अभक्ष्यपंचनखास्नेहास्थिरुपशो आचमनं । सस्नेहब्राह्मणा
 स्थिरुपशोऽकामकृतेस्नानमात्रम् । कामकृतेस्निग्धास्निग्धब्राह्मणास्थिरुपशोस्नानंगोरुपशोनंसूर्यदर्शनंविष्णुस्मरणं । निःस्नेहब्राह्मणास्थिरुप
 शोअकामकृतेआचमनमात्रम् । ब्राह्मणेतरमानुषसंबंधिस्निग्धास्थिरुपशोकामकृतेत्रिरात्रमाशौचं । अस्निग्धब्राह्मणेतरास्थिरुपशोऽकाम
 कृतेऽहोरात्रमाशौचम् । मनुः । वांतोविरिक्तःस्नात्वाचघृतप्राशनमाचरेत् । आचामेदेवभुक्त्वात्रंस्नानंमैथुनिनःस्मृतम् ॥ वान्तःकृतव
 मनः विरिक्तःकृतविरेकःप्रकृताधिकविरेकवान् । एवंभूत्वास्नात्वाघृतंप्राश्यविशुद्धयतीत्यर्थः । मिलितंचैतद्वयंनिमित्तम् मैथुनेदुः
 स्वप्नेवमनविरेकयोरितिविष्णुवचनादितिरत्नाकरः । आचामेदित्यादेअन्नभुक्त्वावांतआचामेदेवनस्नायात् । तेनदिनांतरेवमनविरेकयोः
 स्नाननिमित्तत्वमित्यर्थः । स्नानंमैथुनिनइत्यपिऋतुकालमैथुनविषयं । तथाचशातातपः । ऋतौतुगर्भशंकित्वात्स्नानंमैथुनिनःस्मृतं । अनृ
 तौतुसदाकार्यंशौचंमूत्रपुरीषवत् ॥ मूत्रपुरीषवदितिलेपालपत्वभूयस्त्वविषयतयाव्यवस्थितं । यमः । अजीर्णेभ्युदितेवांतेऽश्मश्रुक
 र्मणिमैथुने ॥ दुःस्वप्नेदुर्जनरुपशोस्नानमात्रंविधीयते । अजीर्णेभ्युदितेसूर्योदयानन्तरंवांतेवांतसमुदितमेतन्निमित्तंतेनपर्युषितवांतेस्नानमि
 त्यर्थः । ऽश्मश्रुकर्मणिऽश्मश्रुक्षौरेमैथुनेऋतुकालएवस्नानं । तत्स्नानंप्रातःकालेकर्त्तव्यमितिबृद्धांइतिश्रीदत्तोपाध्यायाः । दुर्जनश्चांडा
 लादिःदेवलः । श्वपाकंपतितंव्यंगमुन्मत्तंशवहारकं । सूतिकांसूयिकांनारींरजसाचपरिपुतां ॥ श्वकुक्कुटवराहांश्चग्राम्यान्संस्पृश्यमानवः ।
 सचैलंसशिरःस्नात्वातदानीमेवशुद्धयति ॥ अशुद्धान्स्वयमप्येतान् शुद्धश्चयदिसंस्पृशेत् । विशुद्धयत्युपवासेनतप्तकृच्छ्रेणवापुनः ॥
 सूयिकाप्रसवकारयित्री । कृच्छ्रेणवापुनरितिवारंवारकामकृतरुपशोविषयं । तथाउपस्पृश्याशुचिरुपस्पृष्टंतीयंवापिमानवः । हस्तौपादौ

शुद्धि-
॥ २७ ॥

चतोयेनप्रक्षाल्याचम्यशुद्धयति । अत्रचाण्डालादिस्पृष्टस्पर्शेअज्ञानकृतेहस्तपादादिप्रक्षालनमाचमनंचज्ञेयम् । कामकृतेचां
डालादिस्पृष्टस्पर्शेस्नानंमनूक्तं । तथा। मानुषास्थिवसांविष्टामार्त्तवंमूत्ररेतसी । मज्जानंशोणितंवापिपरस्ययदिसंस्पृशेत् ॥ स्ना
त्वापमृज्यलेपादीनाचम्यसशुचिर्भवेत् । तान्येवस्नानीसंस्पृश्यपूतःस्यात्परिमार्जनात् ॥ लेपादीनपमृज्यस्नात्वाचोतिक्रमः।अत्रव
सादीनामपिमानुषसंबन्धिनामेवोपादानंसन्निहितत्वात् । वसादिस्पर्शश्चात्रनाभेरुपरिस्नानहेतुः । ऊर्ध्वन्नाभेःकरौमुक्त्वायदंगमुप
हन्यते ॥ तत्रस्नानमधस्तात्तुक्षालनेनैवशुद्धयति ॥ इत्यङ्गिरोवचनात् । अधःस्पर्शेतुक्षालनं आचमनमुभयत्र । बौधायनः ॥
चाण्डालेनसहाध्वगमनेसचैलस्नानम् । इदंचकामकृतविषयं । चाण्डालस्यमुख्यतयातत्सहगमनविषयमित्यर्थइतिरत्नाकरः । पाराशरः ।
चैत्यवृक्षश्चितिर्यूपश्चाण्डालःसोमविक्रयी । एतांस्तुब्राह्मणःस्पृष्ट्वासचैलोजलमाविशेत् ॥ बौधायनः । शुनोपहतःसचैलोजलमव
गाहेत् । प्रक्षाल्यचतंदेशमग्निनासंस्पृश्यपुनः प्रक्षाल्यपादौचाचम्यप्रयतोभवति । शुनोपहतःशुनास्पृष्टः । अत्रनाभेरूर्ध्वस्प
र्शेस्नानंनाभेरधःस्पर्शेप्रक्षाल्याचमनंचेतिव्यवास्थितोविकल्पइतिरत्नाकरः । हारीतः । श्वपचमुष्टिकप्रेतहारकशवादिसंस्पृश्यदेवीरापइत्यं
ताभिरंतर्जलेस्नातःपूतोभवति ॥ श्वपचःश्वखादकःटांकइतिप्रसिद्धः । मुष्टिकःशबरइतिरत्नाकरः । देवीरापइत्येताःदेवीरापोअपान्नपादि
त्याद्यास्तिस्त्रक्रुचः अयंचप्रयोगोवारंवारस्पर्शे अन्यथास्नानमात्रं । तथा । अजीर्णवांतश्मश्रुकर्माऽयोनिपशुदिवामैथुनगमनेच अयोनि
योनिव्यतिरिक्तमंगपशुर्गवादिःदिवादिनंपतेषुमैथुनगमनेअजीर्णवांतश्मश्रुकर्मणोश्चस्नानमित्यर्थः । पाराशरः । श्वकाकैरवलीढस्यनखै
र्विदलितस्यच । अङ्गिःप्रक्षालनंशौचमग्निनाचोपचूडनं ॥ अवलीढस्यजिह्वयारूपस्पृष्टस्य । उपचूडनंशिरोभिन्नांगेवान्हिज्वालयास्पर्श

विवेक.

॥ २७ ॥

नं ॥ च्यवनः । श्वानंश्चपाकंप्रेतधूमं देवद्रव्योपजीविनं । ग्रामयाजकं यूपंचित्तिचित्तिकाष्ठं मद्यं मद्यभाण्डं सस्नेहं मानुषास्थिशवस्पृष्टं
रजस्वलां महापातकिनं शवं स्पृष्ट्वा सचैलमंभोवगाह्य उत्तीर्याग्निमुपस्पृशेत् गायत्र्यष्टशतं जपेत् । घृतं प्राश्य पुनः स्नात्वा त्रिराचामेत् ।
अत्राग्निस्पर्शादिकामकृते वारंवारस्पर्शः । अन्यथा स्नानमात्रं । आपस्तम्बः । एकांशाखां समा रुह्य चंडालादिर्यदा भवेत् । अनश्नन्वा
ह्यणस्तत्र स्नानेन शुचितामियात् ॥ कालिकापुराणे । स्पृष्ट्वा रुद्रस्य निर्माल्यं सवासा आपुतः शुचिः ॥ निर्माल्यमत्रापनीतमेवेत्याचा
रादर्शः । व्यासः । भासवानरमार्जारखरोष्ट्राणां शुनां तथा ॥ शूकराणाममेध्यं च स्पृष्ट्वा स्नायात् सचलैकं ॥ भासो गोष्ठकुट्टइति प्रसिद्धः ।
गृध्रो वा । अत्रोर्ध्वगस्पर्शस्नानं ॥ नाभेरधोगस्पर्शमृत्तोयाभ्यां प्रक्षालनमाचमनं च वाक्यांतरैकवाक्यतया । याज्ञवल्क्यः । चाण्डालपुलक
सम्लेच्छभिल्लपारसिकादिकान् । महापातकिनश्चैव स्पृष्ट्वा स्नायात् सचैलकम् ॥ पुलकसश्चांडालजातिभेदः म्लेच्छाः प्रसिद्धाः भिल्ला
स्तद्भेदाः पारसिकायवनाः आदिपदेन तज्जातिभेदा विज्ञेयाः । मार्कण्डेयपुराणे । अभोज्यसूतिकापंठमार्जाराखुश्चकुट्टान् ॥ पतिताप
विद्धचांडालमृतहारांश्च धर्मवित् ॥ संस्पृश्य शुद्धयति स्नानात् उदकया ग्रामशूकरौ ॥ अत्र मार्जारस्पर्शे यदुपस्नानं तद्यदि मार्जारः
पुरुषेण स्पृश्यते तदा ज्ञेयं । यदि मार्जार एव पुरुषं स्पृशति भाण्डादिवा तदा पुरुषादेरशौचाभावः । तद्विषयमेव मार्जारश्च सदा शुचिरिति
विष्णुवचनमिति व्यवस्थेत्याचारादर्शः ॥ पैठीनसिः । अनुदकमूत्रपुरीषकरणे सचैलस्नानं उदकव्यतिरेकेण मूत्रपुरीषोत्सर्गा
नंतरं शौचविलंबे शौचं कृत्वा स्नानमित्यर्थः । ब्रह्मपुराणे । उच्छिष्टेनाथविप्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः । उभौ स्नानं प्रकुरुतः सद्य
एव विशुद्ध्यतः । लघुहारीतः । श्वविष्ठां काकविष्ठां वाकं कगृध्रनरस्य च । अधोच्छिष्टं च संस्पृश्य सचैलोजलमाविशेत् । ऊर्ध्वौ

शुद्धि-
॥ २८ ॥

च्छिष्टस्तु संस्पृष्टः प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ उपोष्य रजनीमेकां पंचगव्येन शुद्धयति ॥ अधोच्छिष्टो मूत्राद्युत्सर्गेणा शुद्धः ऊर्ध्वोच्छिष्टो
भोजनोच्छिष्टः । जलमाविशेत्स वैलंघ्नायादित्यर्थः । सर्वत्र चात्र प्रकरणे जलमाविशेदित्यादिवाक्यानि वरुणस्नानोपलक्षकानीत्याचा
रादर्शः । शंखः । रथ्याकर्दमतोयेन घृणाद्येन वा पुनः ॥ नाभेरूर्ध्वं नरः स्पृष्टः सद्यः स्नानेन शुद्धयति ॥ अत्र च प्रकरणेषु नैमित्तिक
स्नानेषु मंत्रतर्पणेन स्तः । तथा चापस्तंबः । अस्पृश्यास्पर्शनेवान्ते अश्रुपातेश्चुरेभगे ॥ स्नानं नैमित्तिकं प्रोक्तं दैवपैत्रविवर्जितं ॥ जला
शयमज्जनासंभवे उष्णोदकेनाप्येतत्स्नानं कर्तव्यं । तथा च शंखः । नित्यं नैमित्तिकं चैव क्रियांगं मलकर्षणं । तीर्थाभावेऽपि कर्तव्यमुष्णो
दकपरोदकैः ॥ क्रियांगं देवपूजादिक्रियांगं मलकर्षणाभ्यङ्गपूर्वकं । यदातुरोगादिवशादुष्णोदकस्नाने शक्तिरपि न भवति तदा शुद्धिप्रकार
माह । यमः । आतुरस्नानसंप्राप्तौ दशकृत्वस्त्वनातुरः ॥ स्नात्वा स्पृशेत्तक्षिप्रं ततः शुद्धयेत्स आतुरः ॥ इति स्नानशुद्धिप्रकरणम् ॥
अथ तैजसादिद्रव्यशुद्धिः । ब्रह्मपुराणे । सुवर्णरौप्यशंखाश्मशुक्तिरत्नमयानि च ॥ कांस्यायस्ताम्ररैत्यानि त्रिपुसीसमयानि च ॥ निर्ले
पानि च शुध्यंतिकेवलेनोदकेन च ॥ शूद्रोच्छिष्टानि शोष्यानि त्रिधा क्षाराम्लवारिभिः ॥ सूतिकाशवविण्मूत्ररजस्वलाहतानि च ॥
प्रक्षेप्तव्यानि तान्यग्नौ यच्च यावत्सहेदपि ॥ रत्नमयानि स्फटिकादिघटितानि रैत्यानि पित्तलघटितानि त्रिपुमयं रंगघटितम् । शूद्रोच्छिष्टा
नि शूद्रोच्छिष्टस्पृष्टानीत्ययमर्थो ज्ञेयः । शूद्रेण भुक्ते भाजने अग्रे शंखवाक्येन शुद्धिर्लिख्यते । सूतिकारजस्वलोपहतत्वं भाजनस्य भोजनद्वारै
व तत् शंखवाक्ये स्फुटीकरिष्यते । प्रक्षेप्तव्यानीति प्रक्षालनानन्तरं यद्भाजनं यावत्समयपर्यन्तं अग्निसहेततावत् अग्नौ संयोजयेत् ।
मनुः । ताम्रायः कांस्यरैत्यानां त्रिपुणः सीसकस्य च ॥ शौचं यथार्हं कर्तव्यं क्षाराम्लोदकवारिभिः ॥ यथार्हं मलापकर्षणसामर्थ्यानुसारे

विवेक.

॥ २८ ॥

णक्षारोभस्मअम्लोदकंजंबीरादिरसःयोग्यतानुसारादम्लोदकंताम्रेणसंबध्यते । इतरेषुक्षारोदकं जलेनतूभयत्रसमुच्चयः । शंखः । अम्लो
 दकेनताम्रस्यसीसस्यत्रपुणस्तथा ॥ क्षारेणशुद्धिःकांस्यस्यलौहस्यचविनिर्दिशेत् ॥ एतदपिस्नेहादिलेपयुक्तविषयंपैठीनसिः । त्रपु
 सीसकानांगोमयतुषैः । तथाउच्छिष्टस्नेहसंस्पर्शक्षारोदकाभ्यामब्जस्यच अब्जस्यशंखशुक्तयादेः । बौधायनः । तैजसानान्तुपात्राणामु
 च्छिष्टोपहतानांत्रिःसप्तकृत्वःपरिमार्जनं । परिमार्जनेद्रव्याणिमृद्गोमयभस्मानि । मूत्रपुरीषलोहितरेतःप्रभृत्युपहतानांपुनःकरणंगोमूत्रेवा
 सप्तरात्रंपरिस्थापनंमहानद्यांवा । एवमश्ममयानांच । अलाबूबिल्ववैदलानांगोवालैःपरिमार्जनंनलवेणुकुशस्थूणानांगोमयोदकेनप्रक्षा
 लनांत्रिःसप्तकृत्वःपरिमार्जनमेकविंशतिवारानित्यर्थः । वैदलानांवेणुदलादिनिर्मितानामित्यर्थः । शातातपः । गवात्रातेषुकांस्येषुशूद्रोच्छि
 ष्टेषुवापुनः । दशभिर्भस्मभिःशुद्धिःश्वकाकोपहतेषुच ॥ अंगिराः । गंडूषंपादशौचंचयःकुर्यात्कांस्यभाजने । भूमौनिक्षिप्यषण्मा
 सान्पुनराकरमाविशेत् ॥ यइत्यार्षत्वात् विभक्तिव्यत्ययेनसप्तम्यर्थेप्रथमा । आकरमाविशेत् अग्नौदहेत् । शंखः । सूतिको
 च्छिष्टभांडस्य सुरामद्यहतस्यच । त्रिःसप्तमार्जनैःशुद्धिर्नतुकांस्यस्यभाजने ॥ भांडस्यभाजनस्यसौवर्णादेः । सुरागौडीपैष्टीमाध्वी
 त्रिधा । तद्व्यतिरिक्तंपनसादिसंभवंमद्यम् । ताभ्यांचोपहतस्यत्रिःसप्तमार्जनैरेकविंशतिमार्जनैःशुद्धिः । कांस्यस्यतुनेयंशुद्धिः ।
 किंतुसकृदुपहतेअग्नौप्रतापनं । एभिरसकृदुपघातेपुनर्वटनेनशुद्धिः । शंखः । ब्रह्मक्षत्रविशांचैवसकृत्संमार्जनाच्छुचिः । चतुर्थेनतुयद्भुक्तंच
 तुर्भिरथमार्जितं ॥ अग्नौनिक्षिप्यगृहीयाद्धस्तौप्रक्षालयत्ततः । गोशृंगेणतुसंस्पृष्टंतत्पात्रंशुचितामियात् ॥ ब्रह्मक्षत्रविशायस्मि
 न्भाजनेभोजनंकृतं ॥ तत्तत्सकृन्मार्जनाच्छुचीत्यर्थः । चतुर्थेनशूद्रेणतुब्राह्मणादीनांयद्भुक्तंचतुर्वारमार्जनादिभिःशुद्धयतीत्यर्थः ।

शुद्धि-
॥ २९ ॥

तदियंसर्वैकवाक्यतयातैजसद्रव्यशुद्धौव्यवस्था । सुवर्णरूप्यशंखाश्मशुक्तिरक्तकांस्यपित्तललोहरंगसीसकमयानिभाजनानिकेवले
नजलेनशुद्धयन्ति । उच्छिष्टादिलेपयुक्तानिक्षारोदकाम्लोदकाभ्यांयथायोग्यंशुद्धयन्ति । शूद्रोच्छिष्टेनचिरकालोपघातेवारत्रयंक्षारो
दकक्षालनानंतरंवन्हौयावत्सहनंक्षेपाच्छुद्धयन्ति । एकवारंश्वकाकशूद्रोच्छिष्टदूषितानिगवाघ्रातानिचकांस्यानिदशवारंक्षारोदकमार्जना
च्छुद्धयन्ति । अनेकवारंश्वकाकशूद्रोच्छिष्टदूषितानि एकविंशतिवारक्षारोदकमार्जनाच्छुद्धयन्ति । त्रैवर्णिकस्ययस्मिन्भाजनेशूद्रोभुंक्तेत
च्चतुर्भिःक्षारैर्मार्जनानंतरमग्नौप्रक्षिप्तंप्रक्षालितहस्ताभ्यांगृहीतंशुद्धयति । सूतिकोच्छिष्टंमद्यसुराभिःसकृदुपहतंकांस्यभाजनमग्नौ
प्रतापनाच्छुद्धयति । असकृदुपहतंपुनर्घटनेनशुद्धयति । गंडूषपादशौचेयस्मिन्कांस्यभाजनेतत्षण्मासनिखननानंतरंवन्हौप्रताप
नाच्छुद्धयति । मूत्रपुरीषरेतःप्रभृतिभिः शारीरैर्मलैरल्पकालमुपहतानितैजसपात्राणिसप्तरात्रंगोमूत्रेमहानद्यांवास्थापनात् शुद्धयं
ति । अनेकवारंमूत्राद्युपहतानिशवसूतिकारजस्वलोपहतानिचवारत्रयंक्षारोदकप्रक्षालनानंतरंयावत्सहनमग्नौप्रतापनात्शुद्धयन्ति ।
चिरकालंव्याप्यवारंवारंमूत्रादिभिरुपहतानिपुनर्घटनेनशुद्धयन्ति । देवलः । लोहानांदहनाच्छुद्धिर्भस्मनागोमयेनवा । दहनात्खननाद्वा
पिशैलानामंभसापिवा ॥ काष्ठानांतक्षणाच्छुद्धिर्मृद्गोमयजलैरपि । मृण्मयानांतुपात्राणांदहनाच्छुद्धिरिष्यते ॥ अत्रदहनादित्यत्यंतो
पघातविषयं । अन्यथा भस्मनागोमयेनवाशैलंशिलाभाजनंतत्रापिअत्यंतोपघातेदहनेनखननेनवाअन्यथाजलेनकाष्ठभाजनानाम
पिसलेपोपघातेतक्षणादन्यत्रजलेनैवेतिव्यवस्था । मृण्मयानामत्यंतानुपहतानांपुनः पाकः । अत्यंतोपहतानांमृण्मयानांदारवाणांचत्या
गः । तथाचविष्णुः । दारवंमृण्मयंचजह्यात् । तच्चात्यंतोपहतमिति पूर्वप्रस्तुतम् । कश्यपः । सिकताभिर्दन्तशृंगशंखशुक्तीनांसिकता

विवेक.

॥ २९ ॥

भिर्जलयुक्तवाल्काभिः। अत्यंतोपघातविषयंचेदं । अन्यथाकेवलजलेनशुद्धिः । शुद्धिरित्यनुवृत्तौ हारीतः । अद्भिःकांचनराजतानां
 तद्गुणवर्णयोगात् स्नेहवैवर्ण्योपहतानामेवगोधूमकलायमाषगोमयचूर्णेर्मार्जनंगोरोचनादिभिः प्रक्षालनं।अम्ललवणाभ्यांताम्राणां।भस्म
 नाकांस्थानां।शाणघर्षणैः काष्ण्यायसानां।सिकतावघातकर्षणैः शैलानां।शैलावघर्षमार्जनैर्मणिमयानां।निलैर्पनैर्दारुमयानां । पुनःपाके
 नमृण्मयानां । गोमूत्रगोमयविल्वैर्वैणुदलानां । गोवालरज्ज्वासोदकपानैर्दलपात्राणां। मार्जनंकमंडलूनां यतिपात्राणांच ।क्षारोदकाभ्यां
 कार्पासशणमयानां । पुत्रजीवारिष्टकैः क्षौमदुकूलानां । पुत्रजीवोदस्विद्धिश्चरिणां । श्रीफलश्वेतसर्षपैः कौशेयानां । उदस्विद्वल्मी
 कमृदासर्षपैः ऊर्णानां ।स्नेहसत्कुलमाषोद्वर्तनैर्गुरूणां । अयमर्थः । तद्गुणवर्णयोगात् । तद्गुणोयोवर्णः तेनयोगः । अनुपकृतत्वंतत्रकां
 चनादीनामद्भिः केवलाभिः शुद्धिः । सुव्यक्तमन्यत् । पुत्रजीवः पितरजत्रिआ । अरिष्टः अरिडइतिप्रसिद्धः । उदस्वित् तक्रं । कुलमा
 षःचोडाइतिप्रसिद्धइतिरत्नाकरः । अत्रचपुत्रजीवादिभिश्चूर्णितैः शोधनंयोग्यत्वात्। क्षौमादयः पट्टवस्त्रभेदाः । गुरूणामितिऊर्णा
 मयानामेवमहतांकेवलानामित्यर्थः । एषाचशुद्धिरेषांवस्त्राणामलवत्त्वेसतिअन्यथाकेवलजलेनशुद्धिः । तथाचदेवलः । तांतवंम
 लिनंपूर्वमद्भिः क्षारैश्चशोधयेत् । अंशुभिः शोधयित्वावापुनर्वासःसमाहरेत् ॥ ऊर्णापट्टांशुकक्षौमदुकूलाविकचर्मणां । अल्पाशौ
 चेभवेच्छुद्धिः शोषणप्रोक्षणादिभिः ॥ तान्येवामेध्यलिप्तानिनिज्याद्गौरसुसर्षपैः । धान्यकल्कैःपर्णकल्कैरसैश्चफलवल्कलैः ॥
 तूलिकामुपधानानिपुष्परक्तांवराणिच । शोधयित्वातपेत्किंचित्करैरुन्मार्जयेन्मुहुः । पश्चाच्चवारिणाप्रोक्ष्यशुचीत्येवमुदाहरेत् ॥
 तान्यप्यतिमलिष्ठानियथावत्परिशोधयेत् ॥ शातातपः ॥ कुसुंभकुंकुमारक्तास्तथालाक्षारसेनच । प्रक्षालनेनशुध्यंतिचांदालरूप

शुद्धि-
॥ ३० ॥

शनेतथा ॥ अंगिराः ॥ शौचं सहस्रोमाणां वाय्वग्न्यैकेन्दुरग्निमभिः । रेतःस्पृष्टं शवस्पृष्टमाविकं नैव दुष्यति । शयनासनानियानानिरो
मबद्धानियानिच ॥ वस्त्राण्येतानि सर्वाणि संहतानि प्रचक्षते । सहस्रोमाणामिति ऊर्णादिरोमनिर्मितानामित्यर्थः । रोमबद्धानिकं बलादी
निसंहतानि शयनादीनि च तानि च वाय्वादिभिः शुद्ध्यन्तीत्यर्थः । उशनाः । कौशेयानां गौरसर्षपकल्केन मृद्भिश्चान्येषां । ब्रह्मपुराणे ।
प्रत्यहं क्षालयेद्ब्रह्मदेवोपित्र्येच कर्मणि । सर्वविण्मूत्रशुक्रैस्तु दूषितं मृदम्बुभिः ॥ मृदम्बुभिः शुद्ध्यतीति शेषः ॥ विष्णुः । अत्यन्तोपहतस्य
यत्प्रक्षालितं सन्न विरज्यते तच्छिन्द्यात् । बृहस्पतिः । वस्त्रवैदलचर्मादेः शुद्धिः प्रक्षालनं स्मृतं । अतिदुष्टस्य तन्मात्रं त्यजेच्छित्त्वा
तु शोधयेत् । यमः । कृष्णाजिनानां बालैश्च बालानां मृद्भिर्भसा । गोमूत्रेणास्थिदन्तानां क्षौमाणां गौरसर्षपैः ॥ बालानां चाम
राणामित्यर्थः । शंखः । सिद्धार्थकानां कल्केन दन्तशृंगमयस्य च । गोबालैः फलपात्राणामस्थ्रांस्याच्छृङ्गवत्तथा ॥ फलपात्रा
णां नालिकेरादिप्रभवाणाम् । अस्थ्रांशंखादीनां तेषां चेयं शुद्धिरल्पोपघातेऽत्यन्तोपघातेऽवलेखनं वायुपुराणोक्तं । तथा । निर्या
सानां गुडानां च लवणानां तथैव च । कुसुमकुसुमानां च ऊर्णाकार्पासयोस्तथा ॥ प्रोक्षणात्कथिता शुद्धिरित्याह भगवान् यमः ॥
मनुः । मार्जनं यज्ञपात्राणां पाणिना यज्ञकर्मणि । चमसानां गृहाणां च शुद्धिः प्रक्षालनेन च ॥ चरूणां सुक्खुवाणां च शुद्धिरु
ष्णेन वारिणा । स्फयशूर्पशकटानां च मुसलोलूखलस्य च ॥ अद्भिस्तु प्रोक्षणं शौचं बहूनां धान्यवाससां । प्रक्षालनेन स्वल्पा
नामद्भिरेव विधीयते ॥ चैलवच्चर्मणां शुद्धिर्वैदलानां तथैव च । शाकमूलफलानां च धान्यवच्छुद्धिरिष्यते । प्रोक्षणात्तृणकाष्ठानां
पलालं च विशुद्ध्यति । मार्जनोपांजनैर्वैश्मपुनः पाकेन मृण्मयम् ॥ उपांजनं वायुपुराणे । मणिवज्रप्रवालानां मुक्ताशंखोपलस्य

विवेक.

॥ ३० ॥

च । सिद्धार्थकानां कल्केन तिलकल्केन वा पुनः । सिद्धार्थकाः सर्षपाः ॥ बौधायनः । आसनं शयनं यानं नावः पंथास्तृणानि च । मरुतार्केण
 शुद्धयंति पक्वेष्टकचितानि च ॥ आसनं शयनं वस्त्रं जायापत्यं कमण्डलुः । शुचीन्यात्मन एतानि परेषामशुचीनि च ॥ हारीतः ॥ पय
 सा दांतानां क्रीतानामवहननोत्पवनैः ब्रीहियवगोधूमानां वर्षणदलनपेषणैः शमीधान्यानां कंडनविमृशनप्रक्षालनैः फलीकृतानां वर्षणप्रक्षा
 लनपर्याग्निकरणैः शाकमूलफलानां भूस्थग्रहणे प्रक्षालनैरिक्षुकाण्डानां शमीधान्यवत् यज्ञहविषां श्रपणमेव स्नेहानां पुनः पाकः कृतलवणा
 नां पुष्कलादिभिः स्पृष्टानां भूस्थानां तृणकाष्ठानामादित्यदर्शनाच्छौचं । दांतानां दंतनिर्मितानां क्रयोपात्तानां ब्रीहियवादीनां शमीधा
 न्यानां मुद्गादीनां शिबीप्रभवानां फलीकृतानां तण्डुलानां अवहननं कंडनं उत्पवनं प्रस्फोटनं शूर्पेण निस्तुषीकरणं पर्याग्निकरणं तदुपीरअग्नि
 भ्रामणमित्यर्थः । शुद्धिरित्यनुवृत्तौ । विष्णुः । गुडादीनामिक्षुविकाराणां प्रसूतानां वाय्वग्निदानेन सर्वलवणानां च तथा द्रव्यवत्कृतशौ
 चानां देवतार्चानां भूयः प्रतिष्ठापनेन असिद्धान्नस्य यावन्मात्रमुपहतं तावन्मात्रं परित्यज्य शेषस्य कंडनक्षालने कुर्यात् । देवतार्चादेव प्र
 तिमातस्या अस्पृश्यादिस्पृष्टायाः कृतप्रकृतिद्रव्यस्य ताम्रादेः यथोक्तं शौचं कृत्वा पुनः प्रतिष्ठापनेन शुद्धिः पूजार्हत्वमित्यर्थः । अतिम
 लिनानुवृत्तौ देवलः । सर्वद्रव्याणां पक्वानां लवणस्य गुडस्य च ॥ नान्यच्छौचं परित्यागादशुद्धानामिति स्थितिः ॥ तोयाभावे परस्पर्शं भूमि
 संवेशनेऽपि च ॥ कुंडिकायाः परित्यागे दहनं चापदि स्मृतं ॥ कुंडिकाकमंडलुस्तस्याश्च तोयहीनाया अशुचिस्पृष्टाया अशुद्धभूमिधृतायाश्च प
 रित्यागः कुंडिकांतरालाभेदग्वाग्राह्या । तथा । द्रव्याणामवशिष्टानां तोयाग्निभ्यां विशोधनं । शोधनार्थं तु सर्वेषामुभयं ब्राह्मणैः
 स्मृतं ॥ श्वपाको यत्स्पृशेद्द्रव्यं मृण्मयं द्रव्यमेव वा ॥ पक्वं वा भोज्यकल्पं वा तत्सर्वं परिवर्जयेत् । भोज्यकल्पमर्द्धपक्वं ॥ उच्छिष्टाशुचि

शुद्धि-

॥ ३१ ॥

भिः स्पृष्टमद्रवंशोध्यते भसा । द्रवंवापि प्रभूतं च शोधयेत्प्रोक्षणादिभिः । उच्छिष्टाशुचिभिः उच्छिष्टत्वेनाशुचिभिः । वृद्धशातातपः ।
तापनं घृततैलानां प्लावनं गोरसस्य च । तन्मात्रमुद्धृतं शुद्धयेत्कठिनं तु पयोदधि ॥ अविलीनं तथा सर्पिर्विलीनं श्रपणेन तु । बौधायनः ।
बहूनां कुसुंभकर्पासगुडलवणानां सर्पिषां कठिनीभूतानां श्वचांडालादिरुपर्शे प्रोक्षणेनैव शुद्धिः । ब्रह्मपुराणे । द्रवद्रव्याणि भूरीणि परि
प्लाव्यानि चांभसा । सस्यानि व्रीहयश्चैव शाकमूलफलानि च ॥ त्यक्त्वा तु दूषितं भागं प्लाव्यान्यथ जलेन तु ॥ विष्णुः । प्रोक्षणेन च पुस्त
कं । मनुः । यावन्नापैत्यमेध्याक्ताद्गन्धोलेपश्च तत्कृतः । तावन्मृद्धारिचादेयं सर्वा सुद्रव्यशुद्धिषु ॥ वृद्धशातातपः । अशुचिं संस्पृश्येद्यस्तु एक
एव सदुष्यति । तं स्पृष्ट्वान्योन दुष्येत्तु सर्वद्रव्येष्वयं विधिः ॥ संहतानां तु पात्राणां यदेकमुपहन्यते । तस्य तच्छोधनं प्रोक्तं न तु तत्स्पृष्टि
नामपि । अत्राशुचिरुपस्पृष्टस्य रुपर्शे यदशौचं निषिद्धं तच्चांडालादिरुपस्पृष्टदर्शनादन्यत्र । तेषां तु स्पृष्टरुपर्शे यथा यथमाचमनस्नानादिकमुक्तमे
व । अथात्यंतोपहतशुद्धिः । तत्र विष्णुः । शारीरैर्मलैः सुराभिर्मद्यैर्वा यदुपहतं अत्यंतोपहतं सर्वलोहभाण्डमग्नौ प्रतप्तं शुद्धयेत् ।
मणिमयमश्ममयमब्जमयं च सप्तरात्रं महीनिखननेन दंतशृंगास्थिमयं च तक्षणेन दारवं मृण्मयं च जह्यात् । अत्यंतोपहतस्य वस्त्रस्य यत्
प्रक्षालितं सत् न विरज्येत तच्छिन्द्यात् । लोहभाण्डं सुवर्णाद्यष्टधा तु मयभाजनमिति रत्नाकरः । सुरागौडीपैष्टीमाध्वीत्रिविधा तदितरसुरामद्यं
शारीराणि मलानि द्वादशविधानि वसादीनि । बौधायनः । अतैजसानामत्यंतोपहतानां च त्यागः । एष च त्यागो विष्णूक्तमणिमयादिभाज
नवर्जम् । शंखः । मद्यैर्मूत्रपुरीषैश्च श्लेष्मपूयाऽश्रुशोणितैः । संस्पृष्टं नैव शुद्धयेत्तु पुनः पाकेन मृण्मयं । एतैरेव तथा स्पृष्टं ताम्रसौ
वर्णराजतम् । शुद्धयत्यावर्तितं पश्चादन्यथा केवलांभसा ॥ अत्र च तैजसे व्यवस्था प्रथममेव दर्शिता द्रव्यशुद्धिप्रकरणे । देवलः ।

विवेक.

॥ ३१ ॥

दूषितं वर्जितं दुष्टं कश्मलं चेति लिङ्गिनाम् । चतुर्विधममेध्यं च सर्वव्याख्यास्यते पुनः । लिङ्गिनामाश्रमिणामित्यर्थः । शुच्य
 प्यशुचिसंस्पृष्टं द्रव्यं दूषितमुच्यते । अभक्ष्यभोज्यपेयानिवर्जितानीह चक्षते ॥ त्यक्तः पतितचाण्डालौ ग्रामकुक्कुटशूकरौ ।
 श्वाचनित्यं विवर्ज्याः स्युः षडेते धर्मतः समाः ॥ सत्रणः सूतकीसूतीमत्तोन्मत्तरजस्वलाः ॥ मृतबंधुरशुद्धश्च वर्ज्या न्यष्टौ स्वका
 लतः ॥ सूतीप्रसूतिका । अशुद्धः पुरीषादिना । स्वेदाश्रुर्विदवः फेनो निरस्तनखलोमच । आर्द्रचर्मासृगप्येतद्दुष्टमाहुर्मनीषिणः ॥ मानुषा
 स्थिशवं विष्टारेतो मूत्रार्तवानि च ॥ कुणपंपूयमित्येतत्कश्मलं समुदाहृतम् । दूषिते प्रोक्षणेनापिशुद्धिः सूक्ताविधानतः ॥ दुष्टैर्मार्जन
 संस्कारैः कश्मलैः सर्वथा भवेत् ॥ दुष्टैश्च सम्बन्धे कश्मलैश्च संबंधे द्रव्यमार्जनसंस्कारैः शुद्धिरित्यर्थः । संस्कारास्तु तत्र तत्रोक्ताः ॥ इतितै
 जसादिद्रव्यशुद्धिः ॥ अथ पक्वान्नशुद्धिः । ब्रह्मपुराणे ॥ पक्वमन्नं गवाघ्रातं मक्षिकाकेशदूषितम् । छागघ्रातं तु तत्कृत्वा कृत्वारत्नांबुभिः सह ॥
 गवाघ्रातादिकमन्नं छागघ्रातं कृत्वारत्नांबुभिः सह सहितं कृत्वा शुद्ध्यतीत्यर्थः । भुंजतश्चापियच्चान्नं मक्षिकाकेशदूषितं । रजःपिपीलिकाजुष्टं
 यच्चस्पृष्टमवक्षुतैः ॥ तदयन्तु विहायैव शेषं क्षारांबुभिः शुचि ॥ यमः । मक्षिकाकेशमन्त्रेषु पतितं यदि दृश्यते । मूषकस्य पुरीषं वा क्षुतं
 यच्चावधूनितं ॥ भस्मना स्पृश्य चाश्रीयादभ्युक्ष्य सलिलेन च । क्षुतं यस्योपरि छिक्काकृता । अवधूनि तं मुखश्चासोपहतम् । भस्मना
 वेति वा शब्दः समुच्चये वाक्यांतरैक्यात् । तेन भस्मजलाभ्यां स्पृष्टं शुद्ध्यतीत्यर्थः । तथा । अवक्षुतं केशपतंगकीटैरुदक्यया वा पतितैश्च
 दृष्टं ॥ अलातभस्मांबुहिरण्यतोयैः संस्पृष्टमन्नं मनुराह भोज्यं ॥ अवक्षुतं यस्योपरि छिक्काकृता उदक्यया रजस्वल्या अलातभस्मेति
 शुद्धस्थानभस्मोपलक्षणार्थः । तथा । मक्षिकादंशमशकाचूणाः सूक्ष्माः पिपीलिकाः । आमिषामेध्यसेवीचनैते कीटा विपत्तये ॥ आमि

शुद्धि-
॥ ३२ ॥

षामेध्यसेवीसटिनमांसोद्भवः कीटः एते कीटा विपत्तये अन्नदोषाय न भवन्तीत्यर्थः । शुद्धिस्तु भस्मादिनैवेति भावः । शातातपः । केशकीटगवा
घ्रातं वायसोपहतं च यत् । क्लीबाभिश्चस्तपितैः सूतिकोदक्यनास्तिकैः ॥ दृष्टं वा स्याद्यदन्नं तु तस्य निष्कृतिरुच्यते ॥ अभ्युक्ष्य किञ्चिदुद्ध-
त्यभुंजीताप्यविशंकितः ॥ भस्मना चापि संस्पृश्य संस्पृशेदुदकेन वा । सुवर्णरजताभ्यां वा भोज्यं घ्रातमजेन वा । तथा । श्वशूकरखराद्वै-
श्वयदालीढं तु जतुंभिः । अग्रं विहाय तत्पश्चात् संस्पृष्टव्यमथाग्निना । छागघ्रातं ततः शुद्धं स्याद्धेमजलसंयुतं । तथा । घृतं तु पायसं क्षीरं तथै-
वेश्वरसोद्भवं । शूद्रभाण्डगतं तत्र कृतं तथामधुन दुष्यति ॥ पायसं पयो विकारो दध्यादीति रत्नाकरः । कल्पतरुप्रभृतयोप्येवम् । एवं च । कटुपक्वं
स्नेहपक्वं पायसं दधिसक्तवः । एतान्यशूद्रान्नभुजो भोज्यानि मनुरब्रवीत् ॥ कटुपक्वानितैलेन पायसं दधिसक्तवः ॥ द्विजैरेतानि भोज्यानि
शूद्ररोहकृतान्यपीति ॥ हारीतकूर्मपुराणयोरपि वाक्ययोः पायसपदं दधीतराद्यामिक्षादिपयोविकारपरं । बौधायनः । त्वक्केशलोमनखा खुपु-
रीषानि दृष्ट्वा तद्देशं पिंडानुद्धृत्य अद्भिरभ्युक्ष्य भस्मनावकीर्य पुनरपि प्रोक्ष्य वाचा प्रशस्तमुपभुंजीत सिद्धहविषां महतां श्ववायसप्रभृत्युपह-
तानां तद्देशं पिंडमुद्धृत्य पचमानः सुवर्चस इत्येतेनानुवाकेनाभ्युक्षणं मधूदके पयोविकारे च पात्रात्पात्रांतरानयने एव तैलसर्पिषी उच्छिष्टसं-
बंधारब्धे तूदके चोपधायोपयोजयेत् । उपधाय पात्रांतरे निक्षिप्य । उशनाः । अजाघ्रातेनान्नाद्यानां स्नेहघृतलवणमधुगुडानां पुनः पाकेन ।
अन्नाद्यानामदनीयानामन्नानामित्यर्थः । वृद्धमनुः । देवद्रोण्यां विवाहे च यज्ञेषु प्रकृतेषु च । काकैः श्वभिश्च यत्स्पृष्टं तदन्नं नैव दुष्यति ।
तन्मात्रमन्नमुद्धृत्य शेषं संस्कारमर्हति ॥ घनानां प्रोक्षणाच्छुद्धिर्द्रवाणामग्नितापनात् । संस्पर्शनाद्भवेच्छुद्धिरपामग्रे घृतस्य च ॥
छागेन प्रथमं स्पृष्टं शुचित्वेन विनिर्दिशेत् । देवद्रोणीग्रहणमन्नबहुत्वप्रदर्शनार्थं । प्रकृतेषु उत्सवेष्वित्यर्थः । यमः । शुक्तानि हि द्वि-

विवेक.

॥ ३२ ॥

जोत्रानिनभुंजीतकदाचन । प्रक्षालयित्वानिर्दोषाण्यापद्धमौयदाभवेत् । शुक्तानिपर्युषितत्वाद्यान्यम्लतांगतानि । तथैवाचारात् ।
यदातुआपद्धमौअन्यान्नासंभवस्तदातानिप्रक्षालयनिर्दोषानिसंपन्नानिभुंजीतेत्यध्याहारेणान्वयः । मसूरामाषसंयुक्तं तथापर्युषितंचय
त् । तत्तुप्रक्षालितंकृत्वाभुंजीताज्याभिधारितं । मसूरोप्यत्राभक्ष्यएवसाहचर्यात् । माषोत्रराजमाषः । देवलः । भक्तधान्या
दिराशीनामेकदेशस्यदूषणे । तावन्मात्रंसमुद्धृत्यशेषंप्रोक्षणमर्हति । भक्तराशिर्द्रोणाधिकः । विष्णुः । द्रोणादभ्यधिकंसिद्धमन्नं
नैवचदुष्यति । तस्योपहतमपास्यगायत्र्यभिमांत्रितंसुवर्णाभःक्षिपेत्तवस्तस्यदर्शयेत् । अग्रेश्चद्रोणः । षोडशप्रस्थाः ।
वस्तःछागः । बृहस्पतिः । तीर्थेविवाहेयात्रायांसंग्रामेदेशविपुले । नगरग्रामदाहेच स्पृष्टस्पृष्टिर्नदुष्यति ॥ आपद्यपिचकष्टायां
रुग्भयेपीडनेसदा । मातापित्रोर्गुरोश्चैवनिदेशेवर्तनात्तथा ॥ आममांसंवृतंक्षौद्रंस्नेहाश्चफलसंभवाः । म्लेच्छभांडगतादूष्यानिष्क्रां
ताःशुचयःस्मृताः ॥ शातातपः । गोकुलेकंदुशालायांतैलयंत्रेक्षुयंत्रयोः । अमीमांस्यानिशौचानिस्त्रीषुबालातुरेषुच । अमीमां
स्यानिशौचाशौचभागितिनविचारणीयानीत्यर्थः । बालःपंचवर्षाभ्यंतरवयस्कः । अथभूमिशुद्धिः । तत्रदेवलः । पंचधावाचतुर्धा
वाभूरमेध्याविशुद्ध्यति । दुष्टाद्विधात्रिधावापिशोध्यतेमलिनैकधा ॥ दहनंखननंभूमेरुपलेपनवापनम् । पर्जन्यवर्षणंचेतिशौचंपं
चविधंस्मृतं ॥ अस्यार्थः । भूमिस्तावत्रिधाअपवित्राभवति । अमेध्यादुष्टामलिनाचेति । तत्रामेध्यायादहनादिभिःपंचभिश्चतु
र्भिर्वाशुद्धिः । दुष्टायाः दहनादिभिस्त्रिभिः । खननलेपनाभ्यांद्वाभ्यामलिनायाः । एकधाउपलेपनेनशुद्धिः । वापनंमृदंतरेण
पूरणं । तासुअमेध्यामाह । प्रसूतेगर्भिणीयत्रम्रियतेयत्रमानुषः ॥ चांडालैरुषितंयत्रयत्रविन्यस्यतेशवः ॥ विण्मूत्रोपहतंयच्चकु

शुद्धि-

॥ ३३ ॥

णपोयत्रदृश्यते । एवंकश्मलभूयिष्ठाभूरमेध्येतिलक्ष्यते ॥ दुष्टमाह ॥ कृमिकीटपदक्षेपैर्दूषितामेदिनीयादि । द्रप्सापकर्षणैःक्षितैर्वा
तैर्वादुष्टतां व्रजेत् ॥ द्रप्संघनीभूतंश्लेष्मादिमलं । मलिनामाह ॥ नखदंततनूजत्वक्तुषपांसुरजोमलैः । भस्मपंकतृणैर्वापिप्रच्छन्नामलि
नाभवेत् ॥ तनूजलोम । अत्रचउपघाताल्पत्वभूयस्त्वाभ्यां पंचधावाचतुर्धावाइत्यादिविकल्पोव्यवस्थितः । याज्ञवल्क्यः । भूशुद्धिर्मार्ज
नादाहात्कालाद्गोक्रमणादपि । सेकादुल्लेखनाल्लेपाद्गृहंमार्जनलेपनात् ॥ अवकरानिरसनंमार्जनम् । कालोयावताकालेनापावित्र्यहेतुले
पक्षयो भवतितावान्सेकोजलेनप्रक्षालनं । उल्लेखनंतक्षणं । गृहस्यपृथगुपादानंमार्जनलेपनयोः प्रतिदिनप्राप्त्यर्थ । मनुः । संमार्जने
नांजनेनसेकेनोल्लेखनेनच । गवांचपरिवासेनभूमिःशुद्ध्यतिपंचभिः ॥ अंजनंगोमयोपलेपनं । अत्रानिलेपसलेपाधिकलेपापेक्षयायथा
योग्यंप्रत्येकंसमुदायाभ्यां व्यवस्था । यमः । खननात्पूरणादाहाल्लेपनादभिवर्षणात् । गोभिराक्रमणात्कालाद्भूमिः शुद्ध्यतिसप्तभिः ।
बौधायनः । घनाया भूमेरुपलेपनंसुपिरायाःकर्षणंक्लिन्नायाश्चामेध्यमाहृत्यप्रच्छादनं । घनानिविडा । अविषमेतियावत् । सुपिरासच्छिद्रावि
षमेतियावत् । क्लिन्नाअमेध्याद्रातिस्याश्चामेध्यमाहृत्यआकृष्यप्रच्छादनंशुद्धमृदंतरेणपूरणं । संवर्तः । गृहशुद्धिप्रवक्ष्यामिअन्तःस्थशवदूषि
ते । प्रोत्सृज्यमृण्मयंभाण्डंतिद्धमन्नंतथैवच ॥ गृहादपास्यतत्सर्वगोमयेनोपलेपयेत् ॥ गोमयेनोपलिप्याथछागेनाग्रापयेद्बुधः । ब्राह्मणैर्मंत्रपूतै
श्चहिरण्यकुशवारिणा । सर्वमभ्युक्षयेद्वेश्मततःशुद्ध्यत्यसंशयं । यमः । ब्राह्मणावसथेभूमिर्देवागारेतथैवच ॥ मेध्यांचैवसदामन्येगवांगोष्ठेतथै
वच । एतेषुयाभूमिस्तांमेध्यामन्येदित्यर्थः । अनुपहतविषयंचैतत् । ब्रह्मपुराणे । देवानांप्रतिमाश्चापिवेश्मान्यायतनानिच । बाह्यमाभ्यंतरंश
ल्यंभूमेरुद्धृत्यशास्त्रवत् ॥ ततस्तोयेनगोभिश्चदाहोल्लेखनमार्जनैः । शोधनीयाचमंत्रैश्चसरत्नैःपंचभिश्चभूः ॥ उद्धृत्यमृत्तिकाप्लाव्यापवित्रेणज

विवेक.

॥ ३३ ॥

लेनच॥ग्रामादंडशतंत्यक्त्वानगराच्चचतुर्गुणम्॥भूमिःसर्वत्रमेध्यास्याद्यत्रलेपोनदृश्यते।मरीचिः।गृहेष्वजातिसंवेशेशुचिःस्यादवलेपना
 त्।संवासोयदिजायेतदाहतापौविनिर्दिशेत्॥अजातिश्चांडालः संवेशेप्रवेशे संवासोऽवस्थितिः।याज्ञवल्क्यः।रथ्याकर्दमतोयानिस्पृष्टा
 न्यंत्यश्ववायसैः।मारुताकैणशुद्धयंतिपक्वेष्टकचितानिच॥अंत्यश्चांडालः।तथा॥पंथानश्चविशुद्धयंतिसोमसूर्याशुमारुतैः।निर्लेपविष
 यमेतत्।बौधायनः।अनेकोद्वाह्येदारुशिलेभूमिसमेष्टकाश्चसंकीर्णीभूताःसंकीर्णीभूताः।परस्परसंबद्धादित्यर्थः।पराशरः।रथ्याकर्दमतो
 यानिनावःपंथास्तृणानिच।स्पर्शनान्नप्रदुष्यंतपक्वेष्टकचितानिच॥अथोदकशुद्धिः।मनुः।आपःशुद्धाभूमिगतावितृष्णायत्रगौर्भवेत्।
 अव्याप्ताश्चेदमेध्येनगंधवर्णरसान्विताः॥विष्णुः।भूमिष्ठमुदकंशुद्धंवितृष्णायत्रगौर्भवेत्।अव्याप्तंचेदमेध्येनतद्वदेवशिलागतं॥देवलः।
 उद्धृतावाप्रशस्यंतेशुद्धैःपात्रैर्यथाविधि।एकरात्रोपितास्तास्तुत्यजेदापःसमुद्धृताः॥एकरात्रोपिताइत्यत्रपर्युषितत्वमात्रेतात्पर्यं।
 तथा।अदुष्टानामपांनास्तिप्रसृतानांचदूषणम्।स्तोकानामुद्धृतानांचकश्मलैर्दूषणंभवेत्॥प्रसृतानांपर्वतनिर्झररूपाणां।
 तथा।तत्राक्षोभ्यतडागादिनदीवाप्यःसरांसिच।कश्मलाशुचियुक्तानित्थितःपरिवर्जयेत्।कश्मलंशवादिशुचिविष्णुमूत्रा
 दित्थितइति सप्तम्यंतात्तसिल्लतेनकश्मलाशुचियुक्तानिचतीरदेशेवर्जयेदित्यर्थः।शंखलिखितौ।आपोरूपरसगंधवत्यःपरिशु
 द्धाजीर्णचर्मकरंडकैरप्युद्धृताःचर्मकरंडश्चर्मपुटः।यमः।प्रपामरण्येघटकंचकूपेद्रोण्यंजलंकोषगतास्तथापः।ऋतेपिशूद्रात्तदपे
 यमाहुरापद्रतोभूमिगताःपिबेत्तु।प्रपास्थितंजलंघटिकंघटकस्थितंजलंघटकोऽत्रकूपादौसर्वसाधारणंजलोद्धारपात्रंकलशादितज्जलं
 द्रोणीकाष्ठांबुवाहिनीकूपादावेवगवादिजलपानार्थकोशश्चर्मपुटःऋतेपिशूद्रात्।शूद्रेतरस्वामिकंद्रिजस्वामिकमपिशूद्रस्वामिकम

शुद्धि-
॥ ३४ ॥

पिचप्रपादिस्थितं जलमित्यर्थः । हारीतः । रात्रावेतावरुणं प्रविशंति तस्मान्न रात्रौ गृह्णीयात् । धाम्नो धाम्न इत्यग्निमुपरिष्ठाद्धारयन् गृह्णीयात् । बृहस्पतिः । उच्छिष्टं मलिनं क्लिन्नं च विष्टानुलेपितम् । अद्भिः शुद्धयति तत्सर्वमपां शुद्धिः कथं भवेत् ॥ सूर्येन्दुरग्निमपातेन मारुतस्पर्शनेन च ॥ गवां मूत्रपुरीषेण शुद्धयन्त्याप इति स्थितिः ॥ उशनाः । नद्यः कूपतडागानि सरांसि सरितस्तथा ॥ असंवृत्तान्यदोषाणि मनुः स्वायं भुवो ब्रवीत् ॥ सरितः सरणशीलानि झररूपाः असंवृत्तानि अस्पृश्यस्पृष्टान्यपीत्यर्थ इति कल्पतरुः । विष्णुः । मृतपञ्चनखात्कूपादत्यन्तोपहता तथा ॥ अपः समुद्धरेत् सर्वाः शेषं शास्त्रेण शोधयेत् ॥ वह्निप्रज्वालनं कृत्वा कूपे पक्वेष्टकाचिते ॥ पञ्चगव्यं न्यसेत् पश्चात्तत्र वतोयं समुद्धरेत् ॥ जलाशयेषु चान्येषु स्थावरेषु वसुंधरे ॥ कूपवत्कथिता शुद्धिर्महत्सु च न दूषणम् ॥ अत्रात्यन्तोपहतत्वं पुरीषादिना अतिव्याप्तत्वं न तु पारिभाषिकमत्यन्तोपहतत्वं तत्र शरीरमलमात्रस्य ग्रहणे अश्रुपातादावपि इयं शुद्धिः स्यात् तथा चातिप्रसंगः आपस्तम्बेन च सकृन्मूत्राद्युपघाते शुद्धयन्तरकथनाच्च । तथा चापस्तम्बः । उपानम्लेच्छ विण्मूत्रस्त्रीरजो मद्यमेव च । एभिश्च दूषिते कूपे कुम्भानां षष्टिमुद्धरेत् । कुम्भानां जलपूर्णानामित्यर्थः ॥ बृहस्पतिः । श्वभिः श्वपाकचाण्डालैर्दूषितेषु विशोधनम् । उद्धरेदुदकं सर्वमार्जनं परिशोधनम् ॥ श्वपाकश्चाण्डालविशेषः । तथा । वापीकूपतडागेषु दूषितेषु विशोधनम् ॥ घटानां शतमुद्धृत्य पञ्चगव्यं ततः क्षिपेत् ॥ वापीसोपानयुक्तः कूपः । एवं च यत्र घटशतोद्धरणेनैव सर्वोद्धारो भवेत् तत्रैव सर्वोद्धारो भवेत् । अधिकजले घटशतोद्धरणं कृत्वा पञ्चगव्यप्रक्षेपः अतिमहत्सु तडागादिषु दोषाभाव एवेति व्यवस्था । यमः । अजागावो महिष्यश्च ब्राह्मणो च प्रसूतिका । दशरात्रेण शुद्धयन्ति भूमिस्थं च नवोदकं ॥ ब्रह्मपुराणे । नवखातजलं गावो महिष्यश्चागयो नयः ॥ शुद्धयन्ति दिवसैरेव दशभिर्नात्रसं

विवेक.

॥ ३४ ॥

शयः ॥ मनुः । वापीकूपतडागेषु आपो ग्राह्यास्तु सर्वतः ॥ पश्चात्पश्येदमेध्यं तु पंचगव्येन शुध्यति । इत्युदकशुद्धिः । अथ रजस्वलाशुद्धिः । तत्र मनुः । शुद्धाभर्तुश्चतुर्थे न्हिस्नानेन स्त्रीरजस्वला ॥ दैवे कर्मणि पित्र्ये च पंचमेशुद्धिमाप्नुयात् ॥ तथा प्रथमे हनिचांडाली द्वितीये ब्रह्मघातिनी ॥ तृतीये रजकी प्रोक्ता चतुर्थे हनिशुध्यति ॥ अत्र चांडाली त्वाद्यतिदेशस्तत्तज्जातीयवदस्पृश्यत्वबोधनार्थः । वसिष्ठः । रजस्वला च त्रिरात्रमशुचिर्भवति सा च नां जीतनाभ्यं जीतनाप्सु स्नायादधः शयीत नदिवासुप्यात् न मांसमश्रीयात् न ग्रहान्निरीक्षेत् नाग्निस्पृशेत् न रज्जुं सृजेत् न दंतान् धावयेत् न हसेत् न किंचिदाचरेत् न खर्वेण पिबेत् नांजलिना पिबेत् न पात्रेण लोहितायसेन चेति विज्ञायत इति । खर्वो वामहस्तः लोहिताय संताम्रमिति रत्नाकरः । पैठीनसिः । त्रिरात्रं मलवद्वा सोधारयमाणान स्नायात् नाभ्यं ज्यात् नां ज्यात् न नखान्नि कृतेत नोपमार्जयेत् न रज्जुं सृजेत् न दंतान् धावयेत् न स्रजं धारयेत् न गंधान् सेवेत् । हारीतः । भूमौ कार्ष्णायसे पाणौ मृण्मये चाश्रीयात् । अत्र मिताक्षराकारः । दैवे कर्मणि पित्र्ये च पंचमेशुद्धिमाप्नुयात् । इत्यत्र पंचम इति रजो निवृत्तिका लोपलक्षणं । पंचमदिनात् पूर्व रजो निवृत्तावपि न शुद्धिर्दैवे पित्र्ये च कर्मणि । यदा तुरजो दर्शनदिनादारभ्य पुनः सप्तदशदिनाभ्यंतरे रजः संभवस्तदा अशुचित्वं नास्त्येव । अष्टादशदिने रजः संभवेत्वेकाहाच्छुद्धिः । एकोनविंशे ब्रह्मात् । तत उत्तरेषु त्र्यहाच्छुद्धिः । तथा चात्रिः । रजस्वलाय दिस्राता पुनरेव रजस्वला । अष्टादशदिनादर्वागशुचित्वं न विद्यते ॥ एकोनविंशते रर्वागे काहं स्यात्ततो ब्रह्मम् । विंशत्प्रभृत्युत्तरेषु त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् ॥ यत्तु चतुर्दशदिनादर्वागशुचित्वं न विद्यत इति स्मृत्यंतरंतत्र स्नानप्रभृतित्वमभिप्रेतमतो न विरोधः । अयं चाशुचित्वनिषेधो यस्य विंशतिदिनोत्तरकालमेव प्रचुररजो दर्शनं तद्विषयं । यस्याः प्रौढयौवनायाः प्रागेवाष्टादशदिनात् प्राचुर्येण रजो निर्गम

शुद्धि-
॥ ३५ ॥

स्तस्यास्त्रिरात्रमेवाशौचम् । पाराशरः । स्नानेनैमित्तिकेप्राप्तेनारीयदिरजस्वला ॥ पात्रान्तरेणतोयेनस्नानंकृत्वाव्रतंचरेत् ॥ व्रतं
रजस्वलानियमंचरोदित्यर्थः ॥ सिक्तगात्राभवेदद्भिः सांगोपाङ्गाकथंचन ॥ नवस्त्रपीडनंकुर्यान्नान्यद्वासश्चधारयेत् ॥ उशनाः । ज्वरा
भिभूतायानारी रजसाचपरिप्लुता ॥ कथंतस्याभवेच्छौचंशुद्धिः स्यात्केनकर्मणा ॥ चतुर्थेहानिसंप्राप्तेस्पृशेदन्यांतुसास्त्रियं ॥ सासचैलावि
गाह्यापः स्नात्वास्नात्वापुनः स्पृशेत् ॥ दशद्रादशकृत्वोवा आचामेतपुनःपुनः ॥ अंत्येचवाससांत्यागस्ततः शुद्धाभवेत्तुसा ॥
दद्याच्छत्तयाततोदानंपुण्याहेनविशुद्ध्यति ॥ एतत्सर्वमिताक्षरायामाहुः ॥ अथरजस्वलायाश्चाण्डालादिस्पर्शेशुद्धिः । तत्रबृहस्प
तिः । पतितांत्यश्चपाकेनसंस्पृष्टास्त्रीरजस्वला ॥ प्रथमेन्हिरात्रंतुद्वितीयेद्वयहमेवच ॥ अहोरात्रंतृतीयेन्दिचतुर्थेनक्तमेवच ॥
अंत्यश्चाण्डालः । श्वपाकस्तद्विशेषःटांकइतिप्रसिद्धइतिरत्नाकरः । त्रिरात्रमुपवासंकुर्यादितिवाक्यशेषः । मनुः । रजस्वलातुसंस्पृष्टा
शुनाजंबूकवायसैः ॥ निराहाराभवेत्तावद्यावत्कालेनशुद्ध्यति ॥ अत्रचसर्वत्रउपवासांतिपंचगव्यपानमपिकर्तव्यमिति भवदेवः । एवं
टर्चर्मकाररजकादिस्पर्शेष्युपवासःपंचगव्यंचेत्यूहनीयमिति । सएवउपवासासामर्थ्यैगिराः । चाण्डालःश्वपचोवापियद्यात्रेयींस्त्रियंस्पृशे
त् ॥ अफालकृष्टैर्वर्तैतपंचगव्येनशुद्ध्यति ॥ श्वपचः टांकइतिप्रसिद्धः । आत्रेयींरजस्वलामित्यर्थः । अफालकृष्टैः हलकृष्टभूम्यनुत्पन्नैः
फलमूलादिभिः । अथान्यापिरजस्वलारूपशेशुद्धिः । तत्रकाश्यपः । रजस्वलातुसंस्पृष्टाब्राह्मण्याब्राह्मणीतुया ॥ एकरात्रंनिराहारापंचगव्ये
नशुद्ध्यति ॥ रजस्वलातुसंस्पृष्टाराजन्याब्राह्मणीचया ॥ त्रिरात्रेणविशुद्धिः स्याद्वाग्रस्यवचनंयथा ॥ राजन्याराजन्ययेत्यर्थः । रजस्व
लातुसंस्पृष्टावैश्ययाब्राह्मणीतुया । पंचरात्रंनिराहारापंचगव्येनशुद्ध्यति ॥ रजस्वलातुसंस्पृष्टाशूद्रयाब्राह्मणीतुया ॥ षड्रात्रेणवि

विवेक.

॥ ३५ ॥

शुद्धिः स्याद्ब्राह्मण्याः कामचारतः ॥ अज्ञानतश्चरेदर्धब्राह्मणीसर्वस्पर्शने ॥ अत्रयथारजस्वलायाब्राह्मण्यारजस्वलाब्राह्मणीस्पर्शोऽ
 पवासः पंचगव्यंच तथा क्षत्रियावैश्याशूद्राणांरजस्वलानांवास्वजातीयरजस्वलास्पर्शोऽपवासः पंचगव्यंच । यथाब्राह्मण्याक्षत्रिया
 स्पर्शोऽत्रिरात्रमेवंक्षत्रियायावैश्यास्पर्शोऽत्रिरात्रमेव । तदुक्तं । रजस्वलायदानारी अन्योन्यमुपसंस्पृशेत् ॥ सवर्णे
 पंचगव्येनत्रिरात्रमसवर्णके ॥ पंचगव्येनउपवाससहितेनइत्यर्थः । हीनवर्णायास्तूत्तमवर्णरजस्वलास्पर्शोऽस्नानमात्रम् । तथाचबृहस्प
 तिः । अधिकवर्णरजस्वलांस्पृष्ट्वास्नात्वाश्रीयादिति । एवंचक्षत्रियान्यारजस्वलायाः शूद्रास्पर्शोऽपंचरात्रमित्यूहनीयं । सर्वत्रचोपवा
 सासामर्थ्येअफालकृष्टनीवारादिप्रवर्तनं । यत्तुमार्कण्डेयेनोक्तं । उदकयातुसवर्णास्त्रीस्पृष्टाचेत्स्यादुदकयया ॥ तस्मिन्नेवाहनिस्नाता
 शुद्धिमाप्नोत्यसंशयं ॥ तत्स्नानात्पूर्वचतुर्थदिनस्पर्शविषयं । यदितूच्छिष्टारजस्वलाउच्छिष्टरजस्वलास्पृश्यते तत्राङ्गिराः ॥
 उच्छिष्टोच्छिष्टसंस्पृष्टाकदाचित्स्त्रीरजस्वला ॥ पूर्वाकृच्छ्रंप्रकुर्वीतशूद्रादानोपवासतः ॥ अत्रपूर्वाशब्दस्त्रैवर्णिकस्त्रियमाह । तेनाय
 मर्थः । ब्राह्मण्यादीनामुच्छिष्टानांरजस्वलानामुच्छिष्टसजातीयरजस्वलास्पर्शोऽकृच्छ्रंप्राजापत्यं । शूद्रातुरजस्वलाउच्छिष्टातथाविधशूद्र
 यास्पृष्टाउपवासंकृत्वाब्राह्मणायकिंचिदत्वाशुद्धयति । एवंचब्राह्मण्यास्तथाविधायस्तथाविधक्षत्रियास्पर्शोऽप्राजापत्यद्वयं । वैश्यास्पर्शोऽप्रा
 जापत्यत्रयम् । शूद्रास्पर्शोऽप्राजापत्यचतुष्टयं । एवंक्षत्रियायाः वैश्यास्पर्शोऽप्राजापत्यद्वयं । शूद्रास्पर्शोऽक्षत्रियायाः प्राजापत्यत्रयं । शूद्रास्पर्शोऽप्रा
 जापत्यचतुष्टयं । वैश्यायाः शूद्रास्पर्शोऽप्राजापत्यद्वयमित्यूहनीयं । सर्वचैतत्कामतःस्पर्शोऽकामतस्तदर्थं । यदितूच्छिष्टारजस्वलारजकादि
 नास्पृश्यतेतदात्रिरात्रं । यदिपुनस्तैरुच्छिष्टैःस्पृश्यतेतदाप्राजापत्यं ॥ यदाशृगालकुक्कुटादिभिरपियद्युच्छिष्टारजस्वलास्पृश्यतेतदाप्रा

शुद्धि-
॥ ३६ ॥

जापत्यमित्यूहनीयं। कृच्छ्रप्राजापत्यंचदिनत्रयं। दिवा एकवारभोजनं दिनत्रयरात्रावेकवारभोजनं। दिनत्रयमयाचितान्नभोजनं दिनत्रयंचो
पवासः एवं द्वादशदिनसाध्यं व्रतमेतत् । तथा च मनुः । त्र्यहंप्रातरत्र्यहंसायं त्र्यहमद्यादयाचितं । त्र्यहंपरंचनाश्रीयत्प्राजापत्यविधिः स्मृ
तः॥ एकाधेनुश्चात्र देयेति भवदेवः ॥ इति रजस्वला शुद्धिः ॥ अथोच्छिष्टस्पर्शशुद्धिः । तत्र बौधायनः । चांडालैः पतितैः स्पृष्टो विष्णुमूत्रे तु
कृते द्विज । त्रिरात्रं तु व्रतं कुर्याद्भुक्त्वोच्छिष्टः षडाचरेत् ॥ इदं कामतः स्पर्शविषयं । तत्र षडुपवासे एकाधेनुः त्रिरात्रव्रतं त्रिरात्रोपवासमि
त्यर्थः । हारीतः । अनुच्छिष्टे तु संस्पृष्टे स्नानं येन विधीयते । उच्छिष्टस्तेन संस्पृष्टः प्राजापत्यं समाचरेत् ॥ प्राजापत्यं द्वादशाहसाध्यं पूर्वप्रकर
णशेषे कथितं । एतच्च कामतो भुक्त्वोच्छिष्टाभ्यासविषयं । अंगिराः । भुक्त्वोच्छिष्टस्त्वनाचांतश्चांडालैः श्वपचेन वा ॥ प्रमादात् स्पर्शनं ग
च्छेत्तस्य कुर्याद्विशोधनं । गायत्र्यष्टसहस्राणि द्रुपदां वा शतं जपेत् । त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा पंचगव्येन शुद्ध्यति । श्वपचः टांक इति प्रसिद्धः ।
इदमकामतो भुक्त्वोच्छिष्टविषयं । आपस्तंबः । चांडालेन तु संस्पृष्टो विशौचस्तु द्विजोत्तमः । उपोष्य रजनीमेकां पंचगव्येन शुद्ध्यति ।
इदमकामतोऽधोच्छिष्टविषयं । सर्वे चेदं रजस्वलास्पर्शं कुक्कुटादिभिश्चनाभेरूर्ध्वस्पर्शं समानं विज्ञेयं । नाभेरधः कुक्कुटादिभिः स्पर्शोच्छि
ष्टस्य स्नानमात्रम् । तथा च कुक्कुटादीनुपक्रम्याङ्गिराः । ऊर्ध्वनाभेः करौ मुक्त्वा यदंगमुपहन्यते । तत्र स्नानमधस्तात्तुक्षालनेनैव तच्छुचि ।
अत्रानुच्छिष्टस्य नाभ्यधः कुक्कुटादिस्पर्शोऽचमनविधानादुच्छिष्टस्य स्नानमेवायाति । उच्छिष्टमदिरास्पर्शं बृद्धमनुः । जान्वधः
स्नानमात्रं स्यादानाभेरेकरात्रकं । नाभेरूर्ध्वं त्रिरात्रं स्यान्मदिरास्पर्शने विधिः । हारीतः । उच्छिष्टस्तु स्पृष्टो द्विप्रश्चांडालान्नं कथंचन ।
ऊर्ध्वोच्छिष्टस्तु संस्पृष्टो द्विजः सांतपनंचरेत् ॥ अधोच्छिष्टो यदा तु स्यात्प्रायश्चित्तं भवेदिदं । त्रिरात्रमुपवासः स्यात्पंचगव्येन शुद्ध्यति ।

विवेक

॥ ३६ ॥

सांतपनंतुप्रथमदिनेपंचगव्यमात्रपानं द्वितीयदिनेउपवासः । तथा । याज्ञवल्क्यः । कुशोदकंतुगोक्षीरंदधिमूत्रंशकृद्घृतम् ॥ प्राश्याऽपरे
 द्युरुपवसेत्कृच्छ्रंसांतपनंचरन् ॥ अंगिराः । चांडालोदकसंस्पर्शेस्नानमेवसमाचरेत् । उच्छिष्टेनतुसंपृष्टस्त्रिरात्रेणविशुध्यति ॥
 चांडालादिस्पर्शैःकृतस्नानस्यभोजनादावापस्तम्बः । संसर्गन्तुयदागच्छेच्छवोदक्यांत्यजैःसह । एतैरेवयदास्पृष्टःप्रायश्चित्तंकथं
 भवेत् ॥ भोजनेतुत्रिरात्रंस्यात्पानेतुद्वयहमेवाहि । मैथुनेपादकृच्छ्रःस्यात्तथामूत्रपुरीषयोः ॥ दिनमेकंतथामूत्रेपुरीषेतुदिनद्वय
 म् ॥ एकाहस्तत्रनिर्दिष्टोदंतधावनभक्षणे ॥ पादकृच्छ्रःचतुर्दिनसाध्यः । तत्रप्रथमदिन एकभुक्तंततो नक्तभोजनंततोऽयाचितभो
 जनं तत उपवासः । तथाचयाज्ञवल्क्यः । एकभक्तेननक्तेनतथैवायाचितेनच । उपवासेनचैकेनपादकृच्छ्रःप्रकीर्तितः ॥ अत्यंताभ्या
 सेविशेषमाहापस्तम्बः । चांडालंचैवसंपृश्ययश्चाश्रीयात्तुकामतः । द्विजश्चांद्रायणंकुर्यात्प्राजापत्यमथापिवा ॥ प्राजापत्यंरजस्व
 लाशुद्धिप्रकरणेकथितं । चांद्रायणमाह वसिष्ठः । एकैकंवर्द्धयेत्पिण्डंशुक्लेकृष्णेचन्हासयेत् । अमावास्यांनभुंजीतएषचांद्रायणःस्मृतः ॥
 पिण्डश्चमयूरांडप्रमाणः ॥ अमावास्याममावास्यायामित्यर्थः । तैलाद्यभक्तस्यचांडालादिस्पर्शः । आपस्तम्बः । येनकेनचिद
 भ्यक्तश्चांडालंपतितंस्पृशेत् । उपवासेनचैकेनपंचगव्येनशुद्ध्यति ॥ तथा । चर्मकारंचरजकंधीवरंनटमेवच । एतान्स्पृष्ट्वाद्विजोमो
 हादाचामेत्प्रयतोपिसन् ॥ एतैःस्पृष्टोद्विजोच्छिष्टएकरात्रंपयःपिबेत् । तैरुच्छिष्टैस्त्रिरात्रंस्याद्घृतंप्राश्यविशुद्ध्यति । पयोत्रजलं ।
 सर्वत्रचात्रउभयोरप्युच्छिष्टयोःस्पर्शोद्विगुणंद्रष्टव्यं । तथाचबृहस्पतिः । उच्छिष्टोच्छिन्नसंस्पर्शः कदाचिदुपजायते । वर्णानांतुस
 जातीनामुपस्पृश्यततःशुचिः ॥ उच्छिष्टस्यउच्छिष्टसंस्पर्शइत्यर्थः ॥ इदंचाकामतः स्पर्शविषयं । कदाचिदिति वचनात् । कामतः

शुद्धि-
॥ ३७ ॥

स्पर्श आपस्तम्बः। विप्रो विप्रेण संस्पृष्ट उच्छिष्टेन कदाचन । स्नायात्तेन विशुद्धिः स्यादापस्तंबो ब्रवीदिदं ॥ क्षत्रियेण यदास्पृष्ट उच्छिष्टस्तु
कथंचन ॥ स्नानं जपस्तु त्रैकाल्यं दिनस्यान्ते घृतं पिबेत् ॥ एवमेव वैश्यस्पर्शं सर्वत्र द्वयोरपि उच्छिष्टत्वं ज्ञेयम् । तथा । उच्छिष्टोच्छि
ष्टसंस्पृष्टः शुनाशूद्रेण वैद्विजः । उपोष्य रजनीमेकापंचगव्येन शुद्धयति ॥ उच्छिष्टेन शूद्रेण उच्छिष्टस्पर्श इत्यर्थः । तथा । तै
लाभ्यक्तस्त्वनाचान्तः श्मश्रुकर्मणि मैथुने । मूत्रोच्चारं यदा कुर्यादहोरात्रेण शुद्धयति । उच्छिष्टस्य श्वकाकादिविष्टास्पर्शं स्नानशुद्धि
प्रकरणे एव शुद्धिरुक्ता । चांडालादिस्पर्शं अकृतस्नानशयने दोषमाह यमः । चांडालैः श्वपचैः स्पृष्टो निशि स्नानं समाचरे
त् । नवसेत्सदनं रात्रौ सद्यः स्नानेन शुद्धयति ॥ अथ तत्र वसेद्रात्रावज्ञानादविचक्षणः । तदा तस्य तु तत्पापं शतधा परिवर्तते । अ
थ स्वभावशुद्धाः । तत्र मनुः । नित्यं शुद्धः कारुहस्तः पण्यं यच्च प्रसारितं । ब्रह्मचारि गतं भैक्ष्यं नित्यं मेध्यमिति स्थितिः ॥ नित्य
शुद्धः अमेध्यानुपहतः प्रक्षालनव्यतिरेकेणैव स्वव्यवहारोचित इत्यर्थः । कारुः शिल्पी पण्यं विक्रय्यं क्रयदेशे प्रसारितं यच्च सिद्धा
न्नव्यतिरिक्तं विवक्षितं । मनुविष्णू । नित्यमास्यं शुचिस्त्रीणां शकुनिः फलपातने । प्रसवे च शुचिर्वत्सः श्वामृगग्रहणेशुचिः । वसिष्ठः ।
वत्सः प्रसवने मेध्यः शकुनिः फलपातने । स्त्रियश्च रतिसंसर्गेश्वामृगग्रहणेशुचिः ॥ स्त्रीमुखमुच्छिष्टाद्यनुपहतं प्रसवने दोहानुकूलस्तनपाने
फलपातने मुखेन वृंतात् फलविभाजने । स्त्रियश्च स्वभार्या एव । मनुः । श्वनिर्हृतस्य यन्मांसं शुचितन्मनुरब्रवीत् । क्रव्याद्विश्वहृतस्यान्यै
श्चांडालाद्यैश्च दस्युभिः । मांसं शुचि भक्ष्यत यैव यत्प्रकल्पितं तदेव क्रव्याद्विवर्त्यां प्रादिभिः । यमः । बालकैर्यत्परिक्रांतं
स्त्रीभिराचारितं च यत् । मशकैर्मक्षिकाभिश्च निलीनं नोपहन्यते ॥ निलीनमाक्रांतम् । अदोषंतु मुखं स्त्रीणां गवां पृष्ठमजामुखम् ॥ एता

विवेक.

॥ ३७ ॥

निनित्यं शुद्धानियच्चवाचाप्रशस्यते ॥ आत्मशय्यासनं वस्त्रं मेध्यं बालमदूषकं । ब्रह्मचारिगतं भैक्ष्यं नित्यं मेध्यमिति स्थितिः ॥
 स्त्रीमुखं रतिसमये शुचि । स्त्रीमुखं रतिचुंबन इति पैठीनसिवाक्यात् । आसनं शयनं पानं स्त्रीमुखं कुतुपंशुरं । नदूषयंति
 विद्वांसो यज्ञेषु च मसंतथा । कुतुपो नैपालकं बलः क्षुरमितरमुंडव्यापृतमपि । गौरश्चो विप्रुषश्छायामक्षिकाः शलभाः शुकाः । अजो
 हस्तीरणे छत्रं रश्मयश्चेन्दुसूर्ययोः ॥ शुचिरग्निरजो वायुरापो दधिघृतं पयः । सर्वाण्येतानि शुद्धानि र्पश्यं मेध्यानि नित्यशः ॥ यस्मादे
 तानि शुद्धानि तस्मादशुचि र्पश्यं मेध्यानि छाया तु चांडालादन्यस्य मेध्या । तथा च ब्रह्मपुराणे । चांडालपतितच्छाया र्पश्यं दुष्टा तनुर्भवेत् ।
 सुमंतुः । घृतघटफलागाराणामभोज्यान्नानामदोषः । अभोज्यान्नानामपि घृतघटादयो न दुष्टा इत्यर्थः । बौधायनः । अदुष्टा संतता धा
 रावातोद्धूताश्च रेणवः । आकराः शुचयः सर्वे वर्जयित्वा सुराकरं ॥ शातातपः । रेणवः शुचयः सर्वे वायुना समुदीरिताः । अन्यत्र रास
 भाजा विश्वसमूहनिवाससां ॥ समूहनिर्माजनी । देवलः । गोशकृच्छुद्धदेशस्थं श्मशानादुद्धृतं शिवम् । अग्राम्यामृद्धवेच्छुद्धाशुक्रविण्मूत्रव
 र्जिता ॥ गोमयं शुद्धदेशस्थं श्मशानादुद्धृतं शुचि । तेन श्मशानस्थितं न शुचि । तेन श्मशानस्थितं यावद्भवति तावदेवा शुचीत्यर्थः ।
 यमः । पृष्ठतो गौर्गजः स्कन्धे सर्वतोश्च शुचिस्तथा । नृणां मूत्रपुरीषे च अमेध्ये मलमेव च । गोपुरीषं च मूत्रं च नित्यं मेध्यमिति स्थितिः ॥
 शंखः ॥ शुद्धं नदीगतं तोयं सर्व एव तथाकराः ॥ सुखवर्ज्या च गौः क्रुद्धामार्जारः क्रमणेशुचिः । देवलः । अकश्मलैः समिद्धो ग्निर्दुर्मनुष्यै
 रदूषितः । सर्वेषामप्यशौचानां समर्थः शोधनाय सः ॥ कश्मलेनैः समिद्धः प्रज्वालितः । कश्मलं च देवेन पीरभाषितं । मानुषास्थि शवो
 मज्जारेतो विण्मूमेव च । कुणपंपूयमेतच्च कश्मलं समुदाहृतमिति ॥ दुर्मनुष्यैश्चांडालादिभिः । अदूषितः दूषितत्वं च स्पर्शग्रहणाभ्याम् ।

शुद्धि-
॥ ३८ ॥

अग्नेर्वृषलभुक्तस्यग्रहणं नास्त्यनापदि । श्वपाकोवृषलोभोक्तुं ब्राह्मणान्निचनार्हतः । चांडालान्नमेध्याग्नेःसूतिकाग्नेश्चर्हिचित् ।
पतिताग्नेश्चिताग्नेश्चनशिष्टैर्ग्रहणं स्मृतं । बृहस्पतिः । पादौ शुची ब्राह्मणानामजाश्वानां मुखं शुचि । गवां पृष्ठानिर्ग्रथ्यानि सर्व
गात्राणियोषिताम् ॥ अश्वावडवा अश्वः सर्वत्र मेध्यः पूर्वमुक्तः । याज्ञवल्क्यः । नस्त्रीदुष्यतिजारेण नाग्निर्देहनकर्मणा । नापो
मूत्रपुरीषाभ्यां न द्विजो वेदकर्मणा । नस्त्रीत्यादेरर्थोऽग्नेर्व्यवस्थाप्यः । नाप इत्यपि जलाशयस्थितानामपां दूषणाभावमाह । जलाश
योपिकूपव्यतिरिक्तः । न द्विजो वेदकर्मणा प्रतिग्रहेणेत्यर्थः । मनुः । ऊर्ध्वनाभेर्यानि खानितानि मेध्यानि सर्वशः । यान्यधःस्थान्यमे
ध्यानि देहाच्चैव मलाश्रयुताः । खानि छिद्राणि मेध्यानि स्पृश्यानि । अमेध्यानि अस्पृश्यानि देहाच्च्युता मलानखादयो अमेध्या अस्पृ
श्या इत्यर्थः । यमः । दिवा सूर्यांशुसंततं रात्रौ नक्षत्रमारुतैः । संध्ययोरप्युभाभ्यां च पवित्रं सर्वदा जलं ॥ व्यासः । अच्छिन्नाग्रंतु यद्वस्त्रं मृदा प्र
क्षालितं च यत् । अहतं धातुरक्तं च तत्पवित्रमिति स्थितिः ॥ अनुक्तशुद्धयंतरे मनुः । त्रीणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानामकल्पयन् ।
अदृष्टमद्विर्निर्णितं यच्च वाचा प्रशस्यते ॥ अदृष्टमपवित्रतया स्वयमज्ञातं निर्णितं प्रक्षालितं । ब्राह्मणानामिति चातुर्वर्ण्योपलक्षणं ।
यमः । बलात्कारोपभुक्तायाचौरहस्तगतापि वा । स्वयं विप्रतिपन्ना वा अथवा विप्रमादिता ॥ अत्यंतदूषितापि स्त्रीनपरित्यागमर्हति । सर्वे
षां निष्कृतिः प्रोक्तानारीणां तु विशेषतः ॥ एतत्समानविषयमेव नस्त्रीदुष्यतिजारेणेति वाक्यं । निष्कृतिः प्रायश्चित्तं । प्रायश्चित्तमेव दर्शयति । स्त्रियः पवित्रमतुलं नैतादुष्यंतिकर्हिचित् । मासि मासिरजस्तासां दुष्कृतान्यपकर्षति । सोमः शौचं ददौ तासां गंधर्वाश्च शुभांगिरां
पावकः सर्वमेध्यत्वं नित्यं मेध्याहियोषितः ॥ याज्ञवल्क्यः । व्यभिचारादृतौ शुद्धिर्गर्भेत्यागो विधीयते । भर्तृगर्भवधेतासां तथा महति पा

विवेक.

॥ ३८ ॥

तके । अस्यार्थः । स्त्रीणामृतौ प्रवृत्ते साति पूर्वकृताद्व्यभिचाराच्छुद्धिर्भवति । व्यभिचारेण यदि गर्भो वृत्तस्तदाऽस्याः स्त्रियः त्याग एव
 विधेयः । भर्तृवधे गर्भवधे महापातके च तस्यास्त्यागः । तथा । स्वच्छंदगाहियानारी तस्यास्त्यागो विधीयते । न चैव स्त्री वधं कुर्यान्न चै
 वांगविकर्त्तनम् ॥ वसिष्ठः ॥ चतस्रस्तु परित्याज्याः शिष्यगागुरुगाचया ॥ पतिघ्नी च विशेषेण जुंगितोपगता चया ॥ जुंगितो
 निंदितः शूद्रादिः । हारीतः । गर्भघ्नी मधोवर्णगां शिष्यसुतगामिनीं पापव्यसनासक्तां धनधान्यक्षयकरां वर्जयेद्व्यभिचारिणीं ।
 अधोवर्णोऽपकृष्टवर्णः शूद्रः ॥ शंखलिखितौ ॥ एकव्रतस्कन्नभावात्परोपहतत्वाच्च दुष्टाः कुलसंकरकारिण्यो भवन्ति । एकव्र
 तस्कन्नभावात् एकव्रतं पतिव्रतं तत्त्वादित्यर्थः । तथा । चांद्रायणं च तासां पावनमित्याचार्याः प्राजापत्यं वा । तदि
 यमत्र व्यवस्था । स्त्रीणां मदमोहबलात्कारादिप्रमादजाते व्यभिचारे याज्ञवल्क्यवाक्या दार्त्तवेन शुद्धिः । कामकृते व्यभिचारे शंखलिखित
 वाक्यात् प्रायश्चित्तेन शुद्धिः ॥ गुरुशिष्यसुतपतितानां च गमनेऽन्यतो गर्भसंभवे गर्भपातने भर्तृवधे ब्रह्महत्यादि महापातके च ममवाक्या
 त्यागः । यत्तु बलात्कारादिव्यभिचारे पित्रिरात्रं प्रायश्चित्तं स्मर्यते तदसंजातरजस्कायानिवृत्तरजस्कायाश्च द्रष्टव्यम् । एवं च सतियत्र देशे
 व्यभिचारिणीनां ब्राह्मणीनां न प्रायश्चित्तमुपदिश्यते न च कृते प्रायश्चित्ते परिग्रहोति प्रसंगभयेन क्रियत इति समाचारस्तत्र तथैव व्यवहर्त्तव्यं ।
 तथा च मरीचिः । येषु स्थानेषु यच्छौचं धर्माचारस्तु यादृशः । तत्र तन्नावमन्येत धर्मस्तत्रैव तादृशः ॥ येषु देशेषु ये देवा येषु देशेषु ये
 द्विजाः । येषु स्थानेषु यत्तोयं याचयत्रैव मृत्तिका ॥ इति शुद्धिविवेके तृतीयः परिच्छेदः ॥ शुद्धौ सप्तनिबन्धान्दृष्ट्वा तु मतः पितुस्तथा भ्रातुः ।
 रुद्रधरेण कृतो यं शुद्धिविवेकः सतां प्रीत्ये । सामान्यतोऽत्र वर्णानां शुद्धिर्मरणजन्मनोः । प्रागथा शौचनियमास्ततस्तेषां विशेषतः ॥ शुद्धि

शुद्धि-
॥ ३९ ॥

रुक्ताततोशौचसंकरेशुद्धिरीरिता ॥ विदेशस्थार्भकस्त्रीणांमरणेगर्भसंभवे । शुद्धिर्मृत्युविशेषेचसासपिंडेष्वनंतरम् ॥ निर्हारादा
वथाशुद्धिरशुद्धिरहितास्तथा । अधिकारिविवेकोथानधिकारिनिरूपणं ॥ जलार्घानर्हकथनंपुत्राणालक्षणंतथा । सपिंडानामिहततो
लक्षणंपरिकीर्तितं॥देहशुद्धिःक्षालनादिशुद्धिरत्राथकीर्तिता।स्नानशुद्धिस्तैजसादिद्रव्यशुद्धिरनंतरं । पक्वान्नशुद्धिर्भूशुद्धिःशुद्धिरन्नोदक
स्यच ॥ ततोरजस्वलाशुद्धिरुच्छिष्टस्पर्शनेतथा ॥ स्वभावशुद्धिश्चतथा क्रमेणात्रप्रकीर्तिता ॥ ८ ॥ इतिमहामहोपाध्यायलक्ष्मीधरा
त्मजमहामहोपाध्यायश्रीहलधरानुजतमश्रीरुद्रधरकृतःशुद्धिविवेकः समाप्तः ॥ श्रीः ॥ शुभम् ॥

इदं शुद्धिविवेकारण्यं पुस्तकं श्रीकृष्णदासात्मजेन खेमराज श्रेष्ठिना मुंबय्यां स्वकीये
“श्रीवेङ्कटेश्वर ” मुद्रालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । संवद् १९५१ । शके १८१६

पुस्तक मिलनेका ठिकाना-खेमराज श्रीकृष्णदास “श्रीवेङ्कटेश्वर” छापाखाना-मुंबई.

विवेक.

॥ ३९ ॥

पद्मपुराण समग्र सातो खण्ड ।

श्रीमद्वेदव्यास प्रणीत ५५००० हजार ग्रंथ बड़ी कठिनतासे अनेक राजा महाराजाओंकी पुस्तकोंके द्वारा शास्त्रियोंसे शुद्धकराके स्वच्छतापूर्वक ग्रन्थाकार छापकर तयार किया है मूल्य केवल १८ रु० है ।

पंचदशी भाषाटीका सहित ।

महाशयो ! वेदान्तका ऐसा कठिन ग्रंथ होनेपरभी ऐसा सुगम भाषार्थ किया गया है जो सर्वको लाभदायक है सुन्दर जिल्दबँधी है कीमत केवल ४ रु० है ।

हठयोगप्रदीपिका भाषाटीका सहित ।

देखो ! हठयोग योगशास्त्र मुमुक्षुओंके लाभार्थ सरल हिन्दी भाषामें भाषानुवाद कराय स्वच्छतापूर्वक छापा है सुन्दर जिल्दबँधी है मूल्य केवल १॥ रु० है ।

पातंजलि-योगदर्शन तथा सांख्यदर्शन भाषानुवाद सहित ।

देखो ! इसपातंजलि सूत्र मात्रका ऐसा बहुत और रुचिर भाषानुवाद किया गया है कि पढ़ते २ ग्रंथका आशय चित्तमें चुभ जाता है । मूल्य केवल योगदर्शनका १रु० और सांख्यदर्शनका १॥ रु० है ।

पुस्तक मिलनेका ठिकाना—

श्रीमद्राजकी रामायण भाषाटीका की० २२ रु०

खेमराज श्रीकृष्णदास.

श्रीमद्भागवत भाषाटीका की० १२ रु०

“ श्रीवेङ्कटेश्वर ” छापाखाना मुम्बई.

॥ इति शुद्धिविवेकः समाप्तः ॥

[OrderDescription]
,CREATED=27.11.19 11:38
,TRANSFERRED=2019/11/27 at 11:50:58
,PAGES=85
,TYPE=STD
,NAME=S0002177
,Book Name=M-608-SHUDHHIVIVEK
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF

FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF

FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF

FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF

FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,